

בית המשפט העליון בירושלים
שבתו כבית משפט גבורה לצדך

בג"ץ 2592/20

התנועה למען איכות השלטון בישראל, ע"ר 580178697
ע"י ב"כ עוה"ד ד"ר אליעד שרגא ו/או תומר נאור ו/או אריאל ברזילי
ו/או שקד בן עמי ו/או אביתר אילון ו/או היידי נגב ו/או גילי גוטוירט
רחוב יפו 208 ירושלים, ת.ד. 36054 ירושלים 91043
טל': 02-5000073; פקס: 02-5000076

העותות

- נגזר -

1. היוזץ המשפטי לממשלה, ד"ר אביחי מנדלבלייט

ע"י ב"כ עוה"ד מפרקיות המדינה
רחוב צאלח-דין 29 ירושלים
טל': 02-6466590; פקס: 02-6467011

2. ראש הממשלה, חה"כ בניימין נתניהו

משרד ראש הממשלה; אליעזר קפלן 3 ירושלים
טל': 02-6705527; פקס: 02-5664838

3. היוזץ המשפטי לבנטת, עו"ד איל גנון

4. הכנסת ישראל
ע"י ב"כ עוה"ד מהלכה המשפטית בכנסת
משכן הכנסת, ירושלים
טל': 02-6408636; פקס: 02-6753495

5. היועצת המשפטית לנשיא המדינה, עו"ד אודית קורינולדיז-סירקיס

בבית הנשיא; רח' הנשיא 3 ירושלים
טל': 02-6707211; פקס: 02-5887225

6. סיעת הליכוד

ע"י ב"כ עוה"ד אבי הלו
כנרת (מושבה) ד.ג. עמק חירדן 15105
טל': 04-6709330; פקס: 04-6709443

7. סיעת כחול לבן

ע"י ב"כ עוה"ד ערן מרינברג ו/או שמעון ברاؤן ו/או
רחוב אבא הול 14 רמת גן, מושרד מרינברג בראוון ושות'
טל': 03-6135559; פקס: 03-6135558

8. סיעת יש עתיד-תל"ם

ע"י ב"כ עוה"ד עוזץ גזית ו/או
רחוב אבא הול 7 רמת גן, מושרד גזית-bulk
טל': 03-6733331; פקס: 03-6733338

9. סיועת הרשימה המשותפת

ע"י ב"כ עוז"ד מנצור דהאמשה
כפר כנרת 407
טל': 04-8889492 ; פקס: 050-5330948

10. סיועת ש"ס

ע"י ב"כ עוז"ד ישראל באך
רחוב עם וולמו 3 ירושלים
טל': 02-6505457 ; פקס: 02-5405456

11. סיועת ישראל ביתנו

ע"י ב"כ עוז"ד איתן הberman ואו אורי הberman
משרד שיכון בן עמי אשר ושות'
רחוב בר כוכבא 23 בני ברק
טל': 03-5662808 ; פקס: 03-5662801

12. סיועת יהדות התורה

ע"י ב"כ עוז"ד משה מרגנסטרון
רחוב חנה סנש 8 בני ברק
טל': 03-6160742 ; פקס: 03-6160743

13. סיועת ימינה

ע"י ב"כ עוז"ד אלן שמואליין
רחוב רחמילביץ 149/4 ירושלים
טל': 02-5838383 ; פקס: 02-5838383

14. סיועת העובודה-מטרז

ע"י ב"כ עוז"ד עומר שגב
רחוב נגאל אלון 53 תל אביב
טל': 03-7283616 ; פקס: 03-7283606

15. סיועת גשר

ע"י ב"כ עוז"ד יאיר אוחנה
רחוב האירוס 42 ראש פינה
טל': 04-6931333 ; פקס: 04-6802008

16. סיועת דרך ארץ

ע"י חח"כ יעו הנדל
משכן הכנסת, קריית בן-גוריון ירושלים, 9195016
טל': 02-6408031 ; דוא"ל: yhendel@knesset.gov.il

המשיבים

עתירה זוחפה למתן צוויים הצהרתיים,

צוויים על תנאי,

צווי בגיןים דחופיים,

ובקשה לקיום דין דחון

מוגשת בזאת עתירה לבית משפט נכבד זה, **למתן צוים על תנאי** כנגד המשיבים 1-16
כלהלן:

א. צוים הצהרתיים

א.1. צו הצהרתי כנגד היועץ המשפטי לממשלה, המשיב 1 לעתירה, הקובל שיש לו חובה לפרנס חווות דעת, מפת דרכיהם, המפרטת את התבוחינים והතזקיקים הבורורים בשאלת מהם הכספיים והכשוריות הנדרשים מחבר **בນסת** על מנת שנייתו יהיה להטיל עליו את מלאכת הרכבת הממשלה - בכל אחת מהנקודות על ציר הזמן של העברת המנדט - על פי סעיפים 7, 9, 10 לחוק יסוד: הממשלה, ובהסתמך על הדיין הקיים, לרבות שורת פסקי דין אשר יצאו מפני בית משפט נכבד זה, ובהתאם לכך היהתו של המשיב 2 נאשם ב-3 כתבי אישום בעבירות של שוחד, מרמה והפרת אמונים.

א.2. צו הצהרתי כנגד היועץ המשפטי לכנסת, המשיב 3 לעתירה, הקובל שיש לו חובה לפרנס חווות דעת, מפת דרכיהם, המפרטת את התבוחינים והතזקיקים הבוררים בשאלת מהם הכספיים והכשוריות שנדרשים מחבר **בນסת** על מנת שנייתו יהיה להצביע הצבעת אמון במליאה שבראה הוא עומד, וזאת בהסתמך על הדיין הקיים, לרבות שורת פסקי דין אשר יצאו מבית משפט נכבד זה, אשר תעמדו בפני הכנסת וחבריה, כמו גם ראשי הסיעות בוואם לחמלץ לנשיא המדינה על חבר הכנסת שיקבל את המנדט להרכבת הממשלה - בכל אחת מהנקודות על ציר הזמן של העברת המנדט - ובהתאם לכך היהתו של המשיב 2 תחת 3 כתבי אישום בעבירות של שוחד, מרמה והפרת אmons.

א.3. צו הצהרתי כנגד היועצת המשפטית לבית הנשיא, המשיבה 5 לעתירה, הקובל שיש לה חובה לפרנס חווות דעת משפטית, מפת דרכיהם, המפרטת בפני **נשיא המדינה** את התבוחינים והතזקיקים הבוררים בשאלת מהם הכספיים והכשוריות שנדרשים מחבר **בນסת** על מנת **шибול נשיא המדינה להעניק לו מנדט**, ולהטיל עליו את מלאכת הרכבת הממשלה - בכל אחת מהנקודות על ציר הזמן של העברת המנדט - על פי סעיפים 9, 10, 7 לחוק יסוד: הממשלה. ולרבות התייחסות לכך היהתו של המשיב 2 תחת 3 כתבי אישום בעבירות של שוחד, מרמה והפרת אmons.

א.4. צו הצהרתי נגד המשיב 2, המכחיר כי נאשם בשלשה כתבי אישום חמורים ביותר, בהם שוחד, מרמה והפרת אmons, איינו יכול להיות חבר הכנסת המומלץ על ידי סיעות הבית לתפקיד הרכבת הממשלה ולא ניתן להצביע על אמון במליאה שבראה הוא עומד - בכל אחת מהנקודות על ציר הזמן של העברת המנדט - לאור העובדה שהוא איינו כשר, הוא נורמטיבית, הוא פונקציונאלית והן מוסדית לכהן כראש ממשלה ישראל. ולפיכך, יש מניעות להעניק לו את המנדט מכוח סעיפים 9, 10, 7 לחוק יסוד: הממשלה.

א.5. צו הצהרתי נגד המשיב 2, המצהיר כי נאש בשלה כתי אישום חמורין ביותר, בהם שוחד, מרמה והפרת אמוןינו, אין יכול להיות חבר הכנסת שירכיב את הממשלה, ויקבל את המנדט מה נשיא - בכל אחת מהנקודות על ציר הזמן של העברת המנדט - כמו כן הוא אין יכול להיות האדם המכון בראש ממשלה לאור העובדה שאינו כשיר חן נורמטיבית, חן פונקציונאלית והן מוסדית לכהן בראש ממשלה ישראל מכח סעיפים 19-18 לחוק יסוד: הממשלה.

א.6. צו הצהרתי נגד המשיבים 16-6 המצהיר כי אין ביכולתם להמליץ על חבר הכנסת הנאש בפלילים בעבירות חמורות ביותר שעמו קלון, לנשיא מדינת ישראל - בכל אחת מהנקודות על ציר הזמן של העברת המנדט - מושם לחבר הכנסת שכזה אינו כשיר חן נורמטיבית, חן פונקציונאלית והן מוסדית לכהן בראש ממשלה. כמו כן, מתבקש צו הצהרתי נגד המשיבים 16-6 לפיו המלצת שכזו שניתנה היא בבחינת הכשלת נשיא המדינה במלאת הרכבת הממשלה.

א.7. צו הצהרתי נגד יו"ר המשיבה 7 ח"כ בני גנץ, המצהיר כי אין ביכולתו להמליץ על המשיב 2 שהינו חבר הכנסת הנאש בפלילים בעבירות חמורות ביותר שעמו קלון, לנשיא מדינת ישראל - בכל אחת מהנקודות על ציר הזמן של העברת המנדט - להיות מועמד לרשויות הממשלה המשותפות שאוთה בכוונתם להקים מושם לחבר הכנסת שכזה אינו כשיר חן נורמטיבית, חן פונקציונאלית והן מוסדית לכהן בראש ממשלה ישראל. כמו כן, מתבקש צו הצהרתי נגד יו"ר המשיבה 7 ח"כ בני גנץ לפיו המלצת שכזו שניתנה על ידו לנשיא היא בבחינת הכשלת נשיא המדינה במלאת הרכבת הממשלה.

ב. צווים על תנאי

ב.1. צו על תנאי נגד המשיב 1 לעתירה, המורה לו לבוא ולنمוק מדוע לא מלא תפקידו ביצוג האינטרסים הציבוריים ושמירה על קיום הדין ויפרסם חוות דעת, מפת דרכיהם, המפרטת את התבוחנים והتوزקיים הברורים בשאלת מהם הנסיבות והנסיבות שנדרישים מחבר נספח על מנת שניתן יהיה להמליץ עליו כמועמד להרכיב את הממשלה - בכל אחת מהנקודות על ציר הזמן של העברת המנדט - על פי סעיפים 7, 9, 10 לחוק יסוד: הממשלה, ובהתאם על הדין הקיים, לרבות שורת פסקי דין אשר יצאו מבית משפט נכבד זה, ובהתיחס להיווטו של המשיב 2 נאש ב-3 כתבי אישום בעבירות של שוחד מרמה והפרת אמוןינו.

ב.2. צו על תנאי נגד המשיב 3 לעתירה, המורה לו לבוא ולنمוק מדוע לא מלא תפקידו כפרשן המוסמך של הדין בעבור הכנסת ויפרסם חוות דעת, מפת דרכיהם, המפרטת את התבוחנים והتوزקיים הברורים בשאלת מהם הנסיבות והנסיבות שנדרישים מחבר נספח על מנת שניתן יהיה להמליץ עליו כמועמד להרכיב את

הממשלה - בכל אחת מהנקודות על ציר הזמן של העברת המנדט - ובהסתמך על הדין הקיים, לרבות שורת פסקי דין אשר יצאו מבית משפט נכבד זה, אשר תעמוד בפני הכנסת וראשי הסיעות בבואם לנשיא המדינה להמליץ על חבר הכנסת שיקבל את המנדט להרכבת הממשלה, ובהתייחס להיותו של המשיב 2 תחת 3 כתבי אישום בעבירות של שוד מרמה והפרת אמונים.

ב.3. צו על תנאי נגד המשיב 5 לעתירה המורה לה לבוא ולنمך מדוע לא ת מלא תפקידה כפרשנית הדין המוסמכת לנשיא, ותפרנס חווות דעת משפטית חמפרטה בפני נשיא המדינה את התבחינים והנתזקיקים הברורים בשאלת הנסיבות והנסיבות שנדשים מחבר בנאש**ת** על מנת שיוכל נשיא המדינה להטיל עליו את מלאכת הרכבת הממשלה - בכל אחת מהנקודות על ציר הזמן של העברת המנדט על פי סעיפים 7, 9, 10 לחוק יסוד: הממשלה. לרבות התייחסות להיותו של המשיב 2 תחת נאש**ת**-3 כתבי אישום בעבירות של שוד מרמה והפרת אמונים. כל זאת, מן הנימוקים והעלויות להלן, כל אחד בפני עצמו ובנסיבות-column ביחיד:

ב.3.א. לנוכח היותו נאש בעבירות חמורות של שוד, מרמה והפרת אמונים, לא כשר לכהן כראש הממשלה. לא כשר מבחינה נורמטטיבית, לא כשר מבחינה מוסדית ולא כשר מבחינה פונקציונלית.

ב.3.ב. לנוכח הלוות בית משפט נכבד זה, כמו גם המנהג החוקתי שהתקבע בעניין, לפיהם לא יכהן שר במשילה שהוגש כנגדו כתוב אישום, נורמה אותה אימץ המשיב 2 עת התפטר משלל תפקידיו המיניסטריאליים בעקבות עתירת העותרת בג"ץ 7928/19 התנוועה למען **aicot ha-shleiton b-Yisrael'i v-Rash ha-mishla wa-ah'**.

ב.3.ג. לנוכח החובה החלה על המשיב 2 להפעיל שיקול דעתו בסבירות ולהתפטר מראשות הממשלה מקום בו הוגש כנגדו כתוב אישום בעבירות חמורות מתחום טוהר המדינה, ובחון עבירת השוד, אותו ביצע לכארה בהיותו ראש הממשלה.

ב.3.ד. לנוכח חומרתו של העבירות בהן נאש המשיב 2, שהן העבירות הקשות ביותר אשר יכול להיות מושם בהן נבחר ציבור, ולרבות עבירת השוד.

ב.3.ה. לנוכח הפגיעה הקשה בעקרונות היסוד בשיטת המשפט הישראלית, בהם חובת האמנות השלטונית, טוהר המדינה בשלטון ואמון הציבור בו, וכן ריסוק המחויבות האזרחית לשולטן החוק במדינת ישראל שעלה שהמנדט להרכבת הממשלה ניתן לאדם הנanton לכתב אישום חמורים ביותר.

ב.4. צו על תנאי נגד המשיבים 16-6 וכן נגד יו"ר המשיב 7 חי'כ בני גנץ, המורה להם לבוא ולنمך מדוע זה לא יצחירו כי בקיים התייעצויות עם נשיא המדינה - בכל

אחת מהנקודות על ציר הזמן של העברת המנדט - כפי סמכותם בסעיפים 9, 7 ו-10 לחוק יסוד: הממשלה, לא ימליצו על חבר הכנסת העומד נאש בפליליים, ובפרט בעבירות חמורות של שוד, מרמה והפרת אמוניים כל זאת, מן הנימוקים והעלות להן, כל אחד בפני עצמו ובהצטברות כולם ביחד:

ב.א. לנוכח היתו של אדם הנאשם בעבירות חמורות של שוד, מרמה והפרת אמוניים, לא כשיר לכהן בראש ממשלה. לא כשיר מבחינה נורמטיבית, לא כשיר מבחינה מוסדית ולא כשיר מבחינה פונקציונלית.

ב.ב. לנוכח החלטות בית משפט נכבד זה, כמו גם המנהג החוקתי שהתקבע בעניין, לפיהם לא יכול לכהן שר בממשלה שהוגשו נגדו כתוב אישום.

ב.ג. לנוכח החובה החלטה על המשיב 2 להפעיל שיקול דעתו בעבירות ולהתפטר מראשות הממשלה מקום בו הוגש נגדו כתבי אישום בעבירות חמורות מתחום טוהר המידות, ובבחן עבירה השוד, אותן ביצעה לכואורה בהיותו ראש הממשלה.

ב.ד. לנוכח חומרתן של העבירות בהן נאש המשיב 2, שהן העבירות הקשות ביותר אשר יכול להיות מואשם בהן נבחר ציבור, ולרבות עבירת השוד.

ב.5. לנוכח הפגיעה הקשה בעקרונות הייסוד בשיטת המשטר הישראלית, בהם חובת האמנות השלטונית, טוהר המידות בשלטון ואמון הציבור בו, וכן ריסוק המחזיקות האזרחיות שלטון החוק במדינת ישראל שעלה שהמנדט להרכבת הממשלה ניתן לאדם הנtentן לכתבי אישום חמורים ביותר.

ג. צווים על תנאי חלופיים

ג.1. לחייבן, וככל שייטיל הנשיא את הרכבת הממשלה על המשיב 2, מתבקש בית משפט נכבד זה ליתן צו על תנאי נגד המשיב 1 המורה לו לבוא ולנמק מזווע לא יודיע כי המשיב 2 אינו כשיר לכהן בראש ממשלה ישראל, בין אם ממשלה מעבר או ממשלה קבוע, וזאת בין היתר לאור הנימוקים והעלות הבאים:

ג.1.א. לנוכח כך סעיף 18 לחוק יסוד: הממשלה אינו מהווה הסדר שלילי, אלא רקמה פותוחה מקבלת שיקולים נוספים; וכן לנוכח העובדה שסעיף 18 לחוק לא נועד להתמודד עם העבירות חמורות בהן מואשם המשיב 2.

ג.1.ב. לנוכח היתו של אדם הנאשם בעבירות חמורות של שוד, מרמה והפרת אמוניים, לא כשיר לכהן בראש ממשלה. לא כשיר מבחינה נורמטיבית, לא כשיר מבחינה מוסדית ולא כשיר מבחינה פונקציונלית.

- ג.1.ג. לנוכח החלטות בית משפט נכבד זה, כמו גם המנהג החוקתי שהתקבע בעניין, לפיהם לא יכחן שר במשלחת שהוגש כנגד כתבי אישום, אשר אמור לשמש בבחינת *In Pari Materia*, קרי כמקור פרשני שלאו רוח בנסיבות דומות ניתן להסיק מסקנות דומות.
- ג.1.ד. לנוכח החובה החלה על המשיב 2 להפעיל שיקול דעתו בסבירות וلهתפטר מראשות הממשלה מוקם בו הוגשו כנגד כתבי אישום בעבירות חמורות מתחום טוהר המידות, ובבחן עבירות השודח, אותן ביצע לכואורה בהיותו ראש הממשלה.
- ג.1.ה. לנוכח חומרתן של העבירות בהן נאשם המשיב 2, שכן העבירות הקשות ביותר אשר יכול להיות מואשם בהן נבחר ציבור, ולרבות עבירות השודח.
- ג.2. צו על תנאי כנגד המשיב 2 המורה לו לבוא ולנקוק מדוע לא ימש את סמכותו לפי ס' 19 לחוק יסוד: הממשלה ויבריז על התפטרותו, וזאת בין היתר מן הנימוקים והעלויות להן, כל אחד בפני עצמו ובהצטברותם כולם יחד:
- ג.2.א. לנוכח החלטות בית משפט נכבד זה, כמו גם המנהג החוקתי שהתקבע בעניין, לפיהם על רשותה המנהלית לשקול את העברתו של איש ציבור הנאשם בפלילים מתפקידו.
- ג.2.ב. לנוכח החלטות בית משפט נכבד זה, כמו גם המנהג החוקתי שהתקבע בעניין, לפיהם לא יכחן שר במשלחת שהוגש כנגד כתבי אישום. והוא אמור לשמש בבחינת *In Pari Materia*, קרי כמקור פרשני שלאו רוח בנסיבות דומות ניתן להסיק מסקנות דומות.
- ג.2.ג. לנוכח החובה החלה עליו להפעיל שיקול דעתו בסבירות ולהתפטר מראשות הממשלה מוקם בו הוגשו כנגד כתבי אישום בעבירות חמורות מתחום טוהר המידות, ובבחן עבירות השודח, אותן ביצע לכואורה בהיותו ראש הממשלה.
- ג.2.ה. לנוכח חומרתן של העבירות בהן נאשם, שכן העבירות הקשות ביותר אשר יכול להיות מואשם בהן נבחר ציבור, ולרבות עבירות השודח.
- ג.2.ה. LENOCHE מטעמו הבכיר כראש ממשלת ישראל, ובשל מעמדו המוחיד כראשון בין שווים בין חברי הממשלה.
- ג.2.ג. LENOCHE הפגיעה הקשה בעקרונות היסוד בשיטת המשפט הישראלי, בהם חובת הנאמנות השלטונית, טוהר המידות בשלטוון ואמון הציבור בו, וכן רישוק המחויבות האזרחיות לשולטונו החוק במדינת ישראל שעלה בראש הממשלה מוסף לבחון תחת כתבי אישום חמורים ביותר.

ג.2.ג. לנוכח חוסר הסבירות הקיצוני העולה מהנסיבות בהן ראש הממשלה המכחן מואשם בכתב אישום פלילי חמור, באשמת שוד, מרמה והפרת אמונים נותר לכחן בתפקידו.

ג.2.ה. לנוכח היותו ראש ממשלה יוצא, המכחן במשלת מעבר זמנית אשר לא קיבלת את אמון הכנסת הקיימת, ומכחנת מוטוקף מנדט שנייה לה על ידי הכנסת ה-20 שאינה קיימת עוד.

ג.3. צו על תנאי נגד המשיב 2 המורה לו לבוא ולנקז מידע לא י ממש את סמכותו להעביר שרים מתקייזים לפי ס' 22(ב) לחוק יסוד: הממשלה, יודיע על התפטרותו מתקייז ראש הממשלה, באשר תפקיד ראש הממשלה הוא כשר במשרד ראש הממשלה; לאור הנסיבות שנקבעו בבית משפט זה לפיקוח על ראש הממשלה להעביר מתקייזו שר שהוגש כנגדו כתב אישום חמור בגין עבירות שחיתות; וכן לאור העובדה כי המשיב 2 עצמו אימץ את הדין והנורמה בכל הנוגע לסיום תפקידו של שר תחת כתב אישום, עת התפטר משלל תפקידיו המיניסטריאליים בעקבות עתירת העותרת בג'ז 7928/19 התנוועה למעןiacות השלטון בישראל נ' ראש הממשלה ואח'.

ג.4. צו על תנאי נגד המשיב 2 המורה לו לבוא ולנקז מידע לא יחיל על עצמו ויאמץ את הנורמה לפיה כאשר מוגש כתב אישום בעבירות שיש עמו קלון, יועבר מתקייזו שׂר וסגן שׂר, גם כאשר המדבר בראש ממשלה, ולא יאחו בסעיף 18 לחוק יסוד: הממשלה, כמו נורומטיibi המאפשר לו להפסיק ולכחן בתפקידו בראש ממשלה עד לפסק דין חלוט בעניינו, וזאת כפי שעשה כאשר התפטר משלל תפקידיו המיניסטריאליים בעקבות עתירת העותרת בג'ז 7928/19 התנוועה למעןiacות השלטון בישראל נ' ראש הממשלה ואח'. ובניגוד לקבוע בסעיף 23(ב) לחוק יסוד: הממשלה, המתייר לו לכואורה להפסיק ולכחן עד להרשעה בערקהה הראשונה.

ג.5. לחילופין, מתקבש בית משפט נכבד זה ליתן צו על תנאי נגד המשיב 2 המורה לו לבוא ולנקז מידע לא יודיע על נציבותו הזמנית ממילוי תפקידו בראש הממשלה לפי ס' 16(ב) לחוק יסוד: הממשלה. וזאת בין היתר לאור הנימוקים והעלויות הבאים:

ג.5.א. לנוכח הפגיעה החמורה באמון הציבור הצפואה להיגרם מהמשך פעילות הממשלה תחת ראש הממשלה המתמודד עם אישומים פליליים.

ג.5.ב. לאור הפגיעה החמורה בתפקיד הממשלה העוללה להיגרם מנצח בו העומד בראשה נאלץ להקים זמן רב להתמודדות משפטית.

- ג.5.ג. לנוכח המנהג החוקתי הקיים במדינת ישראל לפיו נושא משרה בכירה בשירות הציבורי שהוגש נגד כתב אישום (שר, סגן שר, נשיא או ראש רשות מקומית) מועבר מכחונתו באופן זמני או קבוע.
- ג.6. צו על תנאי כנגד המשיב 1 המורה לו לבוא ולنمך מזוע לא יודיע למשיב 2 על נכזרותו הזמנית ממלילו **תפקידו בראש הממשלה לפי ס' 16(ב)** לחוק יסוד: הממשלה. וזאת בין היתר מן הנימוקים והעלויות שצויינו לעיל וכן כל אחד בפני עצמו ובנסיבותם כולם יחד, וכן לאור הנימוקים הבאים:
- ג.6.א. לנוכח הפגיעה החמורה באמון הציבור הצפוייה להיגרם מהמשיך פעילות הממשלה תחת ראש הממשלה המתוודע עם אישומים פליליים.
- ג.6.ב. לאור הפגיעה החמורה בתפקיד הממשלה העוללה להיגרם ממצב בו העומד בראשה נאלץ להකיש זמן רב לחותמאות משפטיות.
- ג.6.ג. לנוכח המנהג החוקתי הקיים במדינת ישראל לפיו נושא משרה בכירה בשירות הציבורי שהוגש נגד כתב אישום (שר, סגן שר, נשיא או ראש רשות מקומית) מועבר מכחונתו באופן זמני או קבוע.

ד. צוイ בגיןים

- ד.1. כמו כן, מתבקש בית משפט נכבד זה להוציא צו בגיןים או להליפין צו אראי עד למועד הדיון בעתירה גופא, שבו יאשר על המשיבה 4 לקיום הצבעת אמון במשפטה בה העומד בראשה נאשם בפליליים, וMBOL שבדם של המשיבים 6-16 נמצאות חותות הדעת האמוריות להיות מנופקות על ידי המשיבים 1,3,5,1,3,5 שנינחו אותן בדבר, לאור התבוחנים והتوزיקים ולאור המחויבות שלהם כנבחרי ציבור לפעול בתום לב, בNIKIION CPIM, ללא שיקולים זרים ובסבירות. זאת לאחר מדובר בתפקיד הבכיר ביותר במדינת ישראל.
- ד.2. בנוסף, מתבקש בית משפט נכבד זה להוציא צו בגיןים או להליפין צו אראי עד למועד הדיון בעתירה גופא, כנגד המשיבה 5, הלא היא היועצת המשפטית של הנשיה, אשר יורה לה לפעול כפי סמכותה וליעץ לגורמים הרלוונטיים בבית הנשיה, האמונה על זימון המשיבים 6-6, למנוע את הגעתם למשכן הנשיה מבלי שהם אוחזים באותה חוות דעת. וזאת, כדי למנוע את הכוונת הנשיה במלאת הענקת המנדט להרכבת הממשלה.
- ד.3. הכל הוא כי צו בגיןים נועד לשמר את המצב הקיים ולמנוע נזקים בלתי-היפוכים [ר' לעניין זה למשל ספרו של א' סאמרלי, **סעדים זמינים, הוצאה "אוצר המשפט"** כרך א', עמ' 3 (2005)].

- ד. מטרתך של הבקשה למתן צוויי בניינים וצווים ארעים היא לשמר על המצב הקיים, ולמנוע את הכשלתו של נשיא המדינה, וכן ולמנוע גרים מזוק בלתי הפיך מקום בו ותוטל מלאת הרכבת הממשלה על אדם נגדו עומדים 3 כתבי אישום בעבירות החמורות של שוד, מרמה והפרת אמונים; אדם הנעדר כשירות נורמטיבית, מוסדית ופונקציונאלית לכהן כראש ממשלה.
- ד.5. כדיוע, בבוואו לבחון את השאלה האם להעניק צו בניינים אם לאו, מאוזן בית המשפט הנכבד בין שני שיקולים עיקריים - מאוזן הנוחות, וסיכון העתירה, כאשר למאוזן הנוחות מעמד בכורה ברורה בין שני אלה. כך נקבע בבר"מ 8777/06 מפעלי תחנות בע"מ ואח' נ' הוועדה המקומית לתכנון ובניה טבריה ואח' (פורסם בנוב, 19.11.2006): "על בית המשפט לשקל בבוואו להכריע בבקשת מתן צו בניינים את סיכון העתירה ואת "מאוזן הנוחות"... שני השיקולים משפיעים האחד על השני... ואולם, אמן הבודן העיקרית בסופה של יום היא בשיקולי "מאוזן הנוחות"".

ה. **בקשה לקיום דין בהול**

- ה.1. כן מתבקש בזאת בית המשפט הנכבד להורות על קיום דין דחווף בעתירה, על רקע הצורך לברר בהקדם האפשרי את השאלות העומדות בבסיס העתירה, וכן חישוב העבודה כי נציגי הסייעות, יגיעו היום במהלך שעת הבדיקה לשיכון הנשיא.

A. הצדדים לעתירה

העותרת

העותרת הינה עמותה, רשומה כדין, תנועה עצמאית א-פוליטיית ובלתי מפלגתית, המציינת בימים אלו 30 שנים של עשייה ציבורית ומשפטית בהן חרצה על דגליה שמייה על טוהר המידות בשירות הציבור, עידוד ערכי שלטון החוק, שירוש נורמות בלתי ראיות במנהל הציבורי והרששת נורמות ראיות של מנהל ציבורי תקין. העותרת היא ארגון אזרחי המונה כ-52,000 חברים ופעילים, ולמעלה מ-200,000 עוקבים ברשות החברתיות.

המשיבים

1. המשיב 1 הוא היועץ המשפטי לממשלה, העומד בראש המערכת המשפטית של הרשות המבצעת מחד, והעומד בראש המערכת המשפטית וחסירות המשפטי הציבורי מאידך. בתפקידיו אלו הוא גם מייצג את האינטראס הציבורי ושומר על קיומם הדין. הוא הגורם האחראי על חקירות ראש הממשלה ועל הגשת כתב האישום נגדו, והוא הגורם האחראי להנחות את הממשלה במקרים בהם מתעורר ספק לגבי אופן פרשנות ויישום הדין.
2. המשיב 2 הוא חבר הכנסת וראש הממשלה ה-34 היוצאת, מה"כ בנימין נתניהו, אשר גוזzo הוגש שלושה כתבי אישום בשלושה תיקים חמורים בעבירות של שוחד, מרמה וחרפת אמוניים.
3. המשיב 3 הוא היועץ המשפטי לכנסת, עו"ד איל ינון, מי שאמון על התනחיה המשפטית אצל המשיב 4 ועל הנחיתות חברי הכנסת, לרבות קביעת תבוחנים לחבריו הכנסת בבואם לשקלול ולהמליץ על חבר הכנסת המואשם בפeligים לתפקיד הרכב הממשלה.
4. המשיב 4 היה כנסת ישראלי, אשר חברים בכנסת ה-23 וסייעו מסווגות הבית, יבחרו מועמד מטעם לחטلت ותפקיד הרכב הממשלה ויצעו אותו להכרעת נשיא המדינה.
5. המשיב 5 היה הייעצת המשפטית לנשיא המדינה, עו"ד אודית קורינלדי-סירקיס, מי שאמונה על מנת הייעוץ המשפטי לנשיא המדינה ובכלל כך בכל הנוגע לשיקול הדעת שעל נשיא המדינה להפעיל בבואו לקבל החלטות המצוויות תחת סמכותו הסטטוטורית, לרבות קביעת תבוחנים לנשיא המדינה בבואו לשקלול ולגבש את הכרעתו על מי יטיל את תפקיד הרכב הממשלה.
6. המשיבות 6-16 הן חסויות הנבחרות לכנסת ה-23, נציגיהם נקראו לנשיא המדינה כדי להמליץ על מועמד מטעם לחטلت מלאכת הרכב הממשלה.

ב. מבוא

"בعالם אידיאלי אם המועמדינו משכיל להבין בעצמו שעליו לפרוש ממעמדות, רשיימתו תזדאג להוציאתו מן המכונה מפאת חשש מפני דין הבהיר. בעולם אידיאלי, אם המועמד ומי שהציגו אותו לא פעל כמי שראוי שיפעלו, החיבור יסיק את המסקנות בקלפי. בעולם אידיאלי היה أولי מקום לקבוע כי בית המשפט לא יתערב בעניין, מכוקdot הראות של זכות היסוד לבחור וזכות היסוד להיבחר – נאה להשאיר את ההחלטה לדין הבהיר. ואולם, נוכח הפגיעה הקשה בטוהר המדיות ובאוישיות השלטון הדמוקרטי ובשלטונו החוק אין לקבע כלל לפיו נבחר ציבור "מחוסן" מהערכה מכחונת בשל העובדה שתائب אישום חמור שהוגש נגדו הוגש כבר לפני הבהירות, ולמרות זאתבחר בו העוזר. כלל כזה עלול להביא לשחיתות מידות שמדינה ישראל הדמוקרטייה אינה יכולה להתריר" (בג"ץ 5126/13 התגנעה למען איבות השלטון בישראל מועצת עיריות נוצרת עילית ואח' (פרסום בנבו, 14.10.2013) (להלן: פרשת ראשי הערים)).

7. לצערה של העתרת, עתירה זו מוגשת בפעם הששית בוראיציות כאלה ואחרות (בג"ץ

7773/19, בג"ץ 7928/19, בג"ץ 8559/19, בג"ץ 1648/20, בג"ץ 1853/20), הגם שדיון בעתירה זו נדרש כבר בעבר ויכול היה למנוע את הצורך בבחירות מועד גי שנערכו לאור העובדה שלא התקבלה הכרעה, וכך או וכך, לגבי השירותו של המשיב 2 ליטול את תפקיד הרכבתה הממשלה, ולכך בראש הממשלה וזאת לאחר שחמשיב 1 החליט להגיש נגדו כתוב אישום חמור בשלוש פרשות שונות (1000, 2000, 4000) בעקבות של שוד, מרמה והפרת אמון.

8. העתירות דלעיל, נדחו פעמיים אחר פעמיים על ידי בית משפט נכבד זה בטענה כי הן מוקדמות מדי ותיאורתיות. הגם שלא פעמיים ולא פעמיים, ניתן היה לטען כי הסעדים שהתבקשו לא רק שלא תיאורתיים היו, אלא אף איחרו את זמנה ולגבי חלקם ניתן היה לטען ששינוי נפל בהם.

9. להזכיר, אוור ליום רביעי 11.3.2020, ה McCabe כב' השופט הנדל יויר ועדת הבחירות המרכזית לכנסת ה-23 והגיש לנשיא מדינת ישראל את התוצאות הרשמיות וחסופיות לבחירות לכנסת ה-23 וזאת לאחר פרסום התוצאות ברשותם, וזאת הגם שהמועד החוק להגשת התוצאות חסופיות והרשמי היה יום שלישי 10.3.2020.

10. במעמד הักס אמר כב' נשיא המדינה מר ראובן ריבלין את הדברים הבאים:

"כאן המקום להזכיר לראש הסייעות ונבחרי הציבור כי אני וbeit זה, עומדים לרשוטכם בכל شيء רציני וכן שתרצו הנהל. כל מトווה אותו תצלחו לגבע עבור ממשלה יציבה שתקבל את אמוני הכנסת – יבווך. בין היתר, מונה לפניות המתווה אותו הצעתי בנסיבות הקודומות. אני קשור בהחלט לביקורת הרבה שספג המתווה, אותו אני הצעתי בזמןנו, לרובה אני מסכים, ועם זאת, חשבתי שלא הייתה דרך אחרת ונראה שוגם היום לא ישתנה המצב בהרבה... וביט נושאים לכך עניינים בתקווה שambilת זה תבוא היושעה – **הישועה בידיכם, מי שהעת בחר במנחים והרני מוסדרת לפתחם שוב'**".

העתק כתובתו של אבוחט בלבד "הנשיא קיבל לייזו את תוצאות הבחירות הסופיות" מיום 11.3.2020 מצורף ומסומן בספח ע/0

11. בכל מקרה, ברור לכל כי ללא אמות מידה וקריטריונים מבית מדרשם של המשיבים 1 ו-5 לא תצליחה הסייעות ולא יצליחו חברי הכנסת לדעת, האם המועמד, חמשיב 2 הינו אכן כשיר ליטול את תפקיד הרכבתה הממשלה, ביןxBD, ובין במתכונת של ממשלה אחת. יתרה מכך, גם כבוד נשיא המדינה, לא יצליח במלאת הענקת המנדט, לא אותן אמות מידה נדרשות המתחייבות על מנת לסייע לו במלאתו.

12. להזכיר בבג"ץ 1648 התנועה למען איכות השלטון נ' היועץ המשפטי לממשלה ואח' (פורסם באתר רשות השופטת, 4.3.2020), קבעו כב' השופטים סולברג, ברון וקרא, כי:

"דין העתירה סילוק על הסף ولو בהיותה עתירה מוקדמת מעתותוצאות הסופיות של הבחירה טרם פורסמו... הטענות הטעניות של הבחירה לכנסת ה-23 תפורסםנה ברשומות עד ליום 10.3.2020, כאשר עד ליום זה צפויות תוצאות בחניינים עד להשתנות. גם לא ידוע בשלב זה מיהו חבר הכנסת שעליו ימليיצו רוב סיעות הבנייה להרכיב את הממשלה. מכיוון שטרם נודעו תוצאות הבחירה, ומשהנשיא טרם נוץ בנציגי הסיעות וטרם נדרש לשאלת שבmock העתירה – הריה מוקדמת".

13. גם בבג"ץ 1853 התנועה למען איכות השלטון נ' היועץ המשפטי לממשלה ואח' (פורסם באתר רשות השופטת, 10.3.2020), קבעו כב' השופטים פוגלמן, ברק-ארז ומזו, כי:

"משטרם פורסמו תוצאות הבחירה, ומשטרם החלו ההתייעצויות של נשיא המדינה עם הסיעות, וממילא גם טרם הוחלט על מי תוטל מלאכת הרכבת הממשלה, השאלות המועלות בעתירה הן מוקדמות ותאורתיות לעת זאת. בכך אין כדי למצות את הקשיים שמעלה העתירה, אך די באלה כדי להוביל לדחיתה על הסוף".

14. והנה כאמור בחחלתו דלעיל, עתירה זו מוגשת פעמיינס וזאת לאחר קיום הבחירה, לאחר פרסום התוצאות ברשומות ולאחר שתם המנדט שקיבל חח"ב בני גנץ להקים ממשלה בראשותו ואף תמה הארוכה שקיבל מהנשיא, ולאחר שחתם על הסכם קואליציוני על ממשלה עם ובראשו של המשיב 2. חרוי שלדידה של העותרת, אלון הזמן הנכון לדון בעתירה זו הינו בעת היזו, בטרם תתקבל ההחלטה בדבר הטלת תפקיד הרכבת הממשלה על המשיב 2 או בטרם יטול המשיב 2 את כהונת ראש הממשלה.

15. אי כך חזיפות והוצרך להידרש לאותן חוות דעת של היועץ המשפטי לממשלה, היועץ המשפטי לכנסת והיועצת המשפטית לנשיא, אשר ימפו חן את דרכם של חברי הכנסת וסיעות הבית בבואם להמליך לנשיא על מועדם כשיר ורואי, ולא להחשילו, וחן את דרכו של הנשיא עצמוו, הינו קריטי ולא מותיר מרוחה לתמרון.

16. עוד נזכיר, כי עתירה זו מוגשת לאור העובדה שהוגשו 3 כתבי אישום חמורים ביותר בעבירות של שוד, מרמה והפרת אמונים, בנגד המשיב 2 – לאור העובדה שהנתנו ובהתנהלו הדגמים כי אין הוא בשיר להיות חבר הכנסת מומלץ אשר עליו תוטל מלאכת קודש זאת.

17. העותרת תעטע כי המשיב 2 לא בשיר נורמטיבית (משמעותו אינו יכול להוות מודל לדוגמא ודמות לחיקוי, ואין מגלם את דמות המנהיג הראו), לא בשיר מוסדית (מסrik את מערכת אכיפת שלטון החוק ומוסדותיה, ופגוע ישירות במרקבי השיטה הדמוקרטית). ולא בשיר פונקציונלית (משמעותו שהוא שחית, לחץ, מנוגד עניינים – עד בשלב הרכבת הממשלה, ועתותיו אין בידו, לאור העובדה שהחל מיום 24.5.2020 יחל משפטו הפלילי בבית המשפט המחויז בירושלים).

18. חוסר כשירות זו מביא לכך שאין המשיב 2 יכול לכחן בראש הממשלה במתווה כזה או אחר ואין חברי הכנסת יכולים להמליץ על המשיב 2 כמועמד לראשות הממשלה. כמו גם, אין סיעות הבית רשויות להמליץ לנשיא על המשיב 2, ואין חן יכולות להצביע על ממשלה שבראשותה הוא מכחן, חוות וב簌ותםvr כהן מכהילות את הנשיא ועצמן הינה עצת אחיתופל מחד, ומайдך, אין לשיא בשלב המידי הזה את התזקיקים ואת התבוחנים אשר ינחו את דרכו האם מפעיל הוא את שיקול דעתו בזכרה הרואה.

19. אכן חווית הדעת של המשיבים 1,3,5, הינו נדרש בדחיפות מירבית ולפיכך על עתירה זו להישמע לאלטר ובזמן הקרוב ביותר - ולרובות הוצאה צווי הבינים המבוקשים ברישה לעתירה, ועד אשר תນבר עתירה זו.
20. בעילות חילופיות, תען העותרת כי על המשיב 2 חלה החובה, מתוך תקדים ההחלטה, מתוך הדין חקיים ומតוך הנוהג החוקוני, להתפטר לאלטר מתפקידו כראש ממשלה ישראל. ובפרט מקום בו אימץ המשיב 2 את אותו הנורמות שעה שהתפטר מתפקידו המיניסטריאליים בעקבות עתירת העותרת דכאן בג"ץ 7928/19 התנועה למען **aicthot sheltev biyisrael ni' Rosh ha'meslha wa'ach'**.
21. לחילופין, העותרת תען כי על המשיב 2 להזכיר על יציאתו לתקופת נכירות זמנית על פי המתויה הקבוע בחוק, וככל שיימנע מעשות כן, על המשיב 1 להורות לו לצאת לתקופת נכירות זו.
22. מתוך טעמים אלו תבקש העותרת מבית המשפט הנכבד כי יקבע עתירה זו להישמע בדחיפות, להורות על הוצאות המבוקשים ברישה לעתירה, ולרובות הוצאה צווי הבינים. וזאת מתוך הנימוקים שלහלו.
23. עתירה זו, על אף חוסר הנוחות שבכך, חייבת להתרבר ולהישמע. הסיטואציה בה אדם שאינו כשיר נורמאנטיבית, מוסדית ופונקציונלית יהיה ח"כ מומלץ על ידי חבריו להיות ראש ממשלה במדינת ישראל, אין לה "משפט קיום" בחיה של מדינה יהודית ודמוקרטית החיפה חיים.
24. בית משפט נכבד זה, חייב הן מוסדית והן מוסרית להתעורר בסוגיה זו ולקבל החלטה לכך או לכאן לגבי כשרותו של המשיב 2 ובכך לחוץ את מדינת ישראל מהסביר החוקתי הקשה אליו נקלעה.

ג. רקע עובדתי לעתירה

ג.1. ההליכים הפליליים כנגד המשיב 2

25. ביום 13.02.2018 פרסמה משטרת ישראל את עמדתה לפיה הטענה הונחתה הראייתה לביסוס החשדות כנגד המשיב 2, בתיקים אשר זכו לכינוי הציבורי תיקים 1000 ו-2000 בעקבות של קבלת שוחד, בקשת שוחד, ומרמה וחפרת אמוניים.
26. עשרה חודשים לאחר מכן, ביום 02.12.2018 פרסמו משטרת ישראל והרשויות לנירוט ערך את עמדתן לפיה הטענה הונחתה הראייתה לביסוס החשדות כנגד המשיב 2 בתיק 4000, בעקבות של קיחת שוחד, מרמה וחפרת אמוניים וקבלת דבר במרמה בנסיבות חמימות. מיד לאחר מכן, באותו היום כפי שיורח בלחן, סיים מפכ"ל המשטרה רוני אלשיך את תפקידו, שלא חודשה כהונתו.
27. לאחר מספר חודשים, במהלךם עיבדו גורמי הטענה את הראיות שנאספו בתיקים, ביום 28.02.2019, פרסם המשיב 1 את כתוב החשדות כנגד המשיב 2, על בסיסו נועד המשיב 2 לעמוד לדין בכפוף לשימושו.

28. על אף עיכובים וڌוחיות מרבות, השימוש למשיב 2 אכן התקיים בימים 2-3.10.2019, כאשר באופן חריג ביותר הגדיל המשיב 1 וחסיף יומיים נוספים לשימוש, אשר התקיימו בימים 6.10.2019. בסך הכל נערכו ארבעה ימי שימוש: היוםיים הראשונים עסקו בתיק 4000, היום השלישי בתיק 2000 והיום הרביעי והאחרון בתיק 1000.
29. מוששתים הלק השימוש, בחנו גורמי התביעה את הטענות שהשימוש סגורי של המשיב 1 במהלך השימוש ובזקאו האם יש להן השפעה על החשדות נגד המשיב 1.
30. יצוין בנקודה זו, כי הגורם העיקרי הלק השימוש היה המשיב 2 עצמו, אשר ניהל הליך ממושך אל מול ועדת התיירטם בבקשת כי יינתן לו אישור חריג למימון הוצאותיו המשפטיות, ותוך שהוא מסרב להשער לחבירו הוועדה מסמכים הכרחיים לשם קבלת החלטה – ובهم מסמכים המעידים על קשרים עסקיים וניגודי עניינים ביןו לבין מר נתן מיילקובסקי, ומראש פטרודיג', וזאת על אף שהתחייב כי עברו את המסמכים בפני בית משפט נבדז'ה בגאי'ץ 18/2019 ראש הממשלה נ'/ הוועדה למatan התיירות (ניתן ביום 18.03.2019).
31. כך או אחרת, ביום 21.11.2019 הודיע המשיב 1 על הגשת כתוב אישום נגד המשיב 2 בתיקים 4000, 2000 ו-1000. ביום 2.12.2019 מסר המשיב 1 ליו"ר ראש הכנסת, חה"כ יולי אדלשטיין, את כתוב האישום המעודכן נגד המשיב 2, ובו צוין כי ככל שלא תוענק לאחרון חסינות יוגש כתוב האישום לבית המשפט המחוזי בירושלים. עוד צוין, כי במסגרת פרשת התביעה יזומנו 333 עדדים.
32. בין העדדים עליהם הודיעו התביעה נמנים שרים וחברי הכנסת מכהנים, ובינם השרים זאב אלקין, צחי הנגבי, ריבב לוי וולעד ארדן. יצוין, כי האחרון, ארדן, מבחן גם כשר לביטחון פנים במשלת המעבר. בכובע זה, השר ארדן אחראי מטעם הממשלה על פעילות המשטרה, ומחזיק בסמכויות נרחבות הנוגעות בפועלות.
33. בשל חשיבותם הרבה של הדברים, והגם שכותב האישום מצורף לנוסף לעתירה זו, נבקש העותרת לעמוד בקצרה על עיקרי האישומים נגד המשיב 2 וכפי שהם מופיעים בכתב האישום החמור.

ג.2. עיקרי האישומים נגד המשיב 2 כפי שהם מופיעים בכתב האישום

תיק 1000

34. פרשת האישום **תיק 1000** מגוללת את סיורון של מערכות היחסים בין המשיב 2 לבין אנשי העסקים ארנון מליצין וגיאטס פאקר, במסגרתו קיבלו לאורה המשיב 2 ורعيיתו טובות הנהה שני אנשי העסקים המתבטאים ב"קו אספקה" של סיירות ושמפניות, וכן במקרה אחד – תשיטים.
35. על פי כתב האישום, טובות הנהה ניתנו למשיב 2 בזיקה לתקידי הציבורים, וכן למועדו **ראש ממשלת ישראל, והיקפן הצלבר לבדי כ-690,000 ש"ח**.
36. בכתב האישום תואר ניגוד העניינים החמור בו היה מצוי המשיב 2, בין האינטנסים של מליצין לבין מחויבותו לציבור מוטוקף תפקיידי, במילים אלה:

"הנאות נתנו פועל במסגרת תפקידי הציבורים בעניינים שנגעו לאינטראסים כלכליים ואישיים של מילצין, תוך שהיה מצוי בוגוד עניינים חריף ומתמשך בין מחויבותו האישית למילצין, הנובעת מהקשר האישי שלו אליו ומטבות ההנהה שמלצין סייפק לו, לבין מחויבותו לציבור". (עמ' 44 לכתב האישום).

37. לא זו אף זו, מכתב האישום עולה כי המשיב 2 לא דיווח על יחסיו עם מילצין ופакר כפי שהיה מוחיב על פי כללי ועדת אשר, שהם הכללים למניעת ניגוד העניינים של שירותים וטגני-שרים. במקום זאת, הצהיר המשיב 2 במספר הזדמנויות הצהרות שווא לפיכון לא מתקיים כל ניגוד ענייני בקשר למי ממקוריו. כן, הצהיר כי ככל שייתעורר חשש כלשהו לניגוד עניינים, ידווח על כך, אולם כפי העולה מכתב האישום, לא פעל בהתאם להצהרתו זו.

38. בהתיחס לחומרת המעשים בהם מואשם המשיב 2 בתיק 1000 שנעשה זיהת לתפקידו הציבוריים וממדו כראש ממשלה ישראלי, ופגיעה קשה באמון הציבור וב佗ור המידות, נכתבו בכתב האישום הדברים הקשיים הבאים:

"במעוינו אלה עשה הנאות נתנו מעשי הפרת אמונים הפוגעים פגיעה מוחותית באמון הציבור וב佗ור המידות. זאת, בכך שקיים משך שנים מערכתייחסים פסולה עם מילצין ופакר במסגרתם קיבלו מהן הנאות נתנו ורעניינו טובות הנהה בהיקפים גבהים מאוד, בויקה לתפקידו הציבורי הציבורי של הנאות נתנו ולמעדו כראש ממשלה ישראלי. כן עשה הנאות נתנו מעשי הפרת אמינים הפגעה מוחותית באמון הציבור, בטוהר המידות ובתקינות המשפט המינימלי בכך שפעל במילוי תפקידו הציבורי הציבוריים בניגוד עניינים חריף ומתמשך בין מחויבותו האישית למילצין לבין מחויבותו לציבור". (עמ' 5 לכתב האישום).

39. לאור האמור, החליט המשיב 1 להעמיד את המשיב 2 לדין, בגין חсад לעבירות מרמה והפרת אמונים על פי סעיף 284 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין").

תיק 2000

40. בתיק 2000, מוגל כתוב האישום שלוש סדרות של פגישות שערך המשיב 2 עם מר ארנון (נון) מוז, העורך האחראי של עיתון "يديיעות אחרונות". בפגישות אלו, על פי כתוב האישום, נדונה בין היתר עסקה לפיה מוז יביא לשינוי ניכר לטובה באופן סיקורו של המשיב 2 בכל התקשרות מקובצת זו, בתמורה לכך שהמשיב 2 יפעל במסגרת תפקדיו על מנת לקדם חקיקה שתגביל את תפוצת מתחרהו "ישראל היום".

41. כפי שמוסבר בכתב החוזות, המסר המשתמע ממעשיו של המשיב 2 התיחס לכך שאין פסול בנסיבות אינטראסים חדדים של נבחרי ציבור בכירים ואנשי עסקים, הගם שמנגד עומדים אינטראסים ציבוריים בפני משקל:

"בנסיבות המתוירים לעיל, הנאות נתנו נטע אצל הנאות מוז את הרושם לפיו ישנה אפשרות של ממש שהוא – ראש ממשלה ישראל – ייקח שוחד. בכך גם העביר הנאות נתנו מסר לפיו הצועג שוחד הן כלישתו לעשות בו שימוש לשפט קידום אינטראסים חדדים של נבחרי ציבור בכירים ואנשי עסקים, וכי אין פסול בעסקאות שוחד. זאת, אף כמשמעותם על הפרק אינטראסים ציבוריים כבדי משקל בדמותו טוהר הבחירה וחופש העיתונות. התנהלות זו של מי שמשמש בתפקיד הרם ביותר בראשות המבצעת, פוגעת באופן עמוק וייסודי בשלטון החוק, בטוהר המידות ובamuן הציבור". (עמ' 33 לכתב האישום).

42. לעניין חומרת המעשים בהם מואשם המשיב 2 בתיק 2000 **תיק נזול מעמדן** כראש הממשלה וושא משרה ציבורית, ופגיעה קשה באמון הציבור בעובדי הציבור ובנכחרו, נכתב בכתב האישום כי:

"בממשיו אלה עשה הנאש נtinyהו מעשה הפרת אמונים הפגע פגעה מהותית באמון הציבור בעובדי הציבור ובנכחרו ובתוך המידות של האחראונים. בכך שנייצל את מעמדו ואת כוח המשרה על מנת לקבל טובת הנאה אישית ובכך שבחיותו נבחר הציבור הבכיר ביותר העביר מסר לפיו הצעות שוחד הן כל שייניתן לעשות בו שימוש לשם קידום אינטרסים הדדיים של עובדי ציבור בקרים ואני שעסקים וכי אין פסול בעסקאות שוחד". (עמוד 5 לכתב האישום).

43. לאור האמור החליט המשיב 1 להעמיד את המשיב 2 לדין, בחשד לביצוע עבירה מרמה והפרת אמונים בהתאם לסעיף 284 לחוק העונשין.

תיק 4000

44. בתיק 4000, מגולל כתב האישום מערכת יחסים שוחזית, לכארה, בין המשיב 2 לבין איש עסקים, שאול אלוביץ. מר אלוביץ היה בתקופה הרלוונטייה בעל השיטה בקבוצת יורוקס, אשר החזיקה בשליטה על חברת בזק, ובכך, שלט גם על חברת "וואלה! תקשורת בע"מ", חברת בת של בזק. על פי כתב האישום, בין המשיב 2 לאלבויץ נרכמה מערכת יחסים של "וון וקח", במסגרתה התערב המשיב 2 בעניינים רגולטוריים לטובת אלוביץ, ובתמורה – קיבל המשיב 2 סיור אווחד באתר "וואלה!".

45. לא זו אף זו, מכתב האישום עולה כי המשיב 2 הסתר את מערכת היחסים בין לבן אלוביץ וריעתו באופן שיטתי ועקבי מפני שורה של גורמים רשמיים, להם מסר מידע חלקי ומטעה על אודות טיב יחסיו עם אלוביץ.

46. על חומרת המעשים בהם מואשם המשיב 2 בתיק 4000, **שתם הקשים והחמורים ביותר בהם מואשם המשיב 2 במסגרת כתב האישום**, נאמרו הדברים הבאים, המתיאחים לפגיעה קשה של מעשיו באמון הציבור בעובדי הציבור ובנכחרו ולכך שביצע את המעשים מממדו השלוני חרם:

"[בממשיו] فعل הנאש נtinyהו בנגד עניינים חריף, לעתים תוך סטייה מזו השורה, וכן תוך הטעית הגורמים שפורטו לעיל ובכללם הגורמים האמינים על הסדרת ניגודי העניינים שלו כעובד ציבור בכיר. בכך ביצע הנאש נtinyהו מעשים של מרמה וחפרת אmons הפגעים פגעה מהותית בתקינות פעולותיו של המנהל, בטוחר המידות של עובדי הציבור ובאמון הציבור בעובדי הציבור ... פן מחמייר בחתנותלות הנאש נtinyהו ובפעולותיו נובע מממדו השלוני חרם; מאופי הפעולות השלטוניות בהן נקט הנאש נtinyהו; מהעובדה חלק מפועלותיו עלו לכדי סטייה מזו השורה; מכך שהפעיל עובדי ציבור בקרים יותר, שהיו כפופים לו, על מנת שיקדמו את האינטרסים של הנאש אלוביץ; מההיקף העצום של האינטרסים הכלכליים שבהם עסקו פעולותיו השלטוניות של הנאש נtinyהו; וכן הנסיבות החיקף שהיו לפועלותיו הרגולטוריות של הנאש נtinyהו בשדה התקשרות". (עמוד 22 לכתב האישום).

47. לאור האמור החליט המשיב 1 בתיק זה להעמיד את המשיב 2 לדין, בגין לקיחת שוחד, בהתאם לסעיף 290 לחוק העונשין, ובגין מרמה וחפרת אmons, לפי סעיף 284 לחוק העונשין.

העתק כתב האישום מדינת ישראל נ' בינוי נtinyהו מצורף ומסומן כנספח ע/נ

48. שעה קלה לאחר שמסר המשיב 1 את כתוב האישום ליו"ר הכנסת, התיר המשיב 2, ראש ממשלה ישראלי, את חרכובות לשונו בהשתלחות שטרם נראית כמותה כנגד רשותיות אכיפת החוק במדינת ישראל, בשיאן האשים את המשיב 1 ואת מערכות שלטונו החוק בללא פחד מאשר "ニיסיון של הפיכה שלטונית נגד ראש הממשלה בעילות שווה ובהליך חוקיות מזוות ומוגמת".

49. המשיב 2 המשיך והשתלח עמוקות וארכוכות בפרקיות המדינה, במשטרת ישראל ובעומדים בראשו, עת טען כי "זו אכיפת ברוניה על סטרואידים, זו תפירת תיקים. תופרים מה חילפה מיוחדת רק בשבייל, ואשונה בהיסטוריה". המשיב 2 הוסיף קריאות כנגד חוקריו במשטרה ובפרקיות "הגיע הזמן לאחזר את החוקרים ואת הפרקליטות שמאשרת את החקירות אלה", ולבסוף אף ייחס המשיב 2 לחוקריו ולאנשי הפרקליטות כוונות פוליטיות באמרו כי "אניחושב שהעובדות הללו ממחישות עד כמה התהליך הזה נגוע בשיקולים זרים. הוא נועד להפיל ראש הממשלה מכחן של הימין".

העתק בתבתו של יהונתןليس "נתנו: אנחנו עדים לניסיון הפיכה שלטונית, זו תפירת תיקים" מיום 21.11.2019 מצורף ומסומן בספח ע/2

50. ואולם, מילים קשות ותקדימות אלו לא היו אלא אבן דרך נוספת במסע ארוך של פגיעה מתמשכת ועמוקה בגורם אכיפת החוק במדינת ישראל, בחסם פרקליטות המדינה, משטרת ישראל, היושם המשפטיא לממשלה, הייעץ המשפטי לכנסת, ואך בית המשפט הנכבד.

51. למעשה כל גורם ב"שירות המזון" של מערכת אכיפת שלטונו החוק במדינת ישראל אשר תקין של המשיב 2 ישבו על שולחנו וטופלו על ידיו, זהה ל"טיפול מיוחד", קרי, החל ממשכת השמצות, הטלת רפש וזרפי, כמו גם שיסוי הציבור בו ובמערכות השלטונית בהן הוא משרות, וסיים בהזחה או ניסיונות הדזה של אותו גורם מתפקידו.

52. כה חמורים הם הדברים, עד כי העונרת סבורה כי מן הרואי להבאים בצורה סדרה בפני בית המשפט הנכבד, דבר דבר על אופניו, ועל פי סדר הדברים הכרונולוגי – החל מראשית הליך החקירות כנגד המשיב 2. וכפי שיובאו להלן.

ג.3. התקפותו חסרת הרسن של המשיב 2 על שלטונו החוק, מערכת אכיפת החוק וערבי הדמוקרטיה

53. הנה, מילוטינו הקשות של המשיב 2 ביום הגשת כתוב האישום כנגדו, לא היו אלא אבן דרך נוספת במסע ארוך, חשוב וਮתוכנן של חתקפה מושחת רسن כנגד רשותיות אכיפת החוק במדינת ישראל. מתקפה אשר שמה את הקruk תחת לגיטימות החלטות הנוגעות למשיב 2, התקפות אשר הביאו לפגיעה חמורה וחסרת תקדים באמון הציבור ברשותיות אכיפת החוק במדינת ישראל.

54. פגיעות אלה היו הן פגיעות וחיסול ממוקד אישי של פונקציות המערכת אכיפה שלטונו החוק, כמו גם פגיעה מסוימת יכולת של אותו מערכות לתפקיד.

ג.3.א. השתלחות במשטרת ישראל ובעומדים בראשה

55. ראש וראשו היה מפכ"ל המשטרה לשעבר רב ניצב רוני אלשיך. עוד בטרם החלטה המשטרה להמליץ על הגשת כתב אישום נגד המשיב 2 ובטרם גמר בדיונו המשיב 1 להגיש כתב אישום חמור בתיקים בהם נזק המשיב – החל המשיב 2 לחلك אימים על מערכת אכיפת החוק ולתקוף את כל שלטון החוק בישראל – במטרה ברורה להחליש את שומרי הסף האמונים על הגשת כתב האישום נגדו בבית המשפט.

56. העותרת תטען, כי המשיב 2 לא הסתפק רק בתיקיות מערכת החוק באמצעות התקשרותו, אלא אף פעל להפעיל לחץ על גורמי אכיפת החוק והעומדים בראשם, באמצעות הסתמה של קהלה חתמכים בו נגד מערכת אכיפת החוק – השוטרים והפרקליטות וכן באמצעות ניצול תפקידו כראש הרשות המבצעת שביקשה להביא הצעות חוק אנטי דמוקרטיות שמטרתן להחליש את אמצעי אכיפת החוק ולהוות מאוזן אימים על כלל הגורמים שיטפו בתיקיו.

57. עת עמדו חקירותיו במשטרה של המשיב 2 לפני סיום, הביאה הממשלה בראשותו את הצעת חוק סדר הדין הפלילי (תיקון – איסור המלצה או חוות דעת של רשות חיקורת), חנשעיה-2017 (להלן "חוק המלצות"), שקבע כי בעת העברת חומר חקירה מן הרשות החקורת לרשות התובעת, לא תצרף הרשות החקורת את חוות דעתה או המלצהה בשאלת האם הראיות מספיקות לאיושם. על אף הבעיתיות הרבה מהפן הפרטנאלי והניתוחה שעליה ממנו - **השתקת גורמי חקירה** - התקבל חוק המלצות ונכנס לספר החוקים ביום 27.11.2017.

58. ביום 19.12.2017, נאם המשיב 2 בטקס הדלקת נרות בכפר המכבה והתייחס לחקירותיו ולחוק המלצות: "בעוד מספר חדשים, כשהאמת תצא לאור – יתרור שהיה פה מסע ציד מתחכנו... אז יהיינו המלצה. אז מה? הנה עובידה שספק אם אתם יודיעים, וספק אם הציבור יודע: טוב רובן של המלצה המשטרה נגמרה ללא כלום. למעלה מ-60% מהמלצות המשטרה מושכלות לפחות, לא מגיעות כלל לכתחב אישום", טען המשיב 2. כך, המשיך בnrטיב שיבקש להטמע מעמורות תפוקתו כמנונה על כלל הרשוויות במדינה והשתלח ברשות אכיפת החוק.

העתק כתבתה של טל שלו "נתניהו במתקפת נגד המשטרה": "גם אם יהיינו המלצה – רובן מושכלות לפחות" מיום 19.12.2017 מצורף ומסומן בנספח ע/3

59. ביום 14.2.2018, לאחר שניתנו המלצות המשטרה להעמיד לדין על עבירות שוד בתיקים 1000 ו-2000 המשיך המשיב 2 בהשתלהותו נגד גורמי אכיפת החוק עליהם הוא מנונה בנאומו בועידה השנתית של מרכז השלטון המקומי וקק"ל בגין התערכוה: "אחרי שקרأتي את דוי'ח המלצה, אני יכול להגיד שזה מסך מותה, קיצוני, מחודר כמו גיבנה שווייצרית ולא מחזק מיט".

העתק כתבתו של אמר אלון "נתניהו: המלצה המשטרה – מסך מחודר, לא נליך לבחירות" מיום 14.2.2018 מצורף ומסומן בנספח ע/4

60. ביום 2.12.2018, נאם המשיב 2 בטקס הדלקת נרות כפר המכבה והתייחס להמלצת המשטרה להעמיד לדין על עבירות שוד בתיק 4000 וטען נגד המשטרה, כי "כל החקירות הן חלק מי" משחק מכור מראש" "איך ידעו לתזמון את פרסום המלצות התזויות האלה נגד שרה ונגיד בדיק ביום האחרון של המפכ"ל? נס רגוכה אמיתי. איזו מתנה יפה נתנו לנו לחagi".

61. כמו כן, המשיך להשתקה במפכ"ל המשטרה: "אני חושב שהעובדת שהמלצות פורסמו דזוקא היום, ביום האחרון לתפקיד המפכ"ל, מובילה את מה שאני אומר לכם מהיום הראשון – זה

משחק מכור מראש. ההמלצה לא מפתיע והעיתוי לא מפתיע... אי אפשר לצפות לتواצאה אחרית מתהילך שהיא גועה לחולוין עוד לפני שהתחילה".

העתק בתבטה של דפנה ליאל "נתניהו נגד המשטרת: "המלצות היזיות, משחק מכור מראש""
מיום 2.12.2018 מצורף ומסומן בנספח ע/ז

62. אולם המשיב 2 לא הסתפק בכך בצדדים הצהרתיים, אלא עסוק במימושם בפועל. כפי שתואר והובא לפני בית המשפט הנכבד בעדרה בג"ץ 2006/7 התגעה לעמו איבות השלטון נ' הש**לביטחון פנים ואחר'** (פורסם באתר הרשות השופטת, 16.1.2019) (להלן: "**ענין אלשיך**"), במשך חודשים ארוכים למד הציבור בישראל מתוך "וגרמים"علومים אלו ואחרים על כוונתו של המשיב 2, באמצעות השם לביטחון פנים, להיפרע מאותו מפכ"ל אשר חזו להוביל כנגדו חקירות במשטרת, ולהימנע מהארכת כהונתו.

63. ואכן, מיד לאחר פרסום המלצות המשטרת להעמיד לדין את המשיב 2, הוחלט באופן חריג ביותר ויצא דופן שלא להאריך את התקופה הנהוגה לרבות ניצב רוני אלשיך כמפקד הכללי של המשטרת.

64. כך, בняוגד לנוהג המקובל של קציבת תקופת כהונות מפכ"לי המשטרת לאורך השנים, יצר המשיב 2 מצב של מינויו של מפכ"ל "על תנאי" – מפכ"ל שבמידה ויפעל באופן העולה בקנה אחד עם רצונה ועם נוחיותה של הממשלה, יזכה לקבל שנות כהונה נוספת, ובמידה ויפעל על מנת להביא לחקור האמת, ובמיוחד לגבי פרשות הנוגעות למשיב 2, ייגוז דיןו לכלת הביתה לאחר תקופת הכהונה הראשונית.

העתק פסק הדין בענין אלשיך מיום 16.1.2019 מצורף ומסומן בנספח ע/ז

ג.3.ב. השתלחות בפרקليיטים, בפרקלייטים וביווץ המשפט למשטרה

65. בהמשך, ובתיאים מושלים, כפי שהתגלגלו תיקיו הפליליים של המשיב 2, כך גם התגלגלו התיקיות מהמשטרת וחמפכ"ל אל עבר וכנגד הפרקלייטים המלווים את התיקים ובראשם פרקליט המדינה. כך מצא את עצמו פרקליט המדינה בדיום מותקף ומואשם ב"תפירתה תיקים".

66. ביום 2.2.2019 לאחר שהמשיב 1 הודיע על הגשת כתב האישום בכפוף לשימושו נגד המשיב 2, התיר זה את חרוצבות לשונו נגד פרקליט המדינה ופרקלייט מיסוי וכללה (تل אביב): "אלה הם שני פרקליטים שדחפו במיוחד להאשים אותי. אין אפשרות שלילאת בן-ארי, שדחפה לפרסם דוקא עכשו - היא זו שעצרה את החקירות נגד ציפוי לבני בטענה אז שזו התערבות בחירות... האם זה רק מקרה שבית משפט קבוע שניין" הפללה אנשי ימין ועסק באיפה ברוגנית נגדם" כמו כן, המשיך ב叙述יב שההתוויה כי הרשויות בישראל מבקשות להתנצל לו: "מבצעים נגדנו רדיפה פוליטית וمسע ציד".

העתק בתבטה של חן מענית וטל שניידר "נתניהו תוקף את שי ניצן וליאת בן-ארי: "דחוינו להאשים אותו"" מיום 28.2.2019 מצורף ומסומן בנספח ע/ז

67. כמו כן, ביום 24.6.2019 הוקפה באופן חריג ויוצא דופן מכוון בשירות המדינה לתפקיד המשנה לפרקלייט המדינה (ענינים כלכליים), בו אחת המועמדות הראשיות לתפקיד הייתה הפרקלייטה

הmulova של שלושת התיקים נגד המשיב 2 עורכת הדין ליאת בו-ארי. עצם הקפתה המכרו בעיתוי זהה ובאופן חריג כל כך, היוצאה תמרור אזהרה, שמא מאחריו הקפתה המכרו הניל קיימים מניעים נסתרים וולומים המבקשים לסייע את תפקידה של הפרקליטה תחת השירות הציבורי.

העתק כתבתה של טובה צימוקי "הוקפה הליך מינוי המשנה לפרקליט המדינה" מיום 24.6.2019 מצורף ומסומן כנספח ע/8

68. אולם הדברים לא נסתמיימו בכך. לאחר כניסה לתוקף של חוק התפזרות הכנסת העשרים ואחת, התשע"ט-2019 ביום 2019.5.30, ובעוודו מכחן תחומי ממשלה הכריז ביום 2.6.2019 המשיב 2 על פיטוריה של שרת המשפטים דואז, חה"כ איילת שקד. מספר ימים לאחר מכן, ביום 2019.5.6, החלטת הוא על מינויו של חבר הכנסת אמר אוחנה, מבלי שהביה מינוי זה לאישור הכנסת זו זאת על פי סעיף 30(ד) לחוק יסוד: הממשלה.

69. והנה, לא חלפו ولو מספר שבועות מיום בו נכנס לתפקיזו, והשר אוחנה הורה על פיטוריה של מנכ"לית משרד המשפטים המוערכתי, הגביAMI פלמור, **בניגוד לחוק ובניגוד להנחות הייעץ המשפטי לממשלה**, כפי שהובא הדבר באירוע בעתריה שהוגשה בבג"ץ 5063/19 התנוועה למען **איות השלטון בישראל נ' שר המשפטים ואח'** (פורסם באתר הרשות השופטת, 26.12.2019) (להלן: "ענין פלמור").

70. בלב ליבו של **ענין פלמור**, מעבר להליך הפיטורי הבלתי חוקי אותו ביקר גם בית משפט נכבד זה, עמד החשש הכביד שמא מńska המשיב 2, באמצעות שלו – שר המשפטים במשטרת המעבר אשר מונה לתפקידו באופן ישיר ולא כל ביקורת ציבורית – לפעול על מנת לשלו ידיו במינוי פרקליט המדינה הבא, שיחיה זה שינחל את הליידי המשפט נגדו. זאת, על ידי בחירת מנכ"ל "נח" אשר ישב בוועדת האיתור לתפקיד פרקליט המדינה הבא.

העתק פסק הדין בענין פלמור מיום 26.12.2019 מצורף ומסומן כנספח ע/9

71. באופן דומה וכפי שתואר והובא לפני בית המשפט המכבד בעתריה בבג"ץ 8410/19 התנוועה למען **איות השלטון נ' שר המשפטים ואח'** (פורסם באתר הרשות השופטת, 19.1.2020) (להלן: "ענין בן ארי"), פעיל שר המשפטים למנות למינוי זמני ביוטר של תפקיד פרקליט המדינה, טרם הגשת כתב האישום בעניינו של המשיב 2 בבית המשפט.

72. כך, בענין בן ארי עמד חשש בבד שמא מטרת המינוי הייתה לשלב במישרין את הגשת כתבי האישום החמורים נגד המשיב 2. שכן, הייתה זו החלטה שהתקבלה על ידי שר המשפטים זמני, אשר מונה במשטרת מעבר זמנית וחירגה בקיומה, מבלי שמיינוי קיבל את אישורה של הכנסת. החלטה שהתקבלה בניגוד חזותי לעתוי המחייבת של המשיב 1. על כן, עד מהה העותרת בענין בן ארי על ענין השיקולים הזורמים שמוזהמים את מערכת אכיפת החוק.

העתק פסק דין בענין בן ארי מיום 19.1.2020 מצורף ומסומן כנספח ע/10

73. הנה כי כן, בשורה ארוכה של מקרים, ניסח המשיב 2 להתערב באופן בויטה בהליכי מינוי והזיהה של ראשי מערכת אכיפת החוק, וכי שהובא בענין אלשיך, **בענין פלמור ובענין בן ארי** בקשר המשיב 2 ממורות תפקידו כראש הממשלה להביא לסייע כהונתם והוצאותם של אלה שהיו לב ליבת **מערכת אכיפת החוק והחלפותם במינויים זמינים** ביותר שיבחנו על ידי אנשיו של.

74. כאמור לעיל, שעה קלה לאחר שביום 21.11.2019 מסר המשיב 1 את החלטתו להגיש כתוב אישום נגד המשיב 2 המשיך זה והקצין את מתפקידו נגד גורמי אכיפת החוק: "אנחנו עדים לניסיונו של הפיכה שלטונית נגד רаш ממשלה בעילות-שווא ותהליכי חקירה מזוהם ומוגמתי. בודאי שמתבסס לב שהחלה של היועמ"ש מתפרשת דזוקה היום, במהירות שיא חסרת תקדים, בעיתוי הרגש ביוטר של המערכות הפוליטית מאז קום המדינה. בדוקן כפי שכתב החשדות פורסם כמה שבועות לפני הכרעת הבוחר, בעת הרגשיה ביוטר. **העובדות הללו ממחישות עד כמה התהליך הזה נגע בשיקולים זרים.**"

75. המשיב 2 המשיך וחשתלה עמוקות וארכוכות בפרקיות המדינה, במשטרת ישראל ובעומדים בראשו, עת טען כי "זו אכיפת ברורית על סטראודים, זו-תפירת תיקים. תופרים מה חליפה מיוחדת רק בשביili, ראשונה בהיסטוריה". המשיב 2 חוסף קריאות נגד חוקריו במשטרה ובפרקיות "הגיע הזמן לחזור את החוקרים ואת הפרקיות שמאשרת את החקירה האלה", ולבסוף אף ייחס המשיב 2 לחוקריו ולאנשי הפרקיות כוננות פוליטיות באמרוי כי "אני חושב שהעובדות הללו ממחישות עד כמה התהליך הזה נגע בשיקולים זרים. הוא נועד להפיל ראש הממשלה מכחן של הימוק".

העתק בתבנתה של טל שניידר "תגובה קשה של נתניהו לאישום בשוחד: "לחזור את החוקרים""
מיום 21.11.2019 מצורף ומסומן בנספח ע/11

76. והנה לאחר הדברים הקשיים כאמור, של המשיב 2 ממורים תפקיido בראש הממשלה, החלו להציג איוםים על הפרקיות המלוים את תיקו של המשיב 2 מתוך המון המוסת היטב בידיו של הנאשם, המשיב 2 וביום 26.11.2019 אף התיחס לכך המשיב 1 בנאומו: "אני שומע ביטויים שאין להם מקום בשיח הציבורי - שימושים כלפי מערכת אכיפת החוק וככלפי בכיריהם מטויים בתוכה. אני שומע איזומים. אני שומע שקרים. אני שומע הכספיות חסרות ביסוס. זה פשוט מזעזע... העובדה ששי וליאת מסתובבים עם מאבטחים – בלתי מתකבים על הדעת" – **העתק בתבנתו של אבי שרי גינציג "מנדלבליט": "העובדת ששי ניצן וליאת בן-ארי מסתובבים עם מאבטחים – בלתי מתකבים על הדעת"** מיום 26.11.2019 מצורף ומסומן בנספח ע/12

ג.3.ג. בקשה החסינות והשתלות ביווץ המשפט לכנסת

77. ביום 1.1.2020 שעות ספורות לפני פקיעת המועד האחרון להגשת בקשה החסינות פנה המשיב 2 ליו"ר הכנסת בבקשת מותן חסינות, בה מעבר לעילות החסינות במלכטו המשיב 2 ותקף את המשיב 1 וחפרקיות חלק מבקשת העילות כי כתוב האישום הוגש נגד שלא בתום לב ותוך הפליה לזרים.

78. גם שם תקף המשיב 2 כי "חקירות ראש הממשלה זהמה מתחילה – בכירי המשטרה חקרו את ראש הממשלה במטרה לפגוע בו משומות שהם שברו לראש הממשלה פועל נודם בנסיבות הalley, יש חשש של ממש שחקירת המשטרה לא התנהלה כדי להגיע לחקר האמת, אלא כדי לנוקם בראש הממשלה".

79. עוד המשיב 2 והאישים את בכירי המשטרה וחפרקיות שbezochot חקירותיו הם זכו לשיקור תקשורתני נרחב: "באופן חסר תקדים, חקירה מתנהלת נגד ראש הממשלה בכירי

המשטרה והפרקליטות קיימו עשרות תזרוכים וראיונות ביחס לחקירותיו של ראש הממשלה
(ובו בעת זכו לסייע תקשורת חיבוי ותומך בשלל אמצעי התקשורות). (ההדגשה במקור).

העתק בקשהו לחסינות של המשיב 2 מיום 2.1.2020 מצורף ומסומן בנספח ע/13

80. ביום 27.1.2020 החליט המשיב 2 למשוך את בקשתו לחסינות והודיע על כך בחשבון הפיסבוק האישי שלו. שם בחר להמשיך ולהשתלה כמו גם לבסס את הרדיפה נגדו: "זהו המשך הרדיפה האישית האובייקטיבית... לאחר שלא ניתן לי הילץ הוגן, לאחר שבלי עבוזת הכנסת נורמסו ברגל גסה, ולאחר שמצואות ההליך הוכתבו מראש לאzion ענייני במתחיב - החלטתי לא לתת למשחק המלוכך הזה להימשך".

**העתק הוועיטהו של המשיב 2 על משבצת החסינות מעמוד הפיסבוק האישי מיום 27.1.2020 מצורף
ומסומן בנספח ע/14**

81. ביום 5.1.2020 הוציא המשיב 3 את חוות דעתו בשאלת האם בטמכותה של ועדת הכנסת ומיליאת הכנסת לקיים בפגרת הבחירה דיוונים בבקשתם לקביעת חסינות. חוות הדעת פירט המשיב 3 מדוע הוא סבור שבעצם פגרת הבחירה אין כדי לאין את סמכותן של ועדת הכנסת ומיליאת הכנסת לדון בבקשת החסינות של המשיב 2.

העתק חוות דעתו של המשיב 3 מיום 5.1.2020 מצורף ומסומן בנספח ע/15

82. מיד מהוציאה המשיב 3 את חוות דעתו המקצועית, כי ניתן לדון בבקשת החסינות של המשיב 2, החל מהלך מתזomer של השמצות על ידי אנשים מטעמו של המשיב 2. כך, פרסם שר המשפטים חה"כ אורנה מכתב למשיב 3 כי הוא מצוי ב"גיגוד עניינים חמורים" ואינו יכול להחליט בעניין. כל זאת, לאחר שנמצא "פתחות" כי בת הזוג של המשיב 3 משמשת כמשנה ליושם המשפטיא לממשלה (משפט פלילי).

העתק מכתבו של שר המשפטים אל המשיב 3 מיום 7.1.2020 7. מצורף ומסומן בנספח ע/16

83. כמו כן, גם חה"כ מיקי מלולו זוהר שיגר מכתב למשיב 3 שנושאו "חשד לניגוד עניינים" בו טען כי "לא ניתן שיד אחת מחלוקת על כתוב אישום נגד ראש הממשלה, בעוד היד השניה מסכלת את בקשתו לחסינות". כל זאת, תבקש העותרת לצין, חלק ממכלול התקפותיו של המשיב 2 ובניים מטעמו נגד שומריו הסף והחודה של כל מי שנוגע בעקבות בענייני התיקים הפליליים של המשיב 2.

העתק מכתבו של חה"כ מיקי מלולו זוהר אל המשיב 3 מיום 6.1.2020 6. מצורף ומסומן בנספח ע/17

84. הגביל ותקף המשיב 2 את המשיב 3 בפומבי כאשר בטרם הוציא את חוות דעתו כאמור, בעניין סמכותו של יושב ראש הכנסת לעכב את כינון ועדת הכנסת, קרא המשיב 2 ממורים תפיקדו בראש הממשלה וקבע, כי המשיב 3 "נמצא בניגוד עניינים חריף, הוא וזוגתו אומרים שלא דיברו על התייך שלי, חשובים שאנו טיפשים?".

**העתק כתבתה של עטירה גרמן "נתניהו: איל ינון וזוגתו חשובים שאנו טיפשים?" מיום
11.1.2020 מצורף ומסומן בנספח ע/18**

85. כך, בניסיון לעצור כינוס דיוונים בעניין חסינותו של המשיב, הגיעו גם סיעת הליכוד עתירה נגד המשיב 3 בבקשת שיפטור את עצמו מכל הכרעה בעניין דיווני החסינות של המשיב 2 (בג"ץ

20/270 מיקי מלולו זומר נ' היועץ המשפטי לפנסת (פורסם באתר הרשות השופטת, 15.3.2020).

86. יצוין כי משלאל עלה בידו של המשיב 2 להמשיך ולעכב את הדיון בכנסת בבקשת החסינות הודיע ביום 27.1.2020 ליו"ר הכנסת כי הוא מושך את בקשה החסינות.

ג.3. השתלחות במערכת בית המשפט ושופטיה

87. ואולם, המשיב 2 לא עצר אך בוגרמי אכיפת החוק, אלא הוסיף והמשיך גם לבית המשפט הנכבד. כך, לאחר שימוש את בקשה חסינותו, הוגש כתבי האישום בעניינו של המשיב 2 לבית המשפט המחויז בירושלים, כאשר מועד הדיון הראשון נקבע ליום 17.03.2020.

88. מרגע זה החל המשיב 2 פועל בריש גלי ממורים תפיקדו בראש הרשות המבצעת, להכפיש ולתקוף את מערכת המשפט ולפרק את אמון הציבור בה. חלק מכך התפרנס בעיתונות גם איוז בית משפט מעדייף המשיב 2 (עתה היוטו ראש ממשלת מערב), תוך סימונו בבית המשפט המחויז בControlEvents פוליטיים, כולל אמרה חמורה לפיה "בירושלים השופטים הולכים לבית הכנסת, בת"א לפילהרמונייה".

העתק כתובתו של גידי וייז' "נתניהו: בירושלים השופטים הולכים לבית הכנסת, בת"א לפילהרמונייה" מיום 31.1.2020 מצורף ומסומן בנספח ע/19

89. המשיב 2 לא פסק בכך, והנה עוד ביום 29.2.2020 יומיים לפני מועד הבחירות לכנסת ה-23, כאשר נשאל על משפטו החולך וקרב בבית המשפט המחויז בירושלים בנושא אישומיו החמורים, חזר על האמרה כיאמין הוא מכבד את בית אק המשפט, אך סייג אותה תוק שהוא ממשיך בצליבת בית המשפט בגוננים פוליטיים: "כתבו על השופטים שחתם שמאלניים שנבחרו בקפידה, אני מצפה להכחשה בעניינו זהה".

העתק כתובתו של יוסי ורטר "משפט שחמק לנשיניו בריינוי הבahir לציבור על מה הבחירות הללו" מיום 01.03.2020 מצורף ומסומן בנספח ע/20

90. דהיינו, ממורים מושבו של המשיב 2 בראש ממשלה ובחיל שזור מעובדת היותו נאים, מתחילה זה ומזכה מהשופטים בבית המשפט המחויז להברעה בה יוכל להבהיר קבל עם ועדת כי הם "אינם שמאלניים" – ככלומר יזכור את הנאשם 2 ויטיבו עמו.

91. הנה כברبعث, בחותם השני במסע ההכחשה והזהה-LAGITMCITY העמוק שמנהל המשיב 2 נגד כל מערכת אכיפת החוק, מוחדים גורמי אכיפת החוק תחת גלגלי השיסוי, החל במשטרת ובחוקרים, עבר בפרקليיטים ועתה, רגע לפני שעניינו של המשיב 2 מגיע לבית המשפט הנכבד – מותקפת גם הרשות השופטת על ידיו ועל ידי גורמים מטעמו.

ג.4. חקיקה אנטית-דמוקרטית

92. והנה, המשיב 2 לא פעל אך בזירות המינויים ובזירה התקשורתית, אלא פעל הלאה למעשה לשם קביעת עובדות בשיטה, תוך שינוי חקיקתי של ממש ושינוי כללי המשחק הדמוקרטי במדינת ישראל – על מנת לחלץ עצמו מחליכים הפליליים בהם היה נתון.

93. המשיב 2 ביקש להימנע כל מהעמדתו לדין, ועל כן ביקש לקודם הצעת חוק חסינות מחיקות ויזונים לראש ממשלה מבחן, אשר תעניק לו חסינות גורפת מהעמדה לדין – בהצעת החוק אשר

זכתה לכינוי "החוק הצלבתי".

94. כך, ניסח המשיב 2 משך השנהו האחרונות לקדם חוק אשר כל תכליתו היא לאפשר לו להמשיך ולכלהן תחת עננה מצחינה של חקירות פליליות ושל כתבי אישום.

העתק בתבטה של אלה לוי-וינריב "החוק הצלבתי, חסינות או חניה מראש: כל דרך שיבחר נתנווו תיפקל במכשולים - אך ההליך הפלילי יועכט" מיום 29.4.2019 מצורף ומסומן בספח ע/21

95. לאורך כל התקופה הניל, מנצל המשיב 2 את מעמדו כראש ממשלה המעביר ובוחן קידום חקיקה שלל תפקידיה להלך אימים על בית המשפט ולרשון את מערכת אכיפת החוק. כך, בין היתר, דוחה בתקשורות כי המשיב 2 מגבש חוק שימנע כל התערבות וביקורת שיפוטית בכל החלטה שלשרי הממשלה והכנסת. דהיינו, המשיב 2 נראה כמקדם חוק הכלול פסקת התגברות על ביקורת שיפוטית, לא רק מפני חקיקה אלא אף על כל החלטות הממשלה והכנסת (להלן: "פסקת התגברות המורתבת").

העתק בתבטו של חייט לויינסון "נתנווו מגבש חוק שימנע מג"ץ להתערב בחילוטות של השירותים והכנסת" מיום 13.5.2019 מצורף ומסומן בספח ע/22

96. כך, קודמו, בין היתר, חוק המלצות כפי שפורסם לעיל; הצעת חוק שירות המדינה (מינויים) (תיקון - מינוי יועצים משפטיים של משרדים), התשע"ז-2017 (להלן: "חוק הייעם" שים"), אשר נועדה לשנות את אופן הבחירה של היועצים המשפטיים למשרדיה הממשלה, מבחןה באמצעות מכרז לבחירה בידי שר הממונה על המשרד הממשלתי למשרת אמון על ידי השר המופקד על המשרד; הצעת חוק-יסוד: להשפיטה (תיקון - בחירת נשיא בית המשפט העליון בידי הכנסת) (להלן: "חוק הסנiorיטי"), נועדה לבטל את שיטת הסנiorיטי הנוהגה בבית המשפט העליון ולהעמיד את נשיא הعالון להצבעת הרוב בכנסת; הצעת חוק חסינות חברי הכנסת, זכויותיהם וחובותיהם (תיקון - חסינות בפני דין פליל), התשע"ט-2019 (להלן: "חוק החסינות"), שבקשת קידומה נועד כדי להחזיר את החסינות האוטומטית לחברו הכנסת כפי שהיא הייתה נהוגה בעבר; הצעת חוק-יסוד: להשפיטה (תיקון - הגבלת זכות העמידה) (להלן: "ביטול מעמד העותר הציבורי"), שמטרתו נועד להגביל את מעמד העותרים לבתי המשפט.

97. כך למעשה, בעצם קידומה של החקיקה האנטי דמוקרטיבית מניה המשיב 2 – חזוז בשחיתות, מרמה והפרת אמוניים, أكدוח טעון אל מול הרשות השופטת.

98. הדברים, הם חמורים עוד שבעתים, משנה טעמים מרכזיים. הראשון, הוא העובדה שמדינה ישראל נמצאת בתקופת חירום עקב התפשטות נגיף הקורונה, צוותים ותנקות שעת חרום מצויים השכם וחרב, ופוגעים אונשות בזכיות אזרח ובריטיותם של אזרחים, ולכן זהה התקופה האחורה עלי אדמות, להפקיד את מושכות המדינה בידי אנשים בפלילים, שיעשה את כל אשר לא ידו משות, על מנת לטכל את משפטו ואת החלטיכם העומדים כנגדו. והשני, כי לפחות לפי הפרסומים בתקשורות על ההחלטה הקואליציוני שנחתם, איז איז, האיים על יטודות השיטה הדמוקרטיבית מדינת ישראל, אין בבחינת איום בעלה, אלה איום מוחשי ובודאות קרובה ומידנית, לפי הפרסומים הצדדים להסכם הקואליציוני, הולכים לבצע שינוי חוקתי מكيف בחוקי היסוד, אשר יאפשרו כהונה של אדם עם כתבי אישום בראש ממשלה מדינת ישראל.

99. בהקשר זה נזכיר, כי ההחלטה הקואליציוני לא נחתם והתעכב בין היתר, לנוכח דרישתו של

המשיב 2 - הנאש בפלילים - קיבל זכות וטו על מינוי השופטים בבית המשפט העליון. לשמעו ולא להאמין!!!

100. ולסיקום פרק זה, פועל המשיב 2 ותוקף חזותית את ערכי הדמוקרטיה ושיטת היסוד של המשפט הישראלי וכל זאת כנאמם העומד לדין על שוחד מרמה והפרת אמונים. כך, תוקף המשיב 2 את כל מערכת שלטון החוק בישראל, החל מהשופטים האמונה על אכיפת החוק, דרך התובעים בפרקליטות, כליה בשומריו הספר השונים והיועצים המשפטיים ועד לשופטים הנכבדים. כל זאת עשו המשיב 2 ממروس תפיקדו בראש ממשלה המ עבר, אשר למלחה משנה לא קיבל את אמון הכנסת. והכל עשו המשיב 2 במטרה להחליש את המערכת החוק והמשפט **טרם תזוז בתיקיו הפליליים.**

ג.4. מיצוי הליכים מטעם העותרת

ג.4.א. העתירות שהוגשו לבג"ץ בנגד כתביו של המשיב 2 לכהן כראש ממשלה ובר במשלה

העתירה הראשונה

101. ביום 15.11.2019, פורסם בכלל תקשורת שונים כי בכנות המשיב 3 להודיע על החלטתו להגיש כתב אישום נגד המשיב 1 בשבועות הקרובים. כך למשל, באחד פרסומים אלה, נכתב כי ההחלטה צפואה להיינן כבר ביום 19.11.2019, או לכל המאוחר עד לתאריך 26.11.2019.

102. בעקבות פרסומים אלה, ובביקורת הקודם תרופה למכה, פנתה העותרת ביום 18.11.2019 אל המשיב 2 והמשיב 1 כמפורט. במסגרת פניה זו, דרש העותרת כי המשיב 2 יתפטר מכל תפקידיו במשלה ככל שיוגש כתב אישום נגדו, וכי אם יסרב לעשות כן, יהיה על המשיב 1 להורות לו לעשות כן. כמו כן, הוסיפה העותרת כי החלטת המשיב 2 להפסיק ולכהן בתפקידו כראש ממשלה תהא בלתי סבירה באופן קיצוני.

העתיק פנית העותרת אל המשיב 2 מיום 18.11.2019 מצורף ומסומן בספח ע/23

103. לצערה של העותרת, המשיב 2 לא ראה לנכון לשעות לדרישתה ולהתפטר מתפקידו. חמור מכך, לאחר הודעהו של המשיב 1 על החלטתו, יצא המשיב 2 בהתקפה מושחתה רсан בנגד גורמי אכיפת החוק וכפי האמור לעיל.

104. אשר על כן, לאור בחילות וחסיבות העניין, ומקום בו האמונה העותרת כי בנסיבות העניין אכן מיצתה הליכים באופן מספק והבהירה למשיב 1 את העובדה שהדין מחייב אותו להתפטר מהמשיך כהונתו בתפקיד ראש הממשלה, הגישה העותרת ביום 24.11.2019 מיד לאחר פרסום דבר הגשת כתב האישום בCOND ראש הממשלה עתירה לבית משפט נכבד זה בבג"ץ 19/777 התנוועת למען **aicote shelton biyisrael** נ' ראש הממשלה, שר הבריאות, שר התרבות, הרווחה והשירותים החברתיים, שר התפוצות וממלא מקום שר החקלאות ופיתוח הכפר, חה"ב בנימין נתניהו ואח' (פורסם בבלו, 24.11.2019); (להלן: "העתירה הראשונה") בבקשת כי יורה למשיב 1 להתפטר מתפקידו או לחילופין לצאת לנכירות בעקבות החלטה על הגשת כתב אישום בנגדו.

105. לצורה הרב, תחת דין בסוגיות החשובות אשר העלה פסק הדין, בחר בית המשפט הנכבד לדוחות את עתירתה זו על הסף עוד באותו היום מחמת אי-מצוי היליכים מטעם העותרת.

106. לאחר שלמזה את פסק הדין, ולאור דחיפות העניין באשר בראשות מדינת ישראל וכן בארכעה משרד ממשלה מכחן נאשם בפלילים, פנתה העותרת כבר ביום לmachrot, ביום 25.11.2019, פעם נוספת למשיב 2 בדרישה כי יונפקו מתפקידו כראש ממשלה ישראלי או לחילופין יודיע על יציאתו לנכירות. כן, פנתה העותרת באותו יום למשיב 1 בבקשה כי ככל שהמשיב 2 לא יענה לפניה להעורתה, יורה הוא למשיב 2 להתפטר או לחילופין לצאת לנכירות.

העתקי פניות העותרת אל המשיבים 1 ו-2 מיום 25.11.2019 מצורפים ומסומנים בנספח ע/24

107. עוד באותו היום פרסם משרד המשפטים הודעה המביאה בקצרה את עמדתו של המשיב 2 בשאלת חובתו של המשיב 2 להתפטר מתפקידו כראש הממשלה, או לחילופין לצאת לנכירות בעקבות הגשת כתב האישום. בין היתר, קבעה הודעה המשיב 1 כך:

"4. מן ההוראות הנזכרות לעיל עולה כי אין כל נפקות מעשית להתפטרות ראש הממשלה בתקופת ממשלת מעבר. משכך,ברי כי במצב דברים של ממשלת מעבר, מילא לא ניתן לומר שקייםות חובה משפטית על ראש הממשלה להתפטר מתפקידו זה. לעומת אף ניתנה בשנת 1977 בחוקות דעת מטעם היועץ המשפטי לממשלה דאו, פרופ' אהרון ברק.

...

7. נוכח האמור, אף בנסיבות דנן, יש להותר את סוגיית הנכירות הזמנית במישור הציורי-פוליטי ואין מקום בעת זו לקביעת מטעם היועץ המשפטי לממשלה כי נוצר מראש הממשלה למלא את תפקידו.

8. אשר לשאלת המשך כהונתו של ראש הממשלה בתפקידים מיניסטריאליים נוספים (קיימים מכחן ראש הממשלה גם כשר הבריאות, שר העבודה, הרווחה והשירותים החברתיים, שר התפוצות ומ"מ שר החקלאות ופיתוח הכפר) – סוגיה זו תיבחן בהמשך". (חוויות אין במקורה ח.מ.).

108. הנה כי כן, ובמבי הפרט יתר על המידה, קבע המשיב 1 בנוגע לחובות ההתפטרות של המשיב 2 כי בשעתו לא הייתה להזדהה שיפוטית בדבר אי-כשירות ראש הממשלה לכהן בתפקידו כל נפקות מעשית. לשיטתו, התייחסות ראש הממשלה בתקופת ממשלת מעבר מובילה להמשך כהונתו עד לכינון ממשלה חדשה, ולפיכך אין להתפטרותו כל נפקות ממשית. משכך, קבע המשיב 1 בחוקות דעתו, לא ניתן לומר כי קיימת חובה משפטית על התיפטרותו של המשיב 2 והוא רשאי למעשה למשיך וככהן עד שתוקם ממשלה חדשה.

109. בשולי הדברים יצוין, כי המשיב 1 בחר שלא להתייחס בחוקות דעתו לחובות המשיב 2 להתפטר מתפקידו המיניסטריאליים, אלא אך הסתפק באמירה כי "סוגיה זו תבחן בהמשך", ובמבי לציין מתי.

נוסח הודעה לעיתונות שפרסם משרד המשפטים ביום 25.11.2019, מצורף ומסומן בנספח ע/25

העתירה השנייה

110. בעקבות הודעה זו, ומשהבינה כי אין בכוונתו של המשיב 2 להתפטר מתפקידו, הגיעו העותרת עתירה נוספת נספת בבקשת כי בית המשפט הנכבד יורה למשיב 2 להתפטר מתפקידו כראש

ממשלה וმთפқیدიו המיניסטריאליים, ולחילופין, כי המשיב 1 יודיע כי איןו כשיר לכך בראש ממשלה, ועליו לצאת לנברחות זמניות.

111. עתירה זו, בבג"ץ 7928/19 התנוועה למען **איכות השלטון בישראל נ' ראש הממשלה**, שר הבריאות, שר העבודה, הרווחה והשירותים החברתיים, שר התפוצות וממלא מקום שר החקלאות ופיתוח הכפר,חה"כ בנימין נתניהו (להלן: "העתירה השנייה"), הוגשה ביום 28.11.2019 לבית משפט נכבד זה.

112. במהלך ניהול העתירה השנייה,קבע כי השופט אלרון כי על המשיב 1 להודיע עד ליום 12.12.2019 מה עמדתו בשאלת הסעד שביקשה העותרת, לפיו על המשיב 2 להתפטר ממתפқידיו המיניסטריאליים, וכי על המשיב 2 להודיע עד לאותו המועד האם בדעתו לחביב לעתירה.

113. והנה, בעקבות העתירה השנייה, ובסמוך למועד האחرون שקבע כי השופט אלרון, הודיע המשיב 2 כי בכוונתו להתפטר מכל תפקידיו המיניסטריאליים עד ליום 20.1.2020. בכך, למעשה, **איים המשיב 2 את עדות העותרת במלואה בכל האמור לתפקידיו המיניסטריאליים**.

114. נוכח הודעת המשיב 2 כאמור, הודיע המשיב 1 כי סעד מרכז זה אותו דרצה העותרת, עתיד היה להתייתר במועד קרוב, ולכן איןו מצריך הכרעה שיפוטית בעת זו.

115. הנה, אף המשיב 2 הבין ונוהג בהתאם להלכה המושרשת היבט בפסקה הישראלית עוד מימי בג"ץ 3094/93 התנוועה למען **איכות השלטון נ' ממשלת ישראל** (פורסם בנבו, 8.9.1993) (להלן: "הלכת דעתן") שנקבעה על ידי בית משפט נכבד זה.

116. במשיו אלה, המשיב 2 איים הלכה למעשה את הלכת דעתן, והכיר בה בנסיבות הנוגatte והמחייבות. והראיה, שהतפטר מכל תפקידיו כשר, וזאת הגם שחוק יסוד: הממשלה שונה בהקשר זה של המשיך כהונתו של שר, גם לאחר הגשת כתוב אישום ועד להרשעתו בערפה ראשונה, ראה סעיף 23 לחוק יסוד: הממשלה.

117. בעקבות הודעת המשיב 2 כאמור, נוכח התפוזות הכנסת ה-22, נתן בית משפט נכבד זה את פסק דיןubo בעתירה השנייה ביום 12.12.2019. הגם שהעתירה השיגה את אחד מן הסעדים העיקריים המבוקשים בה, הוא התפטרותו של המשיב 2 ממתפқידיו המיניסטריאליים,קבע בית המשפט הנכבד בפסק דיןubo (פורסם בנבו 12.12.2019), כי לנוכח אי-מצוי הילכים מספק (בשעתו) ובנסיבות בהן בחרות חדשנות תיערנה במועד קרוב, וכן לאור התוצאות חיליקת של הסעד המבוקש, העתירה נדחתה אף היא על הסף, תוך פסקת חוותות לחובת העותרת הגם שהשיגה חלק עיקרי מסעודה.

118. על מנת למנוע את מצב הביש בו מכחן נאשס בפלילים בראש הממשלה, הוסיפה העותרת ופנתה ביום 2.12.2019 לכל חבורות וחברי הכנסת ה-22, בקריאאה כי לא יוסיפו לפגיעה באמון הציבור ברשותות השלטון ובכבודה של הכנסת, ולא יטילו את מלאכת הרכבת הממשלה על המשיב 2.

119. בפניהם לכל חבורות וחברי הכנסת ה-22 הבהיר העותרת, כי הסמכות להטיל את תפקיד הרכבת הממשלה היא סמכות ייחודית بشיקול דעת, ועל כן,קבע כבוד הנשיא (בדימוי) השופט שmagor בהלכת דעתן האמורה לעיל כי: "אולס גם כאשר מדובר על סמכות بشיקול דעת, אין

היא נטולת מסגרת נורמואטיבית. על כל שימוש בשיקול דעת מינהלי חלים הכללים המקבילים בדבר סבירות, הגינות, תום לב, היעדר שרירות והפליה ואמות מידת כיווץ באלה".

העתק פנית העותרת לחברו המנכט ה-22 מיום 2.12.2019 מצורף ומסומן בנספח ע/26

העתירה השלישית

120. ביני לבני, הוגשה ביום 9.12.2019 העתירה בבג"ץ 8145/19 ד"ר ארנה ברז ואחות נ' היועץ המשפטי לממשלה (פורסם בנבו, 2.1.2020) (להלן: "עתירתה ה-67"), בשם של 67 עותרים, ובו מבקשים העותרים כי בית המשפט י丢ן צו הצהרתי המורה כי אין להטיל את מלאכת הרכבת הממשלה על ח"כ שנגדו הוגש כתוב אישום בעבירות שיש עמו קלון, וכן כי בית המשפט יודיע כי על המשיב 1 לתת חוות דעתו בשאלת האם ניתן להטיל את מלאכת הרכבת הממשלה על המשיב 2, לאור הגשת כתבי האישום נגדו.
121. ביום 24.12.2020, הגישה העותרת אף היא עתירה בבג"ץ 8559/19 התגעה לאיכות השלטון נ' היועץ המשפטי לממשלה ואחות (להלן: "העתירה השלישית"), בה ביקשה כי המשיב 1 יביע עדתו בשאלתCSIוותו של המשיב 2 לכחן בראש ממשלה וליטול את תפקיד הרכבת הממשלה וכן, כי בית המשפט תכבד יורה למשיב 2 להסיר את מועמדותו לתפקיד הרכבת הממשלה, נוכח כתוב האישום החמור נגדו.
122. ביום 2.1.2020 דוחה בית המשפט העליון את עתירתה ה-67 משבגיע למסקנה שהיא מוקדמות ותיאורתיות. יחד עם זאת נקבע, כי:
- "הסוגיה המועלית בעתירה שלפניינו היא סוגיה עקרונית וחשובה. היא נוגעת לעקרון שלטון החוק, לטוהר המידות של נבחרי הציבור ולאמן הציבור במוסדות השלטון. משכך היא נוגעת ללית ערכי היסוד שעליה מושחתת שיטת המשפט שלנו ועל כן אין ממש בטענה המשיב והמושיב כי מזובר בסוגיה שאינה שפיטה. עם זאת, בהשאלהمامרה מוכרת בתחום אחר - מערכת בחריות היא "מלכת אי הוודאות". העותרים רואים בהסתור אי הוודאות בסוגיה המשפטית כחוות הכל, ואולם בהקשר זה יש לזכור כי על פי שיטת הבוחרות הוגגת בישראל, הטענה היא לרשומות מפלגות ולא בחירה ישירה במועמדים לראש הממשלה וכי המשיב בשיר להתמודד בבחירות הקרובות בראש רשות הממשלה וכי המושיב נגלה בחוק האוטרת עליו לעשות כן, תהא אשר תהא החברה בסוגיה אשר הועלתה בעתירה". (והודשות אין במקור ח.מ.).
123. לאחר מתן פסק הדין בעתירתה-67, ביקשה העותרת למחוק את העתירה השלישית תוך שהיא שומרת על זכויותיה להגישה בשנית וככל שיתנו הניסיבות. ביום 7.1.2020 קיבל בית המשפט הנכבד את הבקשה והעתירה השלישית נמחקה.
124. יוזגש כי לדידה של העותרת, העתירה הראשונה, העתירה השניה והעתירה השלישית, היו בשלעמן מיצוי היליכים ל מול המשפטים, עת כבר אז הובהר כי מחלוקת משפטית זו בין העותרת לבין לא תיפתר אלא במערכות שיפוטית (כפי שאכן קרה, בחודעת המשיב 2 כי יתפטר מותפקידיו המיניסטריאליים).

ג.4.ב. מיצוי הליכים בהליך דין

125. ביום 15.1.2020 פנתה העותרת אל המשיב 3, כמי שאמון על ההחלטה המשפטית אצל המשיבה 4 ועל הנחיתת חברי הכנסת, בדרישה שיקבע הנחיות ותבחנים לחברי הכנסת הבאים לשוקול להמליך על חבר הכנסת המואשם בשוד, מרמה והפרת אמונים לתקיפוד הרכבת הממשלה.

העתק פנית העותרת למשיב 3 מיום 15.1.2020 מצורף ומסומן בנספח ע/27

126. ביום 16.1.2020 פנתה העותרת גם אל המשיב 1, בכוונו כפרשן המוסמך של החוק, בדרישה שיקבע תבחנים לחברי הכנסת הבאים לשוקול ולהמליך על חבר הכנסת המואשם בפלילים לתקיפוד הרכבת הממשלה.

העתק פנית העותרת למשיב 1 מיום 16.1.2020 מצורף ומסומן בנספח ע/28

127. ביום 16.1.2020 פנתה העותרת אל המשיב 5, כמי שאמונה על מaton הייעוץ המשפטי לנשיא המדינה ובכלל כך בכל הנוגע לשיקול הדעת שעל נשיא המדינה להפעיל בוואו לקבל החלטות המצויות תחת סמכותו הステטוטורית – כדי שתקבע תבחנים לנשיא המדינה בוואו לשוקול ולגבש את הכרעתו והחליט על מי יטיל את תקיפוד הרכבת הממשלה.

העתק פנית העותרת למשיב 5 מיום 16.1.2020 מצורף ומסומן בנספח ע/29

128. בפנiotיה אל המשיבים 1, 3 ו-5 ציינה העותרת, כי אכן רצון הבוחר הוא אחד מהשיקולים שעל חברי הכנסת לשוקול הבאים להמליך לנשיא המדינה על המועמד לחתולת מלאכת הרכבת הממשלה, אך כאמור הוא אינו השיקול היחיד. על עניין זה גם עמדה גם כב' המשנה לנשיא (כתוארה אז) השופטת נאור בפרשת ראש ערים, בעמ' 50:

"השאלה היא אם משאמר הבוחר את דבריו זהו טוֹף פְּסוֹק ויש לקבל את דין הבוחר בלבד להרהר אחורי? תשובהטי על כך בשלילה. עמודתי לעיל על חשיבותה של הזכות לבוחר ולהיבחר. לדעתי רצון הבוחר הוא אחד השיקולים שיש להיביא בחשבון במצב השלישי, אך רצון הבוחר אין יכול להיות שיקול-על הגובר על שיקולים אחרים. רצון הבוחר יכול להיות אחד מינו שיקולים רלוונטיים."

129. עוד ציינה העותרת בפנiotה למשיבים 1, 3 ו-5, כי בין יתר התבחנים שיש לשוקול חלק מהתפקיד תקיפוד המועמד לרכיבת הממשלה יש לכלול שאלות כמו: האם המועמד מושם בעיריה הנוגעת לטוהר המדינות, מה חומרתה של העירייה והאם היא מצדיקה מסר בפועל; האם בתנהגותו של המועמד נפל פגט מוסרי הכרוך עמו קלון פוטנציאלי; האם המועמד פעל במקומות פסולים בזיקה ישירה לתקיפוזו הצבורי; האם המשרה הציבורית של המועמד שימשה ככלי לביצוע העירייה; מה מספר האישומים המיוחסים למועמד; מה תהיינה השפעותיו של העברות המיוחסות למועמד על יכולתו לנוהל משא ומתן על ריבבת הקואליציה, על תקיפוזו לנוהל את הממשלה ועל אמון הציבור ברשותו והבטחת יושרם האיש של משרות ציבור.

130. משלא וננטה על ידי אף אחד מהמשיבים 1, 3 ו-5 פנתה אליהם שוב העותרת ביום 5.2.2020. בפנiotה השנייה אל המשיבים 1 ו-3 שוב עמדה העותרת על האמור בפנiotה הראשונה וביקשה לקבוע תבחנים לשיקול דעת חברי הכנסת בטרם ישקו ויכלטו להמליך על מועמד מסוימים. בדומה, בפנiotה השנייה אל המשיב 5 שוב עמדה העותרת על האמור בפנiotה הראשונה

וביקשה לקבוע תבחנים בטרם ישוקל נשיא המדינה להחליט על מי יטיל את מלאכת הרכבת הממשלה.

העתק הפניות הנוספות של העותרת למשיבים 1, 3 ו- 5 מיום 5.2.2020 מצורף ומסומן בנספח ע/30
131. ביום 5.2.2020 פנתה העותרת אל כל ראשי הרשימות המתמודדות בבחירות לכנסת ה-23, בבקשת שיוודיעו כי לא ימליצו לנשיא המדינה, על מועמד אשר הוגש נגדו כתוב אישום חמור כמועמד מטעם להטלת מלאכת הרכבת הממשלה.

132. בפנيتها חסיפה וצינה העותרת, כי לשאלת מתחם החתמכויות בשיקול דעתם של הפוליטיקאים המבקשים למנות מועמד המואשם בפלילים התייחסה כבר כב' המשנה לנשיא (בונוארה אז) השופטת נאור בפרשת ראש העיר בעמ' 41-42 :

"לטיכום הדברים יודגש: גם פוליטיקאים צריכים לשיקול שיקולים ענייניים. פוליטיקאי חייב לשאול את עצמו אם בחעדר כל אינטראס פוליטי לכך או לכך הוא, כאמור הממלא תפקיד ציבורו, היה מסכים שאדם שנаг כפי המיוחס בכתב אישום למועמד מסוימו – יישאר במשרתו. אם התשובה היא בשלילה – עליו לתמוך בהעברתו מכחונה. המוסר וטוהר המידות אינם ניתנים לחולקה על פישיקולים פוליטיים. علينا לשאוף לכך שהצבאות, גם של פוליטיקאים, תהינה הצבאות "נקיות" שלא יביסו את המצביע".

העתק פנית העותרת אל כל ראשי הרשימות המתמודדות בבחירות לכנסת ה-23 מיום 5.2.2020 מצורף ומסומן בנספח ע/31

133. ביום 17.2.2020 חשיבה המשيبة 5 לפניות העותרת בבקשת לקביעת תבחנים להנחיית שיקול דעת נשיא המדינה טרם גיבוש החלטתו להטיל את מלאכת הרכבת הממשלה על מועמד המואשם בפלילים.

134. בתשובהה עתה המשيبة 5, כי במסגרת תפקידיה כיוצת המשפטית לנשיא המדינה היא "נדחתה למתן חוות דעת משפטיות לנשיא המדינה בנושאים שונים המצויים בתחום סמכותו והנוגעים לפעולותו" וכן הוסיף, כי כך תעשה גם בסוגיות הטלת תפקיד הרכבת הממשלה.

העתק המענה של המשيبة 5 מיום 17.2.2020 מצורף ומסומן בנספח ע/32

135. ביום 2.3.2020 התקיימו הבחירות הכלליות לכנסת ה-23, בהן התמודד המשיב 2 בראש רשות הליכוד וכאחד משני המועמדים המובילים קיבל את המלצות הסיעות ואת מלאכת הרכבת הממשלה מידיו נשיא המדינה. המשיבות 6-16 הן המפלגות שנבחרו לכנסת ה-23, ונציגיהם כאמור בפרק 4.3.א. שלහן, שלහן, ה McCabe והגיעו אל בית הנשיא, על מנת לקיים את חובת ההתייעצות הסטטוטורית.

136. לפיכך, בבוקרו של יום 3.3.2020 הוגשה העתירה בגבי'ץ 1648 התנוועה למען **איכות השלטון** ב' **הייעץ המשפטי לממשלה ואח'** (פורסם באתר הרשות השופטת, 4.3.2020) שם ניתן פסק הדין ביום 4.3.2020, מפי כב' השופט קרא אשר קבוע, כי :

"זין העתירה סיlok על הסך ולו בהיותה עתירה מוקדמת משנתiations הסופיות של הבחירה טרם פורסמו... התוצאות הסופיות של הבחירות לכנסת ה-23 תפורסםנה ברשותם עד ליום 10.3.2020, כאשר עד ליום זה צפויות תוצאות הבינימים ועד לשנתנות. גם לא יזוע בשלב זה מיהו חבר הכנסת שעליו ימליצו רוב סיעות הבית להרכיב את הממשלה. מכיוון שטרם נודיעו תוצאות

הבחירות, ומשהנשiae טרם נוץ בנציגי הסיעות וטרם נדרש לשאלת שבסוקד העטירה – חריחי מוקדמת".

137. **ב' 5.3.2020 פנתה העותרת אל ראשי המפלגות שנבחרו לכנסת ה-23,** והזורה על פניהה מיום 5.2.2020, בבקשת שיודיעו כבר בעת זהו, כי לא ימליצו לנשיא המדינה, על מועד אשר הוגש נגדו כתוב אישום חמור במיוחד כמועד מטעם להטלת מלאכת הרכבת הממשלה.

138. בפניהה שבה העותרת וקרויה לראשי המפלגות בכנסת הנוכחית, לשקל את כל השיקולים הרלוננטיים ולא להמליץ לנשיא המדינה על המשיב 2 לתפקיד הרכבת הממשלה. כך חזזה העותרת, ופרשא לפני כל ראשי המפלגות מה הם התבוחנים שלדידה יש לשקל בהצעתם למועד המבקש ליטול את תפקיד הרכבת הממשלה.

העתק פנית העותרת אל ראשי המפלגות שנבחרו לכנסת ה-23 מיום 5.3.2020 מצורף ומסומן בדף 33

139. **ב' 5.3.2020 פנתה העותרת שוב, בתזכורת שלישיית אל המשיבים 1, 3 ו-5.** בפניהה החלישית אל המשיבים 1 ו-3 שוב עמדה העותרת על האמור בפניהה הראשונה וביקשה לקבוע תבוחנים לשיקול דעת חכרי חקנשת בטרם ישקו ויחילטו להמליך על מועד מטעם. בדומה, בפניהה השלישייה אל המשיבה 5 שוב עמדה העותרת על האמור בפניהה הראשונה וביקשה לקבוע תבוחנים בטרם ישקו לנשיא המדינה להחלטת על מי יטיל את מלאכת הרכבת הממשלה.

140. עוד חוסיפה העותרת בפניהה השלישייה אל המשיבים 1, 3 ו-5, על החובה לפרוש לפני המיעצים (נציגי הרשימות שנבחרו) את כל המידע הרלוננטי בטרם יבואו להמליך וליעץ לנשיא המדינה. על החובה לפרוש לפני המיעצים את כל המידע והשיקולים הרלוננטיים עד כב' השופט חשיין (כתוארו אז) בבג"ץ 5933/98 פורום היוצרים הדזוקומנטריים נ' נסיא המדינה, פ"ד נז(3), 496, 519-521 (2000) בעמ' 519, כי:

"חובה היא המוטלת על הרשות מקובלת העצה לפרוש לפני הרשות המייעצת את כל המידע הרלוננטי – ככל שמיידע זה אינו מצוי ממלא בידי זו האחזרה – והרי רק כך תוכל הרשות המייעצת להשפיע מ טוב עצמה על הרשות מקובלת העצה. פשוט וברור הוא, שאם לא תודיע הרשות המייעצת את כל התנוגנות שלענין, מAMILIA תהא עצמה חלקלת וקטועה, וכמסקנה נדרשת מכאן נדע כי השיג – וחシיך בין המייעץ לבין מקבל העצה לא י מלא את תכלית חובת התייעצות".

העתק הפניות הנוספות של העותרת למשיבים 1, 3 ו-5 מיום 5.3.2020 מצורף ומסומן בדף 34

141. מאחר ומוקד עניינו של החקיק הנוכחי, בין היתר, בתבוחנים ובتوزיקים שיש על המשיבים -16- 6 לשקל **בטרם** יגעו לבית הנשיא ויבקשו לקיים את חובת החתנייעצות הסטטוטורית להמליך על מועד מטעם לתפקיד הרכבת הממשלה; ומאחר שההתוצאות הסופיות של הבדיקות לכנסת ה-23 פורסמו כבר בכל כלי תקשורת – הוגשה ביום 9.3.2020 פ"ג 1853/20 התנועה למען איבות השלטון נ' היועץ המשפטי לממשלה ואח' (פורסם באתר רשות השופט, 10.3.2020) שם ניתן פסק הדין ביום 10.3.2020, מפי כב' השופט מוזו אשר קבע, כי:

"משטרם פורסמו תוכאות הבדיקות, ומשטרם האלו החתייעציות של נסיא המדינה עם הסיעות, וממלא גם טרם הוחלט על מי תוטל מלאכת הרכבת הממשלה, החאלות המועלות בעטירה הן מוקדמות ותאורתיות לעת הזאת. בכך אין כדי למצות את הטענות שמעלה העטירה, אך די באלה כדי להוביל לדחיתה על הסף".

142. ביום 10.3.2020 פורסמו ברשומות התוצאות הרשמיות של הבחירות לבנות ה-23.

**העתק פורסום הידועה בדבר תוצאות הבחירות לבנות ה-23 ברשומות מיום 10.3.2020 מצורף
ומסומן בנספח ע/35**

143. ביום 15.3.2020 הגיעו לבית הנשיא נציגי הסיעות הנבחרות, המשיבים 6-16 והחלו בקיים חובת התייעצות הstattutoriet עם נשיא המדינה. וביום 16.3.2020 החליט נשיא המדינה להטיל על חח"כ בני גנץ את תפקיד הרכב הממשלה.

העתק בתבנתה של עטרת גרמן "זוק יום אחד: הסיעות ימליצו לנשיא על גנץ או נתניהו" מיום 9.3.2020 מצורף ומסומן בנספח ע/36

144. ביני לבני, הוגשה ביום 15.3.2020 העטירה בבג"ץ 2033/2020 ד"ר ארנה ברז ואח' נ' הייעץ המשפטי לממשלה (פורסם באתר הרשות השופטת, 16.3.2020) (להלן: "עטירת ה-121"), בשם של 121 עותרים, ובها מבקשים העותרים כי בית המשפט יקבע צו הצהרתי המורה כי אין להטיל את מלאכת הרכב הממשלה על חח"כ שנגדו הוגש כתוב אישום בעבירות שיש עמן קלון, וכן כי בית המשפט יודיע כי על המשיב 1 לחת חווות דעתו בשאלת האם ניתן להטיל את מלאכת הרכב הממשלה על המשיב 2, לאור הגשת כתבי האישום נגדו.

145. ביום 16.3.2020 זוחה בית המשפט העליון את עטירת ה-121 לאחר שלא מצא הצדקה "להידרש לגופו של עניין", עת הוטל תפקיד הרכב הממשלה על חח"כ בני גנץ.

146. לאחר שפורסמת כי חח"כ בני גנץ שוקל מתווה בו המשיב 2 יכהן כראש הממשלה, פנתה העותרת אל חח"כ בני גנץ ביום 26.3.2020 בפניה דחופה במועד. במתבהה חורה העותרת על פניותה מיום 5.2.2020 ופניהה הנוספת מיום 5.3.2020 אל חח"כ גנץ בבקשת שיקול את כל השיקולים הROLONTIIM ולא יתנו יד לכינונו ממשלה בראשות המשיב 2, אשר הוגש נגדו כתוב אישום חמור במועד:

"זההה לפני כשבה קלה פורסם, כי הנק מתכוון לחבר לחח"כ נתניהו ולהביא להמשך כהונתו כראש הממשלה החשוב בפלילים, ועל כן מתכוון להעמיד את עצמן לתפקיד יו"ר הכנסת. זאת, לאחר שבית המשפט העליון קבע בבג"ץ 2144/20 התוצאה למען איבות השלטון ואח' נ' יו"ר הכנסת (פורסם באתר הרשות השופטת, 25.3.2020), כי יש לקיים בחרות לתפקיד יו"ר הכנסת.

זה המקומות להציג, כי על רקע הגשת כתוב האישום נגד חח"כ נתניהו, התחולל (ועודו מתחולל) בישראל משבר משתי וחוקתי חסר תקדים. את המשבר מנהל ביד רמה ראש ממשלה מעבר שנייה, אשר אינו قادر כלכך לכחן כראש הממשלה.

חח"כ נתניהו לא בשיר נורטטיבית (משמעות שהוא אכן יכול להוות מודל לדוגמא ודמות חיקי, ואיינו דמות המהיג הריאי, ומשמעות שהוא מסכם בין חלקי האוכלוסייה, על ידי העצמת השיעורים בחברה היישראים והעמוקים - ולربות בין ימין ושמאל, אשכנזים ומרוחקים, יהודים וערבים, דתיים וחילונים). לא בשיר מוסרית (מרסק את מערכת אכיפת שלטון החוק ומוסדותיה, ופוגע ישרות במרקבי השיטה הדמוקרטית). ולא בשיר פונקציונלית (משמעות שהוא סחיט, לחץ, מנוגד עניינים, עוטות או אינם בידו, ואור העובה שהחל מיום 24.5.2020 יהל משפטו הפלילי בבית המשפט המחווי בירושלים ושם יהיה חייב להיות נוכחות). התוצאה קוואת לך לשוב לשקל את כל השיקולים הROLONTIIM עת מלאכת הרכב הממשלה, לרבות הפגיעה הקשה בשלטון החוק, באמצעות הציבור בנבורי הציבור ובתוך המיזות והמוסר במרקחה בו תחוליט להריבב ממשלה בה חח"כ נתניהו מכחן בתפקיד ראש הממשלה או ש"ר.

כפי שכבר הובא במכתבו שבסימוכין, לשאלת מתחם התרבות של בית המשפט בשיקול דעתם הפליטיקאים המבקשים למנות מועמד המואשם בפלילים התייחסה כבי המשנה לנשיה (כתוארה אז) השופט נאור ברג'ץ 4921/13 אומ"ץ אורהים למען מנהל תקין וצדק חברתי נ' ראש עיריית רמת השרון, יצחק רוכברגר, בעמ' 42-41 (פורסם בנו, 14.10.2013):

"**ליסיטום הדברים יוזגש:** גם פוליטיקאים צרכניים לשיקול שיקולים ענייניים. פוליטיקאי חייב לשאול את עצמו אם בעדר כל אינטראס פוליטי לבאו או לבאו הוא, כאמור, כאזרח המדינה תפקיד ציבורי, היה מסכים שאדם שנаг בפי המוחש בכתב אישום למועמד מסוימו – ישאר במשרתו. אם התשובה היא בשילוח – עליו לתמוך בהעברתו מכוהנה. המוסר וטוהר המידות אינם ניתנים לחולקה על פי שיקולים פוליטיים. עליינו לשאוף לכך שהצעות, גם של פוליטיקאים, תהיו הצעות "נקיות" שלא יבישו את המצביע".

כפי שנקבע במספר רב של פעמים בבית משפט העליון בשבתו כבית משפט גבוה לצדק: "הגינות, ישר לבב וטוהר המידות הינם סימני היכר מובהקים שניין בנבחר ציבור ראוי לשמו, וכובנות נשפ אלן עמוד האש ועמוד הען שיוליכו את נבחר הציבור הדורך. רק כך יוכל פרנס לנаг קחילה שבחורה בו לנמה, ורק כך יזכה נבחר הציבור באמון תקהל. וכלנו ידעו כי באין אמן של הקחילה במנהיגיה, ייפורע עם ותאבד מלכחה" (בג"ץ 103/96 *כהן נ' היועץ המשפטי לממשלה*, פ"ד (4) (309,326)).

אשר על כן, התנועה סבורה כי עלייך, מי שהוטל עליו תפקיד הרכבת הממשלה בכנסת ה-23, להזיע פבר בעת, נ' לא לתמוך בח"כ נתניהו, אשר תלי ועומד בגדו כתוב אישום חמוץ במוחך, לתפקיד ראש הממשלה או לתפקיד שר.

יצוין, כי אין התנועה כלל וכל מתנגדת לממשלה אחודות או לכל מתחווה אחר להרכבת הממשלה, התנועה היא אך ורק לאפשרות מינוי נשים בשוחד, מרמה והפרת אמוןיהם לתפקיד הבכיר ביותר שיש בישראל, שכן ניגוד העניינים בדבר זו עק לשמיים.

לוכח חשיבותו הציבורית הרבה של העניין, נודה לתשובתך בהקדם. (ההדגשות במקור חם.).

147. בין לבני, הוגשה ביום 12.4.2020 העתירה/bg'ץ 2487/20 ד"ר ארנה ברוי (את' נ' היועץ המשפטי לממשלה (פורסם באתר חדשות השופטת, 12.4.2020) (להלן: "עתירתה ה-117"), בשם של 117 עוטרים, ובזה מבקשים העוטרים כי בית המשפט ייתן צו הצהרתני המורה כי אין להטיל את מלאכת הרכבת הממשלה על ח"כ שנגדו הוגש כתוב אישום בעבירות שיש עמן קלון, וכן כי בית המשפט יודיע כי על המשיב 1 לתת חוות דעתו בשאלת האם ניתן להטיל את מלאכת הרכבת הממשלה על המשיב 2, לאור הגשת כתבי האישום נגדו.

148. ביום 12.4.2020 דוחה בית המשפט העליון את עתירתה ה-117 מאחר שלא נמצא בנסיבות או יצירת מצב בלתי היפיך" הנופל ב-"חריג הזרך", אשר מצדיק את התרבות בבית המשפט הנכבד.

149. והנה ביום 13.4.2020 דקודת לפני תום המנדט להרכבת הממשלה שקיבלה חח"כ בני גנץ, בקשה המשיב 2 וייר המשיבה 7 הארוכה נוספת. הנשיא לפי סמכותו מכח סע' 13 (ג) לחוק יסוד הממשלה האריך לוייר המשיבה 7 את המנדט בעוד 48 שעות עד ליום ד' ה – 15.4.20.

150. ואולם, לאחר שלא עמדו אף ביעד זה, השיב נשיא המדינה את המנדט אל הכנסת, והורה להvhava בפנוי המלצה על מועמד להרכבת הממשלה מבין חברותיה.

151. וחנה, לפני זמן קצר נודע כי נחתמו הסכם הקואליציוניים, ונשללה הזרך להעתקת המנדט לנאים בפלילים חבר הכנסת המשיב 2, להרכיב את הממשלה.

152. **לטעמה של העותרת, לאחר ולאחר של החלטות של בית משפט נבדך זה, לא יכולה בעת חז**

להיות מחלוקת שזוהי הנקודה הארכימדית על ציר הזמן שבו בית משפט נכבד זה נדרש להתעורר, לאחר שתכנית כבוד הנשיא נאלץ מכח התסבם להעביר את המנדט למשיב 2 לצורך הקמת הממשלה.

153. הנה כי כן, עד למועד הגשת עתירה זו לא השיב מי מהמשיבים לשלו פניוותה של העוטרת (מלבד המשיבה 5 שהשיבה תוגבה פורמלית בלבד) כל שכן לא קיים את אשר בקשה היא ממנו. במצב עניינים זה, לא נותרה בידי העוטרת כל ברירה זולת פניה לבית משפט נכבד זה, ובבקשה כי ייתן את הסעדים המבוקשים ברישא לעתירה, וזאת מן הטעמים המשפטיים הבאים.

ד. הטיעון המשפטי

ד.1. תמצית הטיעון

154. הטיעון המשפטי בעטירה דנו ביקש לעמוד על שתי רגילים, אשר כל אחת מהן עומדת איתן, מוצקה וברורה.

155. רגלו הראשונה של הטיעון המשפטי תבקש לעמוד על חרך הזמן היהודי בו אנו נמצאים כתע, בו המשיב 2 עודנו מכחן לא בראש ממשלה נבחר, אלא בראש ממשלה מעבר יוצת (מדרגה שלישית) האוחז במשרתו אך מכח דיני הרציפות הקיימים בחוק יסוד: הממשלה.

156. בנקודת זמן מיוחדת זו, בה אין למשיב 2 כל עדיפות נורמטיבית על כל חבר הכנסת אחר, עומד המשיב 2 כחבר הכנסת מן המניין, אחד מתוך 120 חברי הכנסת אחרים אשר להם עומדת חזקת **הכשירות הסטטוטורית** להיות מומלצים לתפקיד הרכב הממשלה על ידי נציגי הסיעות השונות בכנסת, למעט בשוני מהותי אחד – על תפקיד המשיב 2 מונחים שלשה כתבי אישום חמורים, בעבירות של שוד, מרמה והפרת אמוניהם ההופכים אותו לבaltı כשיר להיות מומלץ כלל על ידי סיעות הבית.

157. ועל כן, רגלו הראשונה תבקש להתייחס למצב יהודי ותקדימי זה, ולבקש מבית המשפט הנכבד להכריע כבר כת בתיחס לכשירותו הנורמטיבית, המוסדית, והפונקציונאלית של חבר הכנסת אשר נגדו הוגשו שלשה כתבי אישום חמורים ביותר, להיות מומלץ על ידי סיעות הבית, ועל בסיס המלצות מחוסರות סמכות אלה, לקבל את המנדט מנשיא המדינה על מנת לנסות ולהרכיב הממשלה.

158. העוטרת תעטע כי חלה חובה על המשיבים 1,3,5 – הם היועץ המשפטי לממשלה, היועץ המשפטי לכנסת והיועצת המשפטית לנשיא המדינה לנוכח תזקיקים ותובחנים ברורים לגבי מהי הנסיבות הנדרשת לשם הרכבת הממשלה – וזאת עוד בטרם יטיל נשיא המדינה את תפקידן הרכבת הממשלה על חבר הכנסת אחר.

159. הרוגל השנייה של הטיעון המשפטי, תבקש להתייחס לשלו שלושה מצבים שונים. ראשית, חמוץ כהונתו של המשיב 2 בראש ממשלה מעבר שלא קיבל אותה אמוןו של העם; שנייה, חתוקפה בה הוא מוסיף לכהן בראש ממשלה מעבר בה מוענק לו המנדט להרכיב את הממשלה; שלישיית, מצב בו הוא מסיים לכהן בראש ממשלה מעבר, מקבל את אמון הכנסת ומתחילה לכהן בראש

ממשלה מן המניין. במצב עניינים זה, תטען העותרת, כי הדין תקיים אינו בבחינת הסדר שלילי, וכי הוא מכיר בפרשנות שבה אדם שמואשם בשלשה כתבי אישום של שוחד, מרמה וחרפת אמוניים, לא יכול לכהן כראש ממשלה, תהא זו ממשלה מעבר זמנית או sama ממשלה קבועה.

160. זאת, לנוכח חומרתן של העבירות בהן נאשם, שכן העבירות הקשות ביותר אשר יכול להיות מואשם בהן נבחר ציבור; לנוכח מעמדו הבכיר כראש ממשלה ישראלי, ובשל מעמדו המייחד כראשון בין שווים בין חברי הממשלה; לנוכח הפגיעה הקשה בעקרונות היסוד בשיטת המשפט הישראלית, בהם חובת הנאמנות השלטונית, טוהר המידות בשלטון ואמון הציבור בו, וכן ריסוק המחויבות האזרחית לשלוונו החוק במדינת ישראל שעה שראש הממשלה מוסיף לכהן תחת כתבי אישום חמורים ביותר.

161. אשר על כן, סדר הדברים יהיה כדלקמן: ראשית תבקש העותרת להתייחס לרגלו הראשון של הטיעון, ולהסביר את מרכיבותה של נקודת הזמן הייחודית בה אנו נמצאים עתה, ומדובר על בית המשפט הנכבד להערכ ולחזרות למשיבים 1,3,5, בצד את ראשי הסיעות ואת נשיא המדינה בראשות תבוחנים ותזקיקים ברורה בטרם יוטל שוב המנדט להרכיב את הממשלה.

162. לאחר מכן, וכרגע השנייה לטיעון, מתיחס העותרת לשאלת יכולתו של אדם נגדו הוגש 3 כתבי אישום לכהן כראש ממשלה במדינת ישראל, תהא זו ממשלה מעבר או ממשלה קבועה – הדין הוא אחד, אדם המואשם בעבירות החמורויות ביותר בהן יכול להיות מואשם נבחר הציבור, לא יכול להוסיף ולכהן يوم אחד כראש ממשלה בישראל.

ד. התשתיות הנורמטיבית

ד.א. תשתיות נורמטיבית, רג'ל I - הטלת תפקיד הרכבת הממשלה

163. סעיף 7(א) לחוק יסוד: הממשלה שכותרתו "הטלת התפקיד להרכיב את הממשלה" קובע, כי על נשיא המדינה, לאחר **התיעצויות** עם נציגי כל הסיעות בכנסת, להטיל את התפקיד להרכיב הממשלה על אחד מחברי הכנסת שיחסים לכך:

"(א) מישל לבנון ממשלה חדשה יטיל נשיא המדינה, לאחר **שהתיעץ** עם נציגי הסיעות בכנסת, את התפקיד להרכיב ממשלה על אחד מחברי הכנסת שהיחסים לכך; נשיא יטיל את התפקיד כאמור בתוקף שבעה ימים מיום פרסום תוצאות בחירות או מיום היוזרויות העיליה לכינון ממשלה חדשה, ובמקרה של פטירת ראש הממשלה – בתוקף 14 ימים מיום הפטירה."

164. סעיף 7(ב) לחוק יסוד: הממשלה הוא זה המתיר לנשיא לקיים **התיעצויות** אלו עוד בטרם הוכנסה הכנסת החדשה:

"(ב) נתיקימה החתימות לפני שנוכנסה הכנסת החדשה, **יתיעץ** נשיא עם נציגי רשימות המועדים שתיזגנה בכנסת החדשה."

165. בהמשך, קובעים הסעיפים 10-9 לחוק יסוד: הממשלה את הדרך בה יש לנוהג מקום בו לא הצליח האדם אשר קיבל מן נשיא את המנדט בפעם הראשונה לעמוד במשימה ולהרכיב את הממשלה. כך קובע סעיף 9:

"(א) עברה התקופה לפי סעיף 8 וחסר הכנסת לא הודיע לנשיא המדינה שהרכיב ממשלה, או שהודיע לו לפני כן שאין בידו להרכיב ממשלה, או שהציג הממשלה והכנסת דוחה את הבקשה לחכיע בה אמון לפי סעיף 13(ד), יטיל הנשיא את התפקיד להרכיב ממשלה על חבר אחר של הכנסת שהודיע לנשיא

שהוא מוכן לקבל את התפקיד, או יודיע לישוב ראש הכנסת שאינו רואה אפשרות להגיע להרכבת ממשלה, והכל בתוך שלושה ימים מיום שUberה התקופה או מיום הודיעתו של חבר הכנסת שאין בידו להרכיב ממשלה, או מיום דחיתת הבקשה לתביעה אמון במשלה, לפי העניין.

(ב) **לפני שיטיל את התפקיד להרכיב ממשלה לפי סעיף זה, או לפני שידעו לישוב ראש הכנסת שאינו רואה אפשרות להגיע להרכבת ממשלה, רשיית הנשיה לחזור ולהתייעץ עם נציגי סיעות בכנסת".**

166. לפיכך, נשיא המדינה רשאי לחזור ולהתייעץ עם נציגי הסיעות השונות לפני שיטיל את מלאכת הרכבת הממשלה לחבר הכנסת השני שישכום לכך.

167. בנוסף לכך, סעיף 13(ג) לחוק יסוד: הממשלה קובע, כי רק חבר הכנסת עליו הוטלה מלאכת הרכבת הממשלה יכול יהיה לעמוד בראשה. כלומר, אין יכול חבר הכנסת שקיבל את המנדט מן נשיא, להעמיד בראש הממשלה שירכיב חבר הכנסת אחר, אלא את עצמו.

168. סעיף 13(ד) לחוק יסוד: הממשלה קובע, כי הממשלה תיבנו רק משעה שהביעה בה הבנתה אמונו, ולאחר שהודיעה על קווי היסוד של מדיניותה, על הרכבה ועל חלוקת התפקידים בין שרדים.

169. ככל שgam חבר הכנסת השני עליו הוטלה הרכבת הממשלה נכשל בכך, קובע סעיף 10 לחוק יסוד:

הממשלה, כי :

"(א) הודיע נשיא המדינה לישוב ראש הכנסת, לפי סעיף 9(א), שאין רואה אפשרות להגיע להרכבת ממשלה, או שיטיל את התפקיד להרכיב ממשלה על חבר הכנסת לפי אותו סעיף וחבר הכנסת לא הודיע לנשיא בתוך 28 ימים שהרכיב ממשלה או שהודיע לו לפני כן שאין בידו להרכיב ממשלה או שהציג ממשלה והכנסת דוחתה את הבקשה להbijע בה אמון לפי סעיף 13(ד), ראשים רבים חברי הכנסת לבקש מנשיא המדינה, בכתב, להטיל את התפקיד על חבר הכנסת פלוני, שהצליחים לכך בכתב, והכל בתוך 21 ימים מיום הודיעת הנשיא, או מהוים שבו עברה התקופה לפי סעיף 9(ג), או מיום הודיעתו של חבר הכנסת שאין בידו להרכיב ממשלה, או מיום דחיתת הבקשה להbijע אמון במשלה, לפי העניין.

(ב) הוגשה לנשיא בקשה כאמור בסעיף קטן (א), יטיל הנשיא, בתוך יומיים, את התפקיד להרכיב ממשלה על חבר הכנסת שצוין בבקשתו.

(ג) לחבר הכנסת שהתקיים להרכיב ממשלה הוטל עליו לפי סעיף זה נתונה למילוי תפקידו התקופה של 14 ימים"

170. הנה כי כן, לנשיא המדינה עומדות הסמכות(brorah) על פי חוק להעניק מנדט להרכבת הממשלה לחבר הכנסת שהצליחים לכך, ולאחר שהובאו בפניו המלצות. לנשיא עומדות הסמכות להעניק את המנדט פעמיים נוספת לחבר הכנסת נוסף מקום בו לא צלח דרכו של ראשון, וכן להעניק את המנדט בפעם השלישייה לחבר הכנסת אשר יזכה לרוב במליאה - מקום בו לא צלח דרכם של שני הראשונים.

171. ואולם, סמכותו זו של נשיא המדינה אינה עומדת בחלל ריק. ראשית, עומדים מספר תנאים מחייבים המקימים כשירות סטטוטורית, אלו קבועים בסעיף 5(ב) לחוק יסוד: הממשלה הקובע, כי "ראש הממשלה יהיה מבין חברי הכנסת". תנאי הסף כדי להיבחר לכנסת נקבע בסעיף 6(א) לחוק יסוד: הכנסת שכותרתו "הזכות להיבחר":

"(א) כל אזרח ישראלי שבאים הגשת רשימות המועמדים הכלולות את שמו והוא בן עשרים ואחת שנה ומעלה, וכי להיבחר לכנסת, זולת אם בית משפט שלל ממנו זכות זו על פי חוק או שנידונו, בפסק דין סופי, לעונש מאסר בפועל לתקופה

העולה על שלושה חודשים ובווט הגשת רשות המועמדים טרם עברו שבע שנים מהיום שגמר לרצות את עונש המאסר בפועל, ואם הורשע בעבירה טרור חמורה או עבירות ביטחון חמורה, כפי שייקבע בחוק, נידונו, בפסק דין סופי, לעונש מאסר בפועל לתקופה העולה על שבע שנים מאסר, ובווט הגשת רשות המועמדים טרם עברו 14 שנים מהיום שגמר לרצות את עונש המאסר בפועל, אלא אם כן קבע יושב ראש ועדת הבחירה המרכזית כי אין עם העבירה שבה הורשע, **בנסיבות העניין, משום קלון**".

172. לצד תנאי כשירות אלו, המעוגנים בחוק, על נשיא המדינה>Title להוכיח עם נציגי הסיעות אשר נבחרו לנכסט ובטרם קיבל החלטתו – ומtopic כך, **ברוי כי לנשיא המדינה עומד שיקול דעת בבאו להחליט על מי להטיל את הרכבת הממשלה.**

173. שיקול דעת זה הגם שאינו עומד לביקורת שיפוטית לנוכח הוראות סעיף 13(א) לחוק יסוד: נשיא המדינה, שכותרתו "חסינות במילוי תפקידו" ואשר קובע כי "לא יתנו נשיא המדינה את הדין לפני כל בית משפט או בית דין בשל דבר הקשור בתפקידו או בסמכויותיו, ויהיה חסין בפני כל פעהה משפטית בשל דבר זהה", **עומד בהחלטת מגבولات הייעוץ המשפטי** אותו מקבל הנשיא מהמשيبة 5, אשר החלטותיה גורם מנהלי בוודאי עומדות לביקורתו השיפוטית של בית משפט נכבד זה (וראו למשל: בג"ץ 9631/07 ב' נשיא המדינה, פסקאות 13-14 והאסמכתאות המופיעות שם (פורסם בנבו, 14.4.2008)).

174. על כן,טען העוטרת כי על המשيبة 5, כדי שאמונה על מנת הייעוץ המשפטי לנשיא המדינה – ובכללן בכל הנוגע לשיקול הדעת שעליו להפעיל בבאו לקבל החלטות המצוות תחת סמכותו הרטטוטורית –>Title הוכיח לקבוע תוצאות נושאיה בבאו לשקל להטיל את תפקיד הרכבת הממשלה.

ד.2.ב. תשתיית נורמטיבית רגול II - כהונת ראש ממשלה תחת כתבי אישום

175. כאמור לעיל, ברגל זו תבקש העוטרת להתייחס לשולשה מצבי עניינים. ראשית, המשך כהונתו של המשיב 2 כראש ממשלה מעבר שלא קיבל את אמוןו של העם; שנית, התקופה בה הוא מוסיף לכחן כראש ממשלה מעבר בה מוענק לו המנדט להרכיב את הממשלה; שלישיית, מצב בו הוא מסיים לכחן כראש ממשלה, מקבל את אמון הכנסת ומתייחס לכחן כראש ממשלה מן המניין.

176. ההסדרים הנוגעים לתחילת וסיום כהונתו של ראש ממשלה בישראל מעוגנים בחוק יסוד: הממשלה במספר סעיפים, המשלימים האחד את השני. כך, סעיפים 17(א), 17(ב) מסדרים את אופן הגשת כתבי האישום כנגד ראש ממשלה, ואת הכרעת בית המשפט בעניינו, בזו הלשון:

"(א) כתבי אישום נגד ראש הממשלה יוגש בידי הייעוץ המשפטי לממשלה לבית המשפט המחוזי בירושלים, שישב בהרכבת של שלושה שופטים; הוראות בעניין כתבי אישום שהוגש בטרם החל ראש הממשלה לכחן בתפקידו ייקבעו בחוק.

(ד) בית המשפט שחרשיך את ראש הממשלה בעבירה, יקבע בפסק דין אם יש באותה עבירה משום קלון".

177. בהמשך, מעגן סעיף 18(א) לחוק את סמכות הכנסת להעביר מכחונתו ראש הממשלה מכחן, אם זה הורשע בעבירה שנקבע שיש עמה קלון. החלטה הכנסת כאמור, יואר את הממשלה כאילו התפטרה אף היא.

"(א) הכנסת רשות, בהחלטה ברוב חברי, להעביר מכהונתו את ראש הממשלה שהורשע בעבירה ובית המשפט קבע בפסק דין שיש עמה מושם קלון; החלטיטה הכנסת כאמור, יראו את הממשלה כאילו התפטרה עם קבלת החחלה".

178. הסדר זה מעניק לכנסת סמכות ייחודית להעביר את ראש הממשלה מתפקידו ולהביא לפירוק הממשלה גם מבלי להציג על כינון ממשלה חלופית, כפי שנדרש בחכמת אי-אמון רגילה לפי ס' 28 לחוק יסוד, אותה ניתן לקיים בכל עת (אי-אמון קונסטרוקטיבי).

179. לצד סעיף זה מופיע סעיף 18(ד), המשלים אותו, ולפיו אם קבע בית המשפט כי יש עם העבירה בה חורש רושע ראש הממשלה קלון ופסק הדין נעשה סופי, כהונתו של ראש הממשלה תיפסק ויראו את הממשלה כאילו התפטרה (ס' 18(ד) לחוק יסוד).

180. בנוסף, חוק יסוד: הממשלה קובע (בסעיף 18(ה)) כי ההוראות הנוגעות להשעיות או הפסיקת כהונתם של יתר חברי הכנסת לא יהולו על ראש הממשלה. הוראות אלו מעוגנות בסעיפים 42 ו-42ב לחוק יסוד, והם קבועים כי כהונתו של חי'כ שהורשע בעבירה שיש עימה קלון תיפסק ביום בו נעשה פסק הדין סופי.

181. בנוסף להסדרים אלו, מפנה חוק יסוד: הממשלה סמכות לראש הממשלה להתפטר מתפקידו, בסעיף 19 לחוק, הקובע כי:

"ראש הממשלה ושאי, לאחר שהודיע למשטרה על כוונתו לעשות כן, להתפטר על ידי הגשת כתוב התפטרות לנשיא המדינה; התפטרות ראש הממשלה - כתיפות המדינה. (Հזגשות הוסטו ע"י חח"מ).

182. משלימה לטעות זו, וחושבה לעניינו דן, היא סמכותו של ראש הממשלה אף להעביר שרים מכהונתם, סמכות המועוגנת בסעיף 22(ב) לחוק יסוד: הממשלה, וכידקמן:

(ב) ראש הממשלה רשאי, לאחר שהודיע למשטרה על כוונתו לעשות כן, להעביר שר מכהונתו; כהונתו של שר נפסקת כעבור 48 שעות לאחר שכתב הבהיר מכהונה נמסר לידיו, זולת אם חזר בו ראש הממשלה קודם לכך; הסתיימה התקופה האמורה ביום מנוחה, יוחחה סיוםו ליום שלאחר מכן יום מנוחה, והכל כפי שייקבע בחוק".

183. אם כך, אין חולק, וחדבר עומד בבחינת ידיעה שיפוטית, כי לראש הממשלה נתונה הסמכות להעביר מתפקידם שרים, וכן להתפטר מתפקידו שלו. ומכאן שהליך התפטרותו של ראש הממשלה מתפקידו הוא אקט מנהלי הנடון לסמכוותו – סמכות הנടונה לשיקול דעתו והנתונה לביקורת שיפוטית.

184. לצד סעיפים אלו, הקיימים בכהונתו ובפסיקת כהונתו של ראש הממשלה, עומדת סעיף 16(ב) לחוק יסוד: הממשלה ובו הסדר ייחודי ביחס ליתר חברי הממשלה, המתייחס למצו בו נוצר מראש הממשלה באופן זמני למלא את תפקידו וקובע הסדרים ייחודיים לעניין זה:

"(ב) נוצר מראש הממשלה זמני למלא את תפקידו, למלא את מקומו מ מלא מקום ראש הממשלה; חלפו 100 ימים רצופים שבהם כיהן מ מלא מקום ראש הממשלה במקומות ראש הממשלה והוא לא חזר למלא את תפקידו, יראוחו כמו שנוצר ממנה דרך קבע למלא את תפקידו".

185. ודוק, חוק היסוד על סעיפים השונים שותק בוגע לשאלת מתי ובאיזה תנאים על ראש הממשלה להפסיק, ומוטיר את החכרעה לשיקול דעתו המנהלי של ראש הממשלה. חוק היסוד אף שותק בוגע לשאלת מי הוא הגורם המכريع בשאלת יציאתו של ראש הממשלה. חוק היסוד אף שותק, סוגיות הנכונות עלתה על הפרק בהצעת הפשרה שהציג נשיא מדינת ישראל מר ראובן ריבלין לאחר הבחירות במועד השני, וגם כאן היה מוכן המשיב 2 לשקל יצאה לנכונות, תוך שהוא מכיר בתחולות הסעיף עליי.

186. מן הידועות היא כי שיקול הדעת מוענק לרשות הציבורית על מנת שייהי לה חופש פעולה במילוי תפקידה הרב-גוניים, על נסיבותיהם השונות והמשתנות מיידי פעם בפעם. בכך מתאפשר לרשות לשקל בדעתה את נסיבותיו של כל עניין המובה בפניה ולמצוא לו את הפתרון המתאים (ראו: ד"ג 16/61 רשם החברות ג. ברדוש, פ"ד"י ט"ז 1215, 1209).

187. אותה סמכות מנהלית שניתנה בידי המשיב 1, שומה כי מופעל בסבירות, בהגינות, בנאמנות ובהतאם לאמות המדינה שנקבעו בדין ובחלה הפסקה, על כל שימוש בשיקול דעת מינחי חלים הכללים המקובלים בדבר סבירות, היגינות, תום לב, היעדר שרירות וחפה ואמות מדיה כיווץ באלה (ראו: בג"ץ 297/82 ברגר ג. שר הפנים, פ"ד"י ל"ז(3) 29, עמ' 34).

188. וכן הכלל אל הפרט. העותרת סבורה כי במצבות שנוצרה, ולאחר שהחלטת המשיב 1 על הגשתם של כתבי האישום החמורים כנגד המשיב 2, הופך שיקול דעתו של המשיב 2 לשיקול דעת שברשות – כך מלשון החוק – לשיקול דעת שבוחנה, שענינו אחד – התפטרות מתפקידו כראש הממשלה ומתקיימו בשר מכחן במשלה. זאת, מתוך בחינת העניין תחת אמות מדיה בהן צרייך וראוי שיעמוד שיקול הדעת המנהלי, כפי שיובא להלן בהמשך עתירה זו.

ד.3. שפיטות

189. המשיכים בוודאי לעלו מן היקב ומונגורו גם את טענת השפיטות, ובוודאי יטענו כי התרבות בעניין זה הינה מחוץ לתחומי סמכותו של בית המשפט הנכבד ולפיכך על בית המשפט להרחיק את ידיו מטיפול בנושא זה. לעומת זאת, תטען העותרת כי נושא זה וודאי שפיט וכיו הוא נמצא בלב ליבו של מתחם התרבות המותר והמורכב של בית משפט נכבד זה ולפיכך, תקדים העותרת ותטען כבר עתה כזלקמן.

190. כאמור לעיל, ביום 2.1.2020 זחה בית המשפט העליון את עתירת ה-67 משבגיא למסקנה שהיא מוקדמת ותיאורטיבית. יחד עם זאת נקבע, כי:

"הטוגיה המועלית בעתירה שלפניו היא סוגיה עקרונית וחשובה. היא נוגעת לעקרון שלטון החוק, לטוהר המידות של נבחרי הציבור ולאמן ה联系 במוסדות השלטון. משכך היא נוגעת לliberté ערבי היסוד שעליהם מושתתת שיטת המשפט שלו ועל בן און ממש בטענת המשיב והמישיב כי מדובר בסוגיה שאינה שפיטה. עם זאת, בהשאלה מאמרה מוכרת בתחום אחר – מערכת בחרויות היא "מלכת אי הוודאות". העותרים רואים בהסתדרת אי הוודאות בסוגיה המשפטית כחות הכל, ואולם בהקשר זה יש לציין כי על פי שיטת הבחירה הינהגת בישראל, ההצעעה היא לרשומות מפלגתיות ולא בחרה ישירה במועמדים בראשות הממשלה ובין המשיב בשירות להטמואד בבחירות הקרובות בראש רשות הממשלה המשיב בהיעדר מגבלה בחוק האוסרת עליו לעשות כן, תהא אשר תהא ההכרעה

בສוגיה אשר הועלתה בעתייה". (ההדגשות אינן במקור ח.מ.).

191. חנה כי כן, **בבית המשפט הנכבד כבר קבע בעת הזו, כי הסוגיה שפיטה.** יתרה מכך, כבר נקבע כאמור לעיל, בעטיית ה-67 כי מדובר בסוגיה עקרונית וחשובה הנוגעת לעקרון שלטון החוק, לטוהר המידות של נבחרי הציבור ולאמן הציבור במוסדות השלטון.

ד. עילות ההתערבות – רקע

192. כתפוארה להבנת עילות ההתערבות תتعכ卜 העותרת על שני נזכרים שייעברו הלהקה למעשה את הרצינול מדווק במשפט נכבד זה חייב לעשות שימוש בעילות ההתערבות.

193. הבסיס הראשון הינו חומרת העבירות המיוחסות למשיב 2 אשר צריכות להילך בחשבו בכל מגנון המערב הפעלת שיקול דעת, ואילו הבסיס השני הינו משרתו של המשיב 2 לתפקיד – חן מכח חומרת העבירות עצמן, והן מכח הנגוראות הנורמטיביות, המוסדיות והפונקציונאליות המעכבות את כשירותו של המשיב 2 לכחן בתפקיד ראש הממשלה.

ד.א. חומרת העבירות בהן הוא מואשם המשיב 2 מהייבת את חוות דעתם של המשיבים 5,1,3,5 ואסורה על המשיבים 16-6 להמליץ על אדם הנושא בתבי אישום חמורים כל כך

194. כפי המובא לעיל בהרחבה בחלוקת העובדיות של עטירה זו, נגד המשיב 2 תלוי כתבי אישום חמור ביותר בו הוא נאשם בбиוזן של שורת עבירות מתחום טוהר המידות שכן מחומרות ביותר אותן יכול לבצע נבחר ציבור – שוחד, מרמה והפרת אמונים.

195. לא זו בלבד, ולראשונה בתולדות מדינת ישראל, מואשם המשיב 2 כי ביצע את שורת העבירות הנ"ל בעודו מכהן בראש הממשלה.

עבירת השוחד

196. חמורה מכל, ומתננססת מעל כלל כתבי האישום עומדת עבירת השוחד. עבירה זו המוגנת בסע' 290 לחוק העונשין, בה נאשם המשיב 2 במסגרת "תיק 4000", היא עבירה חמורה מסווג פשע, אשר קורבנה איינו הפרט, כי אם הציבור בכללתו.

197. עמדת על כך השופט דורנר ב-ע"פ 2083/96 **בתב נ' מדינת ישראל, פ"ד נב(3) 337, 342-343 :** (1997)

"עבירת השוחד נמנית עם העבירות שבוחן הקורבן איינו הפרט אלא הציבור, ואחת ממטרות הענישה בעבירה זו הינה הטענת אותן קלון על מבצע העבירה והבעת סלידתה של החברה מעשי השוחד בצרה שתורתייע את הרבים. [...] מכאן הحلכה כי בכלל, העונש החולם מבצע עבירות שוחד הוא מאסר בפועל. זאת, גם במקרים קליטים באופן יחסית, שבהם הנאשם משודל לשוחד וטובת ההחלטה הנובעת לו מן המעשה **quia facta est**"

198. אכן, עבירות השודד הינה מן החומרות שב perrorות עובדי ציבור, אם לא החמורה שבזהן. לא במקרה השודד נתוע בציר מוחשי מרכזי חן בתפיסה הדמוקרטית וחן במורשת ישראל. מקדמת דנא הוזהנו (דברים יז: יט):

"לא תקח שוחץ כי השודד יעור עיני חכמים ויסלף דברי צדיקים"

199. על כן קבע בית המשפט, בגין דינו של אריה דרעי שהורשע בשודד (ת"י'פ (י-ט) 305/93 מדינת ישראל נ' דרעי (פורסם בנבו, 15.4.1999)), כי עבירות השודד אינה עבירה פלילית רגילה, וכי היא מהוות סכנה של ממש לחברה ולמדינה:

"חכמיינו עשו סייגים חמורים לאיסור השודד. הם חייבו בו לא רק את לוקח השודד חמוץ במשפט בתרורה, אלא גם אתנות השודד שאינו מזוכר בתרורה: "כשש שלוקח עבר בלא-תעשה, כך הנוטע", שנאמר: يولפני עור לאתנן מכשול" (הרמב"ם, הלכות סנהדרין כב: ב). הם כללו באיסור לא רק שודד ממון, "אלא אפילו שודד דברים" (שם, כג: ג), שהוא אבק שודד... עתה במדינת ישראל המתחדשת, חיללה לנו להיכשל במכשלה קשה זו. בית המשפט העליון, האמון על מסורות נטועה זו בעם ישראל ועל עיגוניה בחוק הכנסת, התריע חזור והתריע מפני הסכנה החמורה האורבת לעם ולמדינה אם ישפה בנו נגע זה. **בבית המשפט העליון קבע כי עבירות השודד מקעקטה את יסודות החברה, מפטותת את ערביתה, ומשתήתה את משטרת.** על כן, חייבת החברה לנוהג בנחרצות נגד עבריini השודד."

200. היה זה כב' השופט דוד רוזן, אשר גור דינו בתפ (ת"י'א) 12-01-10291 מדינת ישראל נ' היל אליאס ארנסטו צ'רני (ניתן ביום 13.05.2014, פורסם בנבו), בהתייחסו לעבירות השודד של מי שהיה ראש ממשלת ישראל, מר אהוד אולמרט, כתוב את הדברים החמורים הבאים:

"מקבלי השודד מעוררים יחס של תיעוב ובכוון להשניה ולהמאיט מוסדות המדינה על הציבור. עובד הציבור הנוטל שודד משול למני שניתך אבן פינה בעבודתו. **הנוטל שודד הינו בבחינת בוגד, איש מעל הבוגד באמון שניתו בו, אמון שבלעדי לא יוכן, יקום ויהיה שירות ציבורי מותקן.**"

201. אין מילים שתוכל העותרת להוסיף, כדי לעמוד על חומרת הדברים, אלא לאמץ את אמרותינו החזות, הכנות, והאמיצות של כב' השופט רוזן.

202. בנוסף, לאור חומרת מגפת השחיתות, חתמה מדינת ישראל על אמנת האומות המאוחדות נגד שחיתות (UNCAC) שם התחייבה מפורשות להיאבק במתן שודד לפקידים ציבור, במישרין או בעקיפין, ולפעול נגד מינויו של נציג ציבור אשר נטל שודד.

203. במבט רחב יותר, לקיחת שודד מעלה את החשש לקיום של מעשי שודד ושחיתות נוספים, שכן מרגע שישקוו של אדם לקבל דבר מן הרשות ישטרפו באם יתן שודד, בין אם הוא זכאי לקבל הדבר מעת הרשות ובין אם לאו, הרי שרבים יותר ויותר יתרגלו ליתן שודד, ואלו שיסרבו לתת שודד יצאו וידיהם על ראשם.

204. לעניין זה, חשוב לציין, רלוונטי לא רק האישום נגד המשיב 2 במסגרת "פרשת 4000", אלא גם פעולהתיו, לכארה, ועל פי כתוב האישום למול מר נוני מוזס במסגרת "פרשת 2000". כך, כאמור בכתב האישום, פגע המשיב 2 באמון הציבור בכך "שבהיותו נבחר הציבור הבכיר ביותר העביר מסר לפיו הצעות שודד הן kali שניתן לעשות בו שימוש לשט קידום אינטרסים הדרושים של

עובד ציבור בכירים ואנשי עסקים וכי אין פטול בעסקאות שוחד" (ראו עמוד 5 בכתבה האישום, המצורף בנספח ע/1).

עבירות מרמה והפרת אמון

205. עבירות המרמה והפרת האמונים של עובד ציבור הקבועה בס' 284 לחוק העונשין, ובת נאשם המשיב 2 בפרשיות "1000", "2000" ו-"4000", היא עבירה חמורה מתחום טוהר המידות, שנדרה לחגנו על ערכיו טוהר המידות, אמון הציבור ותקינות פועלתו של המנהל הציבורי (ראו דנ"פ מ"י נ' שבס, פ"ד נט(4), 385, 408-409 (2004)).

206. ההגנה על אמון הציבור, בהקשר זה, עניינה בהגנה על תדמיתו של השירות הציבורי ותקינות פועלותו בעניין הציבור (ראו למשל, ע"פ 121/88 מ"י נ' דרויש, פ"ד מה(2) 663, 692 (1991)). בפועלות בחן נאשם, פגע לכארה המשיב 1 פגעה קשה באמון הציבור שניתן בו.

207. וובחר, אין בדברים אלו כדי לסתוק ولو במאום את חזקת החפות הפלילית הננתונה למשיב 2. **ואולם, בגין לאדם זכות קנייה לשמש במשרת ציבורית, אין חזקת החפות משמעה הכרת לכהונה.** עד מהה על כך השופטת ארבל בפסק דין בפרשית ראש הערים (בעמ' 84):

"העובדת שנאשם... נהנה מחזקת החפות בהליך הפלילי, אין ממשמעה כי לא ذבק בו רקב, ולא לכארוי. חזקת החפות אינה ממשמעה הכרש לא למינוי ולא להמשך כהונתו. המשך כהונתו של אדם בתפקיד של ראש רשות מקומית כתתליי ועומד נגדו כתב אישום חמור – ודאי כאשר מיחסות לו עבירות שהחlichtות או המרמה טבועות בהן – יש בה מושום התעלומות מכתב האישום התלו ועומד נגדו. היא משקפת יחס של זלזול וביטול כלפי רשותות החוק וככלפי הציבור שלו. היא מבטאת השלמה עם מציאות שבה הפרת החוק אינה עוד מושא לגנאי וחוקעה"

208. הנה כי כן, אין מדובר בכתב אישום בגין עבירות קלות, אלא בכתב אישום כבד משקל אשר עניינו בעבירות החמורים ביותר אותן יכול לעבור נבחר הציבור בתפקידו. וודאי כי לדברים אלו משקל רב חמטה את חקן ומחייב את המשיבים 1,3,5 להתיחס לעניין אלו בחוות דעתם – ועל אחת כמה וכמה חייבות המשיבים 6-16 להתיחס לכך בעות שימליצו לנשיא על המועמד להרכבת הממשלה.

ד.4.ב. כשרות - המשיב 2 אינו בשיר לכהן כראש ממשלה

209. לב ליבו של הטיעון המשפטי נסוב על כשרותו של המשיב 2怎能 כראש ממשלה מעבר, הוא עצם היוטו חבר הכנסת שיומליך על ידי סיעות הבית, הון עצם הענקת המנדט להרכיבת הממשלה בראשותו, והוא לעצם תפוקתו כראש ממשלה קצער.

210. העורתת טוען בזוקף כי בכל ארבעת מוצבי הצבירה דלעיל, המשיב 2 אינו כשר להמשיך ולכהן כראש ממשלה של מדינת ישראל. לטעמה של העורתת, המשיב 2 אינו כשר לא נורמטיבית, לא מוסדית ולא פונקציונלית.

211. חוסר כשרות מוחלט זה, צריך לעמוד אל נגד ענייהם חן של חברי הכנסת והטיות הממליצות, והן של הנשיא בבואו להעניק את המנדט להקמת הממשלה למועמד זה או אחר. שיקול דעתם של אלה ואלה, כפוף לכללי ודיני הנסיבות - אלה האמורים להთווות את שיקול דעתם בנסיבות

להמליץ. ובכדי שכך יעשה, חובה על הנוגעים בדבר – קרי המשיבים 1,3,5, לקבע את התבחנים והetzיקיים שניחו את הנוגעים בדבר בטרם הפעלת שיקול דעתם.

212. יצוין ויוזכר גם במקרה, כי בענייננו דן המדבר בחבר בנסיבות מן המניין המבקש לקבל על עצמו את הליך רღבתת הממשלה. ובאשר המדבר בחבר נססת, וכי שבאייר בית המשפט הנכבד בשורה ארומה של פסקי דין הנוגעים לתפקידים אחרים במשרד, קיימים מספר מרכיבים חשובים אשר מקימים את חזקת הנסיבות הchallenge עליו בבאו להרכיב הממשלה.

213. מtopic כך, ועל פי סודם, תטע העותרת כי מרכיבי בשירות אל מנrawוי שייעמדו אל מול נשיא המדינה בבאו להחלטת מי תוענק הסמכות לנשות ולהרכיב ממשלה על פי סעיף 7 לחוק יסוד: הממשלה, וכי על המשיבים 1,3,5, ג' החל החובה לפרט אותן בפנוי בנסיבות דעתם המשפטי, וכי אשר יורח בהלל:

ו. כשריות נורמטיבית

ויאמר אליהם מפני תראו וכן תעשו והנה אנבי בא בקצתה

המפתחת ומיה באשר אמשה גו מעשון:(שופטים ז פס' יז)

214. הנסיבות הנורמטיבית של מנהיג הינה תנאי הכרחי למנהיג מדינה דמוקרטית.

215. עוד מקדמת דנא עת גדרון השופט נלחם במדיניים ובזוגמותו האישית חייא לניצחון המוחץ על מהנה מדין, הוכח כי הדוגמה האישית הינה בריח התיכון בתפיסת המנהיגות. גם אפלטון בספריו 'חפה ליטאה' גור את התיאחותו לטופעת המנהיגות וקבע כי המנהיג כיוון שנועד לשרת את הצד הנכחי וטובות הרבים, אזי שאין השלטון יכול לשמש ככלי שרת לאינטרסים האישיים של המנהיג. המנהיג נתבע לפि אפלטון, לצניעות, לויתר על רכוש פרטיו והקדשת פועלו וחוכמוו לטובות ההמוניים אותו הוא משורט.

216. המנהיג על פי אפלטון הוא אדם מוסרי ונעה על אחרים בתבונתו, בחוכמוו ותכונתו האישיות זאת ומאהר והאידאה של המדינה היא אידאה של צדק ומדינה צודקת היא זו המגלמת אחזות הרמנונית של פרטים.

217. גם תומאס קריליל, שתפיסתו הפילוסופית קשורה לזרם המרכז של המאה ה-19, כי קהילה תונתה על ידי מנהיג גיבור וכי מנהיג הגיבור יש תפקיד ראשון במעלה מפני שהוא זה היוצר את ההיסטוריה והוא זה שמעצב את החמוניים בדמותו ובצלו. לפיכך, דמות המנהיג היא נשבגת, היא עולה בתכונותיה על התכונות של אחרים הן במקוריות, הן באומץ לב, תמיינות וכושר הבחנה. המנהיג הוא זה שהשליטה בחברה על פי כללי המוסר והחברה שהוא מגבש היא חברה המגבשת מתוך כוונות טובות.

218. עיון במעשים בהם מואשם המשיב 2 בכתביו האישום, הן לנוכח חומרתם והן, ובפרט לנוכח מיהותו של המבצע, אינו יכול להלוף כדי סתום כאילו היה מדובר באדם שעבר עבירות קלות מדריך החומרה הנמורך ביותר.

219. המודלים והתפיסות הללו, הן אלה שמעצבות גם את מודל הפיקוד הצבאי לעלי הונכו דורות על דורות של לוחמים ואיתו יצאו לקרב, הוא גם המודל ששמשם היום לא אחת את מודל המנהל הרاوي הן במגזר הראשוני, הן במגזר השני והן במגזר השלישי במדינת ישראל. לכן,

חריגת כל כך קיצונית ממודל מנהוגות זה - מודל המקדש את הדוגמה האישית ואת אוטוס האמת והיושרה - המביא לכך שאדם שעלה כתפיו ישנה לעת הזו, קופת שרכים בדמות שלושה כתבי אישום חמורים ביונטו של שוחד, מרמה וחפרת אמונים, הינו שבר מוסריعمוק שהחברה ישראל צריכה להתמודד אליו.

220. לראשונה בתולדות מדינת ישראל, אדם הנאשם שביצע עבירות פליליות בעודו מכחן בראש ממשלה ישראלי מעמד לקבל מנדט להקמת ממשלה - הפעם?!

221. כיצד יכול שקרה במדינה דמוקרטית שהשוון בפני החוק והוא נר לרגליה שאדם שהוגש נגדו כתוב אישום לא יוכל לקבל שם תפקיד בשום מוסד, לרבות לא כשומר בדلت הכנסתה של משרד ראש הממשלה; לא יוכל לקבל רישיונות; לא יוכל להתמודד במכרזים; לא יוכל להחזיק בסיווג ביטחוני; לא יוכל לקבל תעודה יושר; ואף לא יוכל לקבל להיות שר אחד, אבל מאידך, אותו אדם יוכל לשמש בראש הממשלה. אין ספק שכשרות נורמטיבית לא יכולה לנחות רק בנתינגי הממשלה ולא לנחות בראש הממלכה.

222. לעניין זה, וכפי שתפרט העותרת להלן, עת תזון ביכולתו של המשיב לכחן בתפקיד ראש הממשלה, נודעו בוודאי השלכות מרחיקות על תפיסתה של הממשלה בעיני הציבור, ופרט על יכולתו של העומד בראשה להוות דוגמא אישית, להנaging, ולנהל מדינה שבה מתקיימות נורמות של ניהול תקין, טוהר מידות ועקרונות של שמירת החוק.

223. במידה וtotel הרכבת הממשלה על המשיב 2, ומכח הסעיפים השונים בחוק יסוד: הממשלה, יכולים יוכל האזורה הקטן, אשר צופה בראש ממשלו עמד לאישום בעבירות של שוחד, מרמה וחפרת אמונים, להמשיך ולכבד את עקרונות שלטון החוק במדינת ישראל ואת החובה לקיים את הוראותיהם השונות?

224. שחרי התמונה המצטירית מתוך כתבי האישום אשר הוגשו כנגד המשיב 2, **ואין העותרת מתעלמת מהזקת החפות העומדות לו**, הינה של שליח ציבור, הראשון במעלה במדינה ישראל, אשר בחר במודע להניח את טובתו האישית ותועלתו האישית – בין אם בטובות הנאה מוחשיות, ובין אם בטובות הנאה בדמות סיקורים חיוביים – לפני טובת הציבור, עד כדי שימושם בנטילת שוחד של ממש.

225. הרי כי כל אדם נורטביבי, סביר, בעל עמד שדרה ערכי ומצון מוסרי, היה מזידר ידו מהעסקת אדם המואשם בעבירות חמורות אלו, החם למרמס את עקרונות שלטון החוק, המבכר את טובתו על פני טובת מעסיקיו – ותזה זו החברת אשר תהא.

226. ولو על מנת להוציא חטא על פשע, אותו אדם – תחת שירכין ראשו אל מול רשויות אכיפת החוק אשר הוא זה שמין את ראשין **במשך העשור האחרון!** יוצאה למסע השתלהות חסר תקדים באוון הרשות ובאנשים הטובים המנהלים אותו, משסה ומסית את הציבור בישראל נגדן, שומט כל רסיס של אמון ציבורי בדרך שבה מתנהלות מערכות אכיפת החוק במדינה ישראל – ומסב נזק אדיר לעקרונות שלטון החוק במדינת ישראל, עד כדי רמייה מוחלטת של כל שבב מלכתיות וביבוד רשות אשר נותר.

227. האם מדינת ישראל ראוי לה כי אדם כזה אשר רשויות אכיפת החוק – ולאחר מכן עמוקות וממצות – קבעו כי יש להגיש נגדו כתבי אישום חמורים אלו, יכול וראוי להנaging את ממשלה

ישראל? העותרת סבורה כי לו במישור הנסיבות הנורמטיבית, אין אדם אשר כנגדו 3 כתבי אישום כה חמורים, והוא יכול לקבל את תפקיד הרכבת הממשלה.

228. בהלימה לפסקי דין ולתקדים שקבע בית משפט נכבד זה, מוקם בו הוגש כתוב אישום חמור בעבורות שחיותות כנגד נבחר ציבור, אין הוא יכול להוציא ולהחזיק בתפקידו בראשות המבצעת, ובפרט בתפקידו כראש ממשלה ישראל.

229. פיסט לעניין זה דבריו של כב' השופט מי' בייסקי בפסקה 3 לפסק דין בע"פ 521/87 מדינת ישראל נ' עינב, פ"ד מה(1) 418,434, בו קבע כי "ככל שגבוה יותר וחשוב יותר מעמדו של בעל התפקיד הממלכתי, כך חייבת גיבור אחוריותו לתקינות מעשי המינהל למניעת השחתת המידות".

230. אין חולק, כי מעמדו הבכיר של ראש הממשלה דורש אבחנה והתייחסות מיוחדת. אין מעמדו של פקיד ממשתי כמעמדו של סגן שר או שר, ואין מעמדם כמעמדו של ראש הממשלה. מעמדו של ראש הממשלה הוא מיוחד, והוא מהוועו "ראשון בין שווים" בין חברי הממשלה (ראו בג"ץ 3132/15 מפלגת יש עתיד בראשות יair לפיד נ' ראש ממשלה ישראל, בסעיף 16 לפסק דין של הנשיאה נאור (פורסם בנוב 2016 (13.4.2016) (להלן: עניין יש עתיד)).

231. עניין זה אף נדון בג"ץ 5261/04 פוקס נ' ראש-ממשלה ישראל, פ"ד נט(2) 446, בעמ' 458 (2004) (להלן: עניין פוקס):

"ראש- הממשלה הוא אמן חבר במדינה, אך מעמדו הוא מיוחד את הרכבה ואת חלוקת התפקידים בה, והוא מנוטת את פעילוותה ואת יעדיה העיקריים".

232. ואולם, אין בכירותו של ראש הממשלה מהוועו מפלט מאחריותו לאמון הציבור ולתקינות המנהל הציבורי. אודרבא, על העומד בראש הפירמידה השלטונית מולטת אחריות מוגברת לשמריה על אמון הציבור ותקינות המנהל. עליו לשמור על מעמדו הציבורי של הממשלה ושל מוסד ראש הממשלה. וכך האמור בראשית הפרק: "ככל שגבוה יותר וחשוב יותר מעמדו של בעל התפקיד הממלכתי, כך חייבת גיבור אחוריותו לתקינות מעשי המינהל למניעת השחתת המידות" (ע"פ 521/87 מדינת ישראל נ' עינב, פ"ד מה(1) 418,434).

233. הציפייה כי נבחר הציבור ישמש כדוגמה וכSAMPLE למופת מוסרי, מתחזקת ככל שהפקיד בו מכחן נבחר הציבור חינו בכיר יותר. עמד על כך השופט (כתוארו אז) ברק בפסק דין בפרשת גינוסר (בעמ' 258):

זאת ועוד: סוג המשרה, אותה אמרו עובד הציבור למלא, משפייע על משקלו של העבר הפלילי באיששה. לא הרי משרה זוטרה כהרוי משרה בכירה; לא הרי משרה שאין עמה מפגש עם הציבור כהרוי משרה שיש עם הציבור, פיקוח, חלונת והדרכה של אחרים, כהרוי משרה שיש עם הציבור פיקוד על אחרים ואחריות על המשמעות. לא הרי מי ש משרתו להיות מוביל; לא הרי משרה שבעצם מהותה אין בה דרישות אתיות מיוחדות מבעל המשרה ומולתו כהרוי משרה שככל שהיא היא הטפה לרמה אתיות גבוהה" (הגדשות הוסיף ע"י הח"מ).

234. עבורות שלטוניות מתחום טוהר המידות המיוחסות לבבעל תפקיד שלטוני "משבשות כל אפשרות של מנת דוגמה ומופת... לציבור הרחב, להגינות ולישור" (פרשת פנחס, בעמ' 467),

ולכן חשד לעבירות פליליות חמורות של אותו מנהיג ציבורי מעלות חשש בכך כי "הזרגמה והמוות של המנהיגות יउומעמו" ותיפגע יכולת השלטון להניג ולשמש כדוגמה (שם, בעמ' 469; וראו הרחבה בעניין זה אצל אריאל צמח *בשירות עברינו לבחן נבחר ציבור* (2001), בעמ' 74).

235. לפיכך, אם על סgan שר או שר מוטלת החובה להתפטר מקום בו הוגש נגדו כתב אישום משיקולים של חשש לפגיעה באנוניות השלטונית, אמון הציבור ותוර מידות בשירות הציבור, הרי שמדובר וחומר שיש לראות בראש ממשלה כדי שמשמעותית להתפטר במצב בו הוא נאשם בשחיתות חמורה.

236. חוסר בשירות נורמטיבית זו, מביא לפגיעה קשה באמון הציבור במערכות השלטון, באמון הציבור בדמות המנהיג הרואוי ולמעשה נותנת לגיטימציה לכך שאנשים לא ראויים – כאשר אינם כשרים נורמטיבית – ימשכו לאחוזו בשרות שלטונית. ומכאן המרחק אל המדרון החלקלק של בליה ערכית ונינוי ערכי של חברה קצר הוא.

ו. בשירות מוסדית

237. ומזהו אליו, תבקש העותרת לחביע על בשירות נספת הדרושה לראש ממשלה, ואשר אינה קיימת אצל המשיב 2 – היא הכספיות המוסדית.

238. בכדי להימלט מאיימת הדין המשיב 2 עושה ככל יכולתו בכדי לפגוע במוסדות השלטון. ובמה מדובר? המשיב 2 מחד מרכיביו את ערך שלטון החוק, חן את ערך השוויון בפני החוק, וחן את מוסדות אכיפת שלטון החוק לרבות את משתורת ישראל וחוקרייה, את פרקליטותה המחזו שעסקו בענינו, את פרקליט המדינה, את היוזץ המשפטי לממשלה, היוזץ המשפטי לכנסת, את מזכיר המדינה ואת בית המשפט העליון. מאידך, בכדי להימלט מאיימת הדין הוא פוגע ומנסה להרים את כליל היסודות של השיטה הדמוקרטית הנהוגה בארץנו וזאת באמצעות קידום חקיקה אנטי-דמוקרטית לרבות חוק החמלצות; חוק הסינויו; חוק הצרפתי; חוק החסינות; חוק היועמ"שים; פסקת החגבות המורחבות וביטול מעמד העותר הציבורי.

239. בנוסף לחקיקה האנטי-דמוקרטית אותה מנסה לקודם המשיב 2, הוא הלכה למעשה פוגע בסדרי השלטון בכך שהוא עושה כל אשר לאיל ידו משות בכדי שלא בצע העברת שלטון מסודרת.

240. המשיב 2, ובמידה ותוטל עליו מלאכת הרכבת הממשלה, יהיה זה אשר צריך ואמור לנחל את כל הגורמים האמורים על שמירת החוק במדינת ישראל. החל ממשלה ישראל, דרך מוסדות פרקליטות המדינה, וכלה בגורמי היוזץ אצליו את היוזץ המשפטי לממשלה ובבתי המשפט השונים.

241. יהא זו אותו משב 2, אשר בשנים האחרונות עשה כל אשר לאיל ידו – **בעוראה מתוחכמת ושיטתי** – על מנת לפגוע באוthon הרשות, לעורר את אמון הציבור בהן, לפגוע באופן אישי ו**תיק ציון שם המפורש (!)** באלו העומדים בראשן על ידי הטחת האשמה כוב חוריות – ועוד אשר היו בהם כאלו אשר נזקקו לאבטחה אישית באופן השמר עד כה לנציגי חוק אשר דנו בענייניהם של בכירים משפטיים הפשע במדינת ישראל.

242. היה זה אותו משב 2 אשר יצא בנאומיו כנגד ממשלה ישראל, כנגד חוקרייה, שוטריה ומקדיה – בעודו מפריח האשמות קשות ביותר יותר עד כדי האשמה ב"מעצץ ציד מתוכנן" (!) ו"משחק מכור

מראש", לא פחות. ותוך שהוא, ראש ממשלה ישראלי אשר מנהל את מדינת ישראל מזוה למעלה כעשור, מטיח במשטרתו כי "רוב רובן של המלצות המשטרת נגמרות ללא כלום. למעלה מ-60% מהמלצות המשטרת מושלבות לפה".

243. זהו אותו האדם שכמו באבחות חרב העביר מתפקידו את מפק"ל משטרת ישראל רב ניצב רוני אלשיך, והוא אותו האדם שניסח לבטל את המכרז בו השתתפה ערככת הדין ליאת בן ארי, המונה לפרקיליט המדינה (ענינים מיוחדים), זהו אותו האדם שעמד מאחורי פיטוריה של מנכ"לית משרד המשפטים, ערככת הדיןامي פלמור שהייתה אמורה לשבת בזעדה למינוי פרקליט המדינה, זהו אותו האדם שעומד מאחורי מינוי פרקליט מדינה זמני, עורך הדין דן אלדר בנגד לעמודת המשיב 1, ועוד ידו של המשיב 2 נתויה.

244. להזכיר, זהו אותו האדם אשר אמר לנו בעת את ענייניה השוטפים של מדינת ישראל? מי שבמו ידי חרב את אמונה הציבור במערכות אכיפת החוק,ומי שבשבירות גבהה מאוד ימשיך בכו מנהה זה גם בעת אל מול בתי המשפט אשר ינהלו את משפטו?

245. במצב עניינים זה, סבורה העורתת כי המשיב 2 גור על עצמו, ובמו ידי קושי עצום עד בלתי אפשרי למלא את הפונקציה של ניהול המדינה על רשות אכיפת החוק השונות שבה. לצד אלו, תוסיף העורתת את המונם מאליו - מדינת ישראל מותנה לתבר זמן רב תחת מפק"ל זמני, ראש شب"ס זמני, פרקליט מדינה זמני, ובקובע גם יועץ משפטי לכנסת זמני.

246. כל אלו יצטרכו מינוי מחדש - כאשר מצב עניינים בו המשיב 2 הוא זה העומד בראשות הממשלה יוביל בהכרח לפגיעה קשה באמונות המוני, לשורת חסודות וספקולציות נגד הגורמים הממנים והגורם הממוני - ולפגיעה נוספת, אנושה, באמון הציבור במוסדות השלטון במדינת ישראל.

247. מתוך כל אלו, סבורה העורתת כי המשיב 2 נעדך כשירות מוסדית אשר פוגעת ביכולתו לנהל את הממשלה ואת מדינת ישראל, וכי העדך כשירות זו - מן הרואוי שיימוד אל מול ראשי סייעות ואל מול נשיא המדינה בבווא להטיל את מלאכת הרכבת הממשלה.

iii. כשירות פונקציונלית

"מדובר על ראש הממשלה שקיים עד צוואר בחיקרות, ואין לו מנדט ציבורי ומוסרי לקבוע דברים כל כך גורליים במדינה [ישראל]...].
קיים חשש, אני חביב להגדיר אמיתי - לא בלתי מבוסס, שהוא יריע הכרעות על בסיס האינטראס האישית של התישרדות הפוליטית שלו ולא על פי האינטראס הלאומי, (משום ש) הוא נמצא במצוקה המוחidata הזה - הכל כך עמוקה" (בנימן נתניהו, 2008)

248. ועל כך נאמר, הדבר מדבר בעד עצמו! יפים הם דבריו של יו"ר האופוזיציה דאז, המשיב 2, על ראש הממשלה לשערר אהוד אולמרט עת המליצה המשטרת על הגשת כתוב אישום נגדו.

249. הלוואי והיה קושט את עצמו בפי שקשט את קודמו בתפקיד מר אולמרט!

250. אין ספק כפי שהצביע בשעתו מר נתניהו שאדם הנעדך כשירות מוסדיבית, קרי ציבורית ומוסרית בדבריו, אינו כשיר גם פונקציונלי, משמע, הוא יכול לקבל הכרעות גורליות לעם ישראל על בסיס האינטראס האישית שלו ושל אינטראס השידות הפוליטית שלו, ולא על בסיס האינטראס הלאומי, וזאת לאור המצוקה הכלול כך עמוקה בה הוא נמצא.

251. העותרת תבקש לטעון ולאחزو בשתי ידיה בדבריו של מר נתניהו ולטעון את מה שאמור היה להיות המובן מכל - המשיב 2, בעודו יישב כנאש על ספסל בית המשפט המחוזי בירושלים, **נעדר הוא כל בשירות פונקציונאלית לנחל את ממשלה ישראל, וזאת במספר מישורים.**
252. ראשית, **כנאש בפלילים, אין עותתו של המשיב 2 נמצא עוד בידו.** המשפט הפלילי בעניינו של המשיב 2 אמר לhipatot כבר ביום 17.3.2020 בבית המשפט המחוזי בירושלים. מן המפורסמות כי נאש בפלילים חייב להתייצב בבית המשפט לכל הדיונים.
253. כאמור, הימצאו של הנאש **מתחייב בכל הדיונים, בכל ישיבות הוחכות, בזינוי החקירות הראשיות והחקירות הנגידות,** כמו גם בהגשת שלל מוצגי הتبיעה והגנה. וזאת בשל חשיבותו הרבה של הדיוון, ובפוטנציאל אבדן חירותו.
254. ברור, שהמוטב בבית המשפט המחוזי בירושלים יקיים דיונים ארוכים לאורך כל היום ומספר פעמים בשבוע. לצורך המכחשה, ניחול תיק בית המשפט של ראש הממשלה לשעבר מר אהוד אולמרט בבית המשפט המחוזי בתל-אביב, בפני כב' השופט (בדים) רוזן, אשר בו העידו בסך הכל 70 עד תביעה, נערך כשתיים בהן התקיימו דיונים ביום **מלאים** כ-3 פעמים בשבוע.
- העתק כתבתו של יסמין גואטה ואפרת נוימן "נפל עליהם תיק - ותרבה מאוד בספר: מהורי תיק שלח לכל ראש ממשלה" מיום 17.5.2014 מצורף ומסומן בספרה ע/7**
255. להזכיר, כי נאש בפלילים נתניהו אמר להתמודד עם שלושה תיקים בעקבות של שוחד מרמה והפרת אמונים, אשר רק רשות העדים מטעם התביעה כוללת לא פחות מ-33 עדים ובינם חברים בכירים בממשלה הקיימת.
256. אין ספק כי מר נתניהו יהיה שוקע מבוקר ועד ערבי, "מצאת החמה עד צאת הנשמה", בדיונים בבית המשפט המחוזי, ולא יהיה לו פנאי - למעט ניהול הגנתו וקרוב על חירותו - לעסוק בעניינה השוטפים של מדינת ישראל.
257. לא יעלה על הדעת שרראש הממשלה במשך היום יחווש את ספסל הנאשימים, ובערב ישב וינהל את דיוני ממשלה ישראל, ואת דיוני הקבינט המדיני-ביטחוני, זה אשר אמר לקבל החלטות באס לשלח את טובי בניה של מדינת ישראל לקרב. מלבד הפטול המוסרי בעשייה שכזאת, אין ספק ששיקול דעתו של אדם הסתפנו בעניינו המשפטיים יהיה לוקה בחסר.
258. שנית, נאש בפלילים אינו יכול פונקציונאלית למלא את תפקידו מאחר והוא מנוגד עניינים עד צוואר, ואין לו את היכולות לניהול ממשלה ישראל, ובמה הדברים אמרו?
259. אדם - כפי שהמשיב 2 בכוונה ובצמו אמר - אשר שוקע עד צוואר בהליך פליליים ופועל על בסיס האינטרסים ההישרಡתיים שלו, הינו אדם שמן הסתם הוא סheit, לחץ, מנוגד עניינים, ואין לו פניות רגשית ומנטלית לעסוק בענייני הממלכה.
260. כבר בשלב המשא ומתן הקואלייציוני - אדם במצב כזה, אשר מחד אוחז בידו את הכח להרכיב ממשלה, ומайдך נתון לחצים חיצוניים קשים הנוגעים להזות שרו' במשלה, ולקיים היסוד שתוביל אותה לממשלה, יראה בוודאי חשוב להשפעות זרות וחיצונית על שיקול דעתו.
261. ואילו בשלב הקמת הממשלה, עולה הנושא החשוב מכל הנוגע **לזהות השירותים אשר ירכיבו את ממשלה.** בעניינו, להזיכיר, ארבעה משרי ממשלה ישראל הם עדין תביעה נגד המשיב 2,

ולרכבות השור לבטחון פנים גלעד ארדן. לפיכך, האם הדעת טובלת מצב בו נאש בפליליים ינהל משא ומתן קואלייציוני להרכבת ממשלה, כאשר עדי התביעה במשפטו הפלילי עצמו, ישמשו כשרים במשרד תחת ניהולו? האם אין חשש כי עדותם תושפע מעצם תפקודם? האם הימולת שלו לנחל אותם לא תישל עקב העובדה שהוא וגורלו תלויים בעדויות? דומה שההתשובה לכך ברורה. זהו מצב של ניגוד עניינים חזותי השולל את יכולתו הפונקציונאלית של המשיב 2 להקים ממשלה במדינת ישראל.

262. שלישי, בהמשך, ימדו קווי היסוד של אותה הממשלה על הפרק, ואיזו אז תישאל השאלה כיצד ינצל המשיב 2 את סמכותו בכדי לקדם חוקים אנטי דמוקרטיים אשר יערעו את בסיסו השיטה הדמוקרטית במדינת ישראל, אשר כל תכilities היא חילוצו ממלתעות כתוב האישום?

263. לכך מצטרפות שאלות של מהות היורדות לשורשי העניין. האם אדם הנאש בנטילת שוחד יכול לקבל את הסיווג הבטחוני הגבוה ביותר הנדרש מראש הממשלה החשוף לסתודותיה העמוקים ביותר של מדינת ישראל? האם אדם כזה – לחץ, שחיט – יכול לעסוק בקדושים הקודשים, בטוחונה של מדינת ישראל? חוטרת, במלוא הכבוד למשיב 2 ולפועלו, סבורה כי בנסיבות העניין הקיצוניות, התשובה היא שלילית.

264. הנה כי כן, וזה האמת הפושא – אדם הנאש בשלושה תיקים מורכבים וחמורים ביותר בבית המשפט, והוא זה האדם המושבר ביותר עלי אדמות, לא יכול פונקציונאלית לאחزو או ליטול את תפקיד הרכבת הממשלה, לא כל שכן לכחן בראש הממשלה. נוכחות פיזית בזינות האינטנסיביות שיתנהלו לפני הרכב בית המשפט המחויז בירושלים תאפיל על יכולתו של כל אדם לתפקיד – ובתפקיד הבכיר ביותר שניתו בשירות הציבור, על אחת כמה וכמה.

265. יתרה מכך, מעבר למשא וחנוך הפיזי, קיימת אצל כל נאש טטללה נפשית חמורה עליו לתפקיד בכלל עיסוקיו – יהיה זה מסוכן אם נאש שכזה יהיה ראש הרשות המבצעת. הסיכון על מדינת ישראל שהעומד בראשה אינו כשיר פיזית להיות אמון הרכבת הממשלה ועל תפקודה התקין של הרשות המבצעת הוא בלתי נתפס.

266. חוסר יכולת של נאש בתיקים חמורים כל כך לפנות זמן וلتפקיד כראוי במשרה מלאה בתפקיד הרכבת הממשלה וראש הממשלה זעוק לשמיים. אין בית המשפט הוכבד יכול להסכים עם הסיכון הרחב למדינת ישראל, כאשר נאש המתזוז בבודק ובצחרים בתיקיו החמורים בבית המשפט יגיע בלילה למשרד ראש הממשלה ויטפל באירועים בייחוניים. אין בית המשפט יכול להסכים שאיש בתיקים כה חמורים המתזוז בבודק ובצחרים וטוען נגד גורמי אכיפת החוק יגיע לעת ערב לדיוונים חשובים במשרדו עם אותם גורמים בדיק.

ד.ג. הנפקות המשפטיות של חוסר כשירות וחומרת העבירות

267. מן המפורסמות כי הлик מיינוי לכיהונה בכלל, וכיהונה ציבורית בפרט, מחייב את הפעלת שיקול הדעת של הגורם הממונה, חייב הוא לבחון לא רק את הנסיבות המקצועית של הממונה – אלא גם את כשירותו המוסרית והערכית, קרי לשירותו הנורמטיבית כאמור לעיל, כמו גם את כשירותו חמוסדיות, ובוודאי ובודאי את כשירותו הפונקציונאלית.

268. חוסר כשירות זו ילווה אותנו לכל אורך ורוחב עתרה זו. העותרת תפטע כי חוסר כשירות מושלת זו, שולת חן את יכולת של הסיעות להמליץ על המשיב 2 כמועמד מטעמן, כמו גם

את יכולתם של היועצים המשפטיים, המשיבים 5,3,1 להעמיד לרשות הנשיה והסיעות תבוחנים ותזקיקים אשר יתרו מhalb' מחוסר סמכות שכזה.

269. לעניין **כשירות נורמטיבית, פונקציונאלית ומוסדית**, יפים דבריה של כבוד השופטת פרוקצ'יה בפסקה 14 בבג"ץ 5853/07 אמונה - **תנועת האישה הדתית לאומית נ' ראש הממשלה**, פ"ז סב(3) 445 (להלן: "פרשת אמונה") שככ כתבה:

"**חילך המינוי לכהונה ציבורית לעולם מהכי הפעלת שיקול דעת של הגורם הממנה. עליו לשקל את מכלול השיקולים הפלניטיים למינויו, ובכללם, כשירותו של המועמד. בשירותו זו נמדדת לא רק בבחינות יכולותיו המקצועיות של המועמד אלא גם בבחינת רמתו המוסרית והערפית. בחינת הכשירות לכהונה בהיבט המוסרי נערכת במייחס רחוב של שיקולים, וביניהם מהות המעשים המיויחסים לאדם, אם נפל בהמס דופי, ומהית חומרת והשלכות על מעמדו המוסרי-ערבי; האם הורשע בפלילים, או האם נחשד במעשי עבירה, והאם מתוקינות בעניינוchkירה פלילית; האם המעשים המיויחסים לו הוכחו, או שהוא הס בגדר חזdotות בלבד, ומה עצמת החזרות; מהו פרק הזמן שחלף מאז בוצעו המעשים; האם מדובר במעשה מתמשך (פרשת איזנברג, עמ' 262; בג"ץ 652/81 ח"כ שרייד נ' יוזר הבנט, פ"ז לו(2) 197, 280 (1982)) (להלן: פרשת שרייד); ולבסוף, האם יש "קלון" במעשים; מושג ה"קלון" בדיון משקף התוצאות ערבית-מוסרית המצביע על דופי מוסרי חמוץ הנילווה למשעה, בהקשרם של הדברים וחמעשים (על'יע 11744/04 עוזי'ץ מאיר זיו נ' ועד מהוזי של לשכת עורכי הדין, טרם פרסום, 8.8.05; עשי'ם 4123/95 אור נ' מדינת ישראל, פ"ז מט(5) 184, 189 (1996) (להלן: פרשת אור); ר' גביזון, עבירה שיש עימה קלון כפסול לכהונה ציבורית, משפטים א' (1968) 176, 180)'" [ההדגשות של הח"מ].**

270. ובהמשך בפסקה 16 :

"**כאשר המועמד המוצע הוא בעל עבר פלילי, או דבק דופי אחר במשיוו, על הרשות לבחון את משקלו של גורם זה על התאמתו לתפקיד. עליה להביא בחשבון את מהות המעשה למועמד, חומרתו, טיב הדופי הנילווה לו, והשפעתו על יכולתו למלא את התפקיד; יש לבחון, האם מסעיו של המועמד מעדים, על פי טיבם, על פוגם ערבי מוגנה בתנתנוו, המשפיע על דמותו הערכית של השירות הציבורי; או שמא, אפשר, ומדובר במעשה חד פעמי, נקודתית, אשר גם נילווה להיבט של חומרה, אין היא מצביעה על דופי מוגנה באישיותו של המועמד (בג"ץ 5757/04 יואב הס נ' סגו הרמטכ"ל, האלוף בן חליץ, פ"ז נט(6) 97 (2005) (להלן: פרשת הס); בג"ץ 5562/07 עוזי'ך שוסהיים נ' השר לבתוון פנים (טרם פרסום, 23.7.07) (להלן: פרשת שוסהיים)). על רקע כל אלה, עליה לבחון את השפעת המינוי על אמון הציבור במערכות השלטונית (פרשת איינזברג, שם, פסקה 40). עליה להעמיד את נתנו החרשעה הפלילית של המועמד על נסיבותיה, או דופי אחר שדבק במשיוו כנגד שאר השיקולים והפעלים לקידום המינוי, ולאזן בינויהם. אמת המידה המרבית לצורך אייזון זה טמונה בשאלת האם בנסיבות העניין עלול המינוי לפגוע פגיעה מהותית ועימוקה בדמותו שליטו בישראל, ולהסביר נזק ממשי ליחס הכבוד שהאזור רוחש למוסדותיו.**" [ההדגשות של הח"מ].

271. נahir לכלל, כי לאור הפסיקה ולאור העבירות החמורים בהן מושם המשיב 2, שכן הוא כשיר לכהן כראש ממשלה במדינת ישראל, ואין הוא בר המלצה מכוח הטעיפים 10, 9, 7 לחוק יסוד: הממשלה, ואין הוא רשאי להמשיך ולכהן אף מכוח סעיף 18 לחוק.

ד.5. עילות ההתערבות

272. כאמור, העותרת טוען לגבי שתי רגילים, על כך שהמשיב 2 אינו עומד לא ב מבחני הנסיבות על בסיס סעיפי 10, 9, 7 לחוק יסוד : הממשלה, כמו גם אינו עומד ב מבחני הנסיבות שנקבעו בביסיס סעיף 18 לחוק.

I. הרגל הראשונה

273. כאמור לעיל, וכפי שפורט בפרק התשתיית הנורמטיבית, סעיף 7(א) לחוק יסוד הממשלה קובע כי על נשיא המדינה, לאחר **התיעצחות** עם נציגי כל הסיעות בכנסת, להטיל את התפקיד להרכיב ממשלה על אחד מחברי הכנסת שהסתכנים לכך :

"(א) מישיש לכוון ממשלה חדשה יטיל נשיא המדינה, לאחר **התיעצחות** עם נציגי הסיעות בכנסת, את התפקיד להרכיב ממשלה על אחד מחברי הכנסת שהסתכנים לכך ; נשיא יטיל את התפקיד כאמור בתוך שבעה ימים פרוסום תוצאות הבחירות או מיום היוזרות העיליה לכינונו ממשלה חדשה, ובמקרה של פטירת ראש הממשלה - בתוך 14 ימים מיום הפטירה".

274. משמע, ברור לכל כי תפקידי הרכבת הממשלה, יוטל על מאן דהוא אשר חובה כובע של חבר הכנסת. האותו לא.

275. אין מדובר בשום פנים ואופן בראש ממשלה. לא בראש ממשלה מעבר, לא בראש ממשלה מכחן, אלא **בחבר הכנסת**. ולאור זאת, אנו צריכים להפעיל את מבחני הנסיבות על אדם שהינו חבר הכנסת ואין לו שום מעמד אחר.

276. שנית, ברור כי נשיא המדינה יפעיל את הסמכות בשיקול הדעת שלו רק לאחר שנוצע עם נציגי הסיעות מחד, ומайдך - לעניות דעתה של העותרת - לסיוע יש חובה שלא להcessive את הנשיא בתפקידו, ולפיכך, יש להז חובה **לייעש** לו בתום לב, **בኒקיו כפיים ולא שיקולים זרים**.

277. יתרה מכך, לשינוי, לאור העובדה שהמדובר בתפקיד הכי משמעותני במדינת ישראל, החשוב ביותר בשירות הציבורי, עומדת חובת זהירות כפולה ומכופלת חן לא להטעות ולהcessive את הנשיא, והן להביא לפניו את חמיועמד הכספי ביזור, הרואיו ביותר והנסגב ביותר. וזאת על מנת שבראש ממשלה ישראל יעמוד האדם הרואיו ביותר.

278. כל פעולה שאינה שכואת, כמו פעולה הנעשית בחוסר סמכות, בחוסר תום לב, בחוסר ניקיון כפיים. פעולה שעשויה בחוסר סבירות קיצונית והפוגעת אונשות חן בחובת הנאמנות כלפי הציבור, וחן באמון הציבור במערכת השלטונית.

279. חובת הזרירות המוגברת עומדת גם ליעצים המשפטיים, הם המשיבים 1, 3, 5, אשר מוחותם לנפק את חובת הדעת המשפטיות השוללות למעשה את כשרותו של המשיב 2 להרכיב ממשלה ובוודאי **שלchan** בראש ממשלה.

280. כמו כן, חובת היועצים להסיר מכשול מפני עיוור ולהזuir את הנשיא מכך שהסיעות עלולות להכשילו בתפקידו לאור העובדה שה███ ה███ הממלכה. וכן, גם שתיקה שלם תהשיך פעולה שנעשתה בחוסר סמכות שבוחן.

ד. חוסר סמכות

ד.א. א. קיומן חובת התייעצות בסעיף 7(א) לחוק יסוד: הממשלה

281. העוררת טעון כי חובת התייעצות המתחייבת בסעיף 7(א) לחוק יסוד: הממשלה, לשם הטלת תפקיך הרכבת הממשלה, לא התקיימה כפי שמתחייב מตוך הפסיכה החלה בנושא, הן על ידי המשיבים 1, 3 ו-5 והן על ידי המשיבים 6-16. משותבנה של חובת התייעצות לא מתקיים **בנדרש בכל הנוגע לעצם מעמדותיו של המשיב 2, גיבוש ההחלטה כי ניתן להטיל עליו את תפקיד הרכבת הממשלה תתקיים בחוסר סמכות.**

282. התייעצויות המחויבת על פי חוק של כל הגורמים המוזכרים לעיל, לשם גיבוש וחרכעת החלטתו של נשיא המדינה על הטלת תפקיד הרכבת הממשלה, היא התייעצויות סטטוטורית. כזו, היא מטילה חובות מוקדמות על המשיבים בbowאם להמליץ לנשיא המדינה על מועד מטעם, ועל המתייעץ, קרי נשיא המדינה. על חשיבותה של קיומן חובת התייעצויות כהכלתה עמד בית משפט מספר פעים:

"חשיבות לא פחות מעצם קיומה של התייעצויות הוא קיומה כהכלתה; ובתוחום זה של ממשות התחילה יותר מבעצם קיומו טമונות הבעיות השכיחות של ישות החובת. הוות אומר: אין די בחתייעצויות חמקומית, מצוות אנשים מלומדה, רק לשם יציאת ידי החובת ה'פורמלית' של החוק, החמיב את קיומה. "התיעצויות" שהיא בבחינת קליפה ריקה מתוכן אינה מוציאה את הרשות המחויבת בקיומה ידי חובתה" ע"פ 3490/90 יקב הגליל יוסף גולד ובנוו בע"מ נ' מ釐נת ישראל, מch(1) עמי 11 (1993).

283. מהותה של התייעצויות הנדרשת עם נשיא המדינה נקבעה כבר בבג"ץ 5933/98 פורום היוצרים הדזוקומנטריים נ' נשיא המדינה, פ"ד נד(3) 496, 497, 519-521 (2000) (להלן: "פרשת פורום היוצרים") שם קבע כי השופט חסין (כתוארו אז), כי חובת התייעצויות:

"כפופה לעקרונות ברורים שנקבעו בהלכה, ובראשם **שההתייעצויות תהוו שיח אמיתית, ולא תיעשה למראתה עין בלבד... מtower הדרישות שהתייעצויות תהיה אמיתית נגוריס כמו עקרונות משנה: ראשית, חובה היא המוטלת על הרשות המוסמכת, מקבלת העצה, לפניו לפני הרשות המיעצת את כל המידע הרלוונטי. שנית, למלא את משימת הייעוץ בהילכתה, ומכל בחינה שהיא.**" [ההדגשות של הח.מ.]

284. הנה, על אף חובתם של המשיבים 1,3,5 לפרש בפני הנשיא, כלל חברי הכנסת, לרבות לפני המשיבים 6-16 נציגי הסיעות הממליצות תבחינים ברורים להבנית מתחם שיקול הדעת בטראם יגבשו את החלטתם וימליצו על מועד מبنיהם לתקן הרכבת הממשלה, לא מילאו אלה את חובתם ולא הוציאו חוות דעת מטעם בה פירוש כל המידע הרלוונטי לחברי הכנסת. **וכפי שתתקשו פעמיים אחר פעם, לאורך שבועות רבים, על ידי העוררת.**

285. בנקודה זו, תזקון העוררת, וכפי שציינה בשל מכתביה, כי בין יתר הבדיקות שיש לשקל בצעת המועמד להרכבת הממשלה יש לכלול שאלות כמו: האם המועמד מואשם בעבירה הנוגעת לטוהר המידות, מה חומרתה של העבירה והאם היא מצדיקה מאסר בפועל; האם בהתנהגוו של המועמד נפל פגס מוסרי הבורך עימיו קלון פוטנציאלי; האם המועמד פעל במעשים פסולים בזיקה ישירה לתפקידו הציבורי; האם המשרה הציבורית של המועמד

שימושה ככלי לביצוע העבירה; האט מעשו הפסולים של המועלם היו חד-פעריים, או שנשכו משל תקופת; מה מספר האישומים המיוחסים למועלם; מה תחינה השפעותיו של העבירות המיוחסות למועלם על יכולתו לנחל משא ומתן על ריבבת הקואליציה, על תפוקידן לנהל את הממשלה ועל אמון הציבור ברשותו והבטחת יושרם האיש של משרתי ציבור - וכפי שהובאו על ידי בבי השופט נאור בפרשנות ראש ערים.

286. על החובה המוטלת לפרוש לפני המיעיצים את כל המידע הרלוונטי בטרם יבואו להמליך וליעץ לנשיה המדינה, נקבע בפרשנות פורום היוצרים בעמ' 519, כי:

חובה היא המוטלת על הרשות מקבלת העצה לפרוש לפני הרשות המיעיצה את כל המידע הרלוונטי – ככל שמידעה איננו מצוי מילא בידי זו האחוריונה – ורק כך תוכל הרשות המיעיצה להשפיע מטויב עצמה על הרשות מקבלת העצה. פשות וברור הוא, שאם לא תודיע הרשות המיעיצה את כל הנתונים שלענינו, מילא תהא עצמה חלקית וקטועה, ובמסקנה גדרשת מכאן נדע כי השיג-והשיכת היושע לבין מקבל העצה לא ימלא את תכלית חובת ההתיעצות. [ההודגות של הח.מ.]

287. יתרה מכך, העותרת טוען כי בהעדיר התבcheinיות והתזקיקים שלא נפקו על ידי המשיבים 1,3,5 ומלאו שколо המשיבים 6-16 את כלל השיקולים הרלוונטיים והעוניינים, החටיעצות עם נשיא המדינה לא הייתה שיח אמיתי, לא נפרש המידע הרלוונטי למינוי והדבר היה למראית עין בלבד, מעשה פלسطה.

288. ברור לכל, כי חובת ההתיעצות מופרת, ולא תוכל להתקיים בעניינו בטרם יובהר מה הם כלל חיקולים שעל המשיבים 6-16 ל��ות בחשבון בחמלצה על הטלת תפקיד ורכבת הממשלה מועלם שימוש בשוחד, מרמה והפרת אמונים. הפרה זו הייתה חריגה בוטה מסמכות, ועל כן הינה בטלה מעיקרה.

289. אשר על כן, אך ברור כי על המשיבים 1,3,5 חלק החובה לפרנס את חוות דעתם בטרם שהמשיבים 16-6 יגבשו את החלטתם ויבאו להשיא את עצם לשניה, ועל מנת שהן הטיעות והן הנשיא ידעו מה הם השיקולים העוניינים התבcheinיות שעלייהם לשקל בבואה להמליך על מועלם המואשים בפלילים לתפקיד הרכבת הממשלה.

290. הנה כי כן, המשיבים 1 ו-3 לא הביאו לידי מידע המשיבים 6-16 את כלל התבcheinיות והשיקולים העוניינים עליהם לשקל בטרם ימסרו את המלצותם לנשיה המדינה. מלאו עדמו המשיבים 6-16 על כלל השיקולים העוניינים בטרם החלטו לגבות את החלטתם ולהמליך על מועלם המואשים בשוחד, מרמה והפרת אמונים, הרי שלא מילאו וקיימו את תכלית חובת ההתיעצות המוטלת עליהם.

291. על עניין המידע הנדרש לספק לשם קיום חובת ההתיעצות מרחב יצחק זמיר בספרו *ה证实ות המינימלית* (פרק ב') בפרק 33 שכותרתו "התיעצות על ידי הרשות", בעמ' 843, כי "בנסיבות התיעצות חייבות הרשות המינימלית לתת לגוף היושע את המידע הנדרש, לפי נסיבות המקורה, כדי שיוכל למת עזה שcola". בעניינו, על אף שהעותרת שבה ודרשה מהמשיבים 1,3,5 ליתן חוות דעת התבcheinיות נמנעו אלה מלענות לה ובכך גם הקשו את המשיבים 6-16, אשר בתרום יכשלו את הנשיא.

292. כמו כן, משלא ניתן כלל המידע החדש לשם שיקילת אופן כשירותו הנורמואטיבית של המשיב 2 להזיך בתפקיד, או אף את בשירותו הפונקציונאלית כאמור. הרי שהחלטה להמליץ על המשיב 2 מבלי לתת כל דעת סבירה לרף הבשירות הנדרש ממומעך להטלת תפקידו הרכבתה הממשלה, אינו מקיים הלכה למעשה את תכלית חובת התיעיצות.

293. בפרשת פורות היוצרים עמד כב' השופט חсин על החתמיות הרואה המקיימת את החובה הסטטוטורית, בעמ' 518-519:

"בבקשו ליתן סימנים בחתמיות רואה – אם החתמיות של אמת היא, אם לא – נוכל לשווות ננד עינינו החתמיות בין חברי. פלוני מחפש עובודח, ובהתלבטו באיזו מבחן הצעות שהועלו לפני יבר, מבקש הוא להיוועץ בחבר. פלוני מבקש לשם עמו את דעתו של חברו על ההצעות השונות, מבקש הוא להחליף עימו דעתו, מבקש הוא למצות את חוכמו ואת ניסיונו של חבר. כך נודים השניהם לשיחח, ויחדיו בוחנים אם את ההצעות השונות לידע ולהיוועץ איזו מהן היא המיטבית לפולני. זו התייעצות-של-אמת, זו התייעצות בתום-לב שנצפה לראות כמותה או דומה לה גם בעניינו... חשוב לא פחות מעמס קיומה של התייעצת הוא קיומה כהלכה; ובתחום זה של ממשות התחlixir יותר מבעסם קיומו טമונות, במדומה, הבעיות השכבות של יישום החובה. הנהו אומר: אין די בחותם רק שיטות המקוימת, מצוות אנשים מלומדה, רק לשם יציאת ידי החובה ה'פרומילית' של החוק המחייב את קיומה. 'התיעצות' שהיא בבחינת קליפה ויקה מתוכן אינה מוציאה את הרשות המחוקיבת בקיומה ידי חובתה... תנאי בסיסי לקיומה של התייעצות נאותה טמון בנכונותם החוזרת של שני הנוגעים בדבר לשם ולחשיין, לשכנע ולהשתכנע. כל אחד משני הצדדים זכאי מכובן לעמוד על דעתו, ובזודאי אין איש מאמין דבריו של מפנוי דעתו רעהו, אך בלא נכוונות ליעץ ולשכנע, ובלא פתיחות לשם עזה, להשתכנע ולהביא בחשבון את עמדת הגורם הנגיד, לא תיכנו התייעצות כהלכה... אם בעל הסמכות החלטת מראש ביצה' יהגה, והתייעצות לא נועדת אלא כדי לנצח ידי חובת החוק – מצוות אנשים מלומדה ומונשפה ולהוציא – ערלה של אותה התייעצת הוא כחיש הנשבר, והרי היא כמו לא הייתה... התייעצות-של-אמת חייבות שתהיה התייעצת שיש בה תוכן, חייבות היא לבוש צורה של מעון-שיח-חכמים-ונבונים. התיעצות הנעשית אך למראית עין בלבד, התיעצות שהיא קליפה ללא תוך – לאו התיעצות היא."

294. על כן, משבורר כי לא בחנו המשיבים 6-16 את רף הבשירות הנדרש, לא עדמו על התב chinim ולא שקו שיקולים ענייניים, לעומת זאת, כי כאשר החלטתו להכריע ולהמליץ על מועמד מטעם החשוב בפלילים לתפקיד הרכבתה הממשלה, לא קיימה חובת התייעצות בbowם של אלה להמליץ על המשיב 2 לתפקיד. לפיכך, חרכעה מי ניתן להטיל את תפקיד הרכבתה הממשלה על המשיב 2 תתקיים בחוסר סמכות.

295. משמעות מעשייהם של המשיבים 16-6, ושל מוחלט המתמשך של המשיבים 5,3,1,அחת היא. פעולה שנעשתה בחוסר סמכות בוטה, המייצרת למעשה פעולה שהין במהותן בטלות מעיקרן.

296. על החוריגה מסמכות חובת התיעיצות כפגם של מחדר ומעשה ציין כב' השופט חсин באמירתו אגב בפרשת פורות היוצרים, בעמ' 525-526:

"יכול הטוען שיטען, כי פגם זה – והוא פגם-של-מחדר – נלווה אליו גם חמור הימנו והוא פגם של מעשה. ופגם המעשה נועל עצמו באותה 'התיעוץ' למעשה שהממשלה נדרשה לה, דהיינו התיעיצות עם המפלגות".

297. ומקום בו חרגו המשיבים מסמכותם, הרי שהם מכשילים בחקרה את נשיא המדינה, וכי שיתואר להלן.

ד.ב. המשיבים 6-16 לא מקיימים את חובת ההתיעצות ולפניהם מכשילים את הכרעתו של נשיא המדינה

298. למעשה של המשיבים 6-6, ולמהדרם של המשיבים 1,3,5, ישנו פנים נוספת, כפי שקובעת הפסיקת, אשר רק בא התקיימותם הופכים את החריגנה מסמכות לקיצונית יותר ולבוטה יותר. ובמה הדברים אמרו?

299. על התקיימות האינטרסים התומכים בקיומה וה麥תביבים את תוכנה של חובת ההתיעצות החותמיה עם נשיא המדינה, עמד בית המשפט הנכבד בפרשת פורום היוצרים. שם נקבעו שלושה אינטרסים המכטיבים את תוכנה של חובת ההתיעצות:

300. **הראשון, אינטרס מקבל העצה** - ההתיעצות בזולת מרחיבה את דעתו של מקבל העצה ומגלה לעניינו חלופות שאפשר שלא עלו כלל על דעתו. על המיעיצים לפרסום לפני מקבל העצה את יריעת המידע בשלהותה ולסייע לו להבין את הנושא בטרכם יגבש את החלטתו.

301. **השני, אינטרס המיעץ** - בהתייעצות על המיעץ להוות עזר למקבל העצה ולהעמידו על החשכונות שתהיינה החלטתו. על דרך זו, יכול המיעץ להיות עזר לקבל החלטה מאוזנת, מידתית וראויה ככל שנינתן בנסיבותיו.

302. **השלישי, אינטרס הציבור** - שכן, לעירכת ההתיעצות נודע ערך דמוקרטי כבד משקל. ההתיעצות מביאה לשיקיפות יתר של מעשי השלטון ויש כדי להעמיד את מעשיים של בעלי השורה לביקורת הציבור ולפיקוחו.

303. בעניינו לא מתקיים האינטרס הראשון בתוכנה של חובת ההתיעצות, שכן כאמור לעיל, לא פרשו המשיבים 1,3,5 את מלאו התבcheinים והשיקולים העוניינים שיש לשקל לפני המשיבים 6-16. והנה הם לא קיימו את מלאה חובת ההתיעצות הנדרשת מטה ובעשא מביאים להכשלת הכרעתו של נשיא המדינה.

304. כאשר עומדות חלופות שונות ומגוונות לחטלה תפקיד הרכב הממשלה, כמו למשל האפשרות להטלת ההפקיד על בכיר אחר בסיעת הליכוד, עצם הדבקות בבקשת להטיל את ההפקיד על המשיב 2 מוכיחה כי המשיבים 6-16 אינם מקיימים את אינטרס מקבל העצה ואיןם כלל מביאים לנשיא המדינה את כל הchlופות האפשרות ובכך אינם מסייעים לו לגבש את הכרעתו.

305. כמו כן, לא מתקיים האינטרס השני בתוכנה של חובת ההתיעצות, כאשר המשיבים 6-16 אינם עומדים על כלל החשכונות החמורים בהטלת ההפקיד הבכיר ביותר על מועמד החשוד בשוד, מרמה והפרת אמונים – על כן, לא רק שהם אינם מסייעים לנשיא המדינה, אלא אף מכשילים אותו בגיבוש הכרעתו.

306. בעוד שקיימות השלכות נרחבות וחמורות במיוחד, אשר תוארו לעיל ולהלן באפשרות שמוועד המואשם בשלושה כתבי אישום ייטול את תפקידו הרכבת הממשלה ויתחיל במלאת המשא ומתן הקואליציונית ממקום של מואשם בפלילים; בנגד עניינים; מקום "לחץ" ו"סחיטה";

מריסוק שלטון החוק, פגעה במוסדות השלטון; באמון הציבור ובתוך המידות, עליה בבירור שאינטראס המיעיצים אינם מקוימים.

307. יתרה מכך, לא רק שחבר המיעיצים, המשיבים 6-16 פוגעים באינטראס שלחם עצם בبنית קואליציה והרכבת ממשלה שתקיים הבתחות הנבחרים, תהיה ראייה ותשקו על האינטראס הציבורי והשירותים למעןו, הם למעשה מכשילים את נשיא המדינה בבוואו להחלטת על החלטת תפkid הרכבת הממשלה.

308. אם כן, בעניינו, גם **לא מתקיים האינטראס השלישי** בתוכנה של חובת החתייעצות, כאשר המשיבים 6-16 בובאים להטיל את תפkid הרכבת הממשלה על מועד החשוד בפלילים פוגעים פגעה קיצונית וקשה באינטראס הציבורי ומכוונים את הרשות המבצעת כולה תחת מועד מהואשים בשוד, מרמה וחפרת אmons.

309. כאשר המשיבים 6-16 מבקשים למנוע לתפקיד הרם ביוטר ממועד שאינו כשיר לכך בשום אופן, הם פוגעים פגעה אנושה באינטראס הציבורי ובתקיד ראש הממשלה. כל בחינה של האינטראס הציבורי נפגעת מעניין זה: מביתוחן המדינה בידיו של חשוד בפלילים, דרך ערכו של החלקה על חינוך ילדינו וכלה ובחעדפת טובת אינטראסים זרים על החברה הישראלית בכללותה.

310. על חפרה של חובת החתייעצות עמד כב' השופט ג'ובראן בבג"ץ 2910/04 **מרכז השלטון המקומי בישראל נ' משרד החינוך** (פורסם בנבו, 15.12.2004), בעמ' 643-642:

"**ברוי כי חפרה של חובת החתייעצות עשויה להוות פגם חמוץ.** המחוקק לא היה מTEL חובה זאת אלולא סבר כי החתייעצות עשויה להשפיע על הרשות. משפט כך אפשר שהפרת החובה תוביל לביטול (או לבטלות) ההחלטה. עם זאת ביטול ההחלטה אינו תוצאה מחויבת בכל מקרה של הפרת החובה. כיוון, לפי תורת הבטלות היחסית, התוצאה של פגם מותני בנסיבות של הפגם, ובעיקר בחומרה של הפגם וביתר נسبות המקורה. הפרת החובה להתייעץ לא תוביל בהכרח לביטול ההחלטה." [ההדגשות של הח.מ.].

311. הנה כי, **שלושת האינטראסים המבטיחים את תוכנה של חובת החתייעצות, אינם מתקיים בעניינו.** משכך, ברור שחויבת החתייעצות אינה מתקינה, ועל כן גיבוש הכרעת נשיא המדינה לשפט הטלת תפkid הרכבת הממשלה על המשיב 2 **תתקיים בחוסר סמכות,** ועל כן דינה אחד, והוא בטלות.

7. חוסר סבירות קיצוני

312. בשורה ארוכה של פסקי דין קבע בית משפט נכבד זה כי גם כהונתו של אדם במשרת ציבורית כפוף לעקרון הסבירות, ועל מינויו או מועמדותו של אדם למשרה להיות סבירה, בהתחשב בכישורו למלא את התפקיד אליו הוא מיועד.

313. מתוך הסבירות בעניינים של מינויים ישפיע, בין היתר בטיב המעשים המיוחסים לו, בשאלת מעמדו המשפטי, בנסיבותיו המוסריות והפונצ'יונלית למלא את תפקידו, וכו'. לעומת כל כבוד השופטת פרוקצ'יה בפסק דין בבג"ץ 5853/07 אמונה - תנועת האישה הדתית לאומית נ' ראש הממשלה, פ"ד סב(3) (2007) 445:

"**הליך המינוי לבחינה ציבורית לעולם מחייב הפעלת שיקול דעת של הגורם הממנה.** עליו לשקל את מכלול השיקולים הפלננטיים למינוי, ובכללם, כשרותו של המועמד. כשרות זו נמדדת לא רק

בבחינת יכולותיו המקצועיות של המועמד אלא גם בבחינת רמתו המוסרית והערכית. בחינת הנסיבות לכהונה בהיבט המוסרי נערכת במילחמות רחוב של שיקולים, וביניהם מהות המעשים המיוחדים לאדם, אם נפל בהם דופי, ומידת חומרנות והשלכות על מעמדו המוסרי-ערכי; האם הורשע בפלילים, או האס נחשד במעשה עבירה, והאם מתקיימת בעניינו חקירה פלילית; האם המעשים המיוחדים לו הוכחו, או שהואם בגדר חשדות בלבד, ומה עצמתה החשודות; מהו פרק הזמן שהחל מזמן אז בוצעו המעשים; האם מדובר במעשה חד פעמי או במעשה מתמשך (פרשנות איינברג, עמ' 262; בג"ץ 652/81 ח"כ שריד נ' יויר הכנסת, פד"י ל(2) 1982: 280). להלן: פרשת שריד)... כאשר המועמד המוצע הוא בעל עבר פלילי, או זbek דופי אחר במעשה, על הרשות לבחון את מסקלו של גורם זה על התאמתו לתפקיד. עליה להביא בחשבון את מהות המעשה למועדו, חומרתו, טיב הדופי הנילווה לו, והשפעתו על יכולתו למלא את התפקיד; יש לבחון, האם מעשיו של המועמד מעדים, על פי תיימם, על גומ ערכי מוגנה בהתנהלותו, המשפייע על יכולתו למלא את התפקיד המועד, והמקרין על דמותו הערכית של השירות הציבורי... על רקע כל אלה, עליה לבחון את השפעת המינוי על אמוֹת הציבור במערכת השלטונית (פרשנות איינברג, שם, פסקה 40). עליה להעמיד את נתון החרשעה הפלילית של המועמד על נסיבותה, או דופי אחר שzbek במעשה כנגד שאר השיקולים הפועליים לקידום המינוי, ולאון בנסיבות. אמת המידה המרכזית לצורך איזון זה טמונה בשאלת האם בנסיבות העניין עלול המינוי לפגוע פגיעה מחותנית ועומקה בדמותו של השולטן בישראל, ולהסביר נזק ממשי ליחס הכלבי שהאזור רושש למוסדותטי" [ענין אמונה, פסקאות 14-16, החדשות הוטפו ע"י הח"מ].

314. ואכן, אף בהיעדר מוגבלה סטטוטורית מפורשת, אפשר שימושו של אדם לכיהונה במשרה ציבורית תיפסל בשל חובת הרשות לשකול שיקולים עניינים אלה. כפי שמורה באופן ברור הحلכה שיצאה תחת ידו בבית משפט נכבד זה לא אחת, "שירותות לחוץ, ושיקול דעת לחוץ". קרי, לא די בכך שימושו המבקש למלא תפקיד ציבורי יעמוד בכלל התנאים החוקוקים על ספר לשם הוכחת כשירותו לתפקיד, ועליו לעמוד גם בתנאי הנסיבות אותם דורש התפקיד, יהיו אלו תנאי כשירות מוסריים, פונקציונליים או ציבוריים.

315. לפיכך, גורם ציבורי מוחיבת, בבוואו למנות אדם לתפקיד ציבורי, לשקל שיקוליו כדי, ובهم שיקולים בדבר עבورو הפלילי של אדם המועמד למינוי. עמד על כך בית משפט נכבד זה כבר בפרשנות גינוסר, באלו המילים:

"אין לו לאדם זכות טבעית או חוקתית להתמנות למשרת ציבורית. זכותו של אדם היא שיוול להציג מועמדותו למשרת ציבורית, וכי במשמעותו יישקו אך שיקולים בדיון. בנסיבות השיקולים בדיון שהרשות הציבורית חייבת ללחחות בחשבון מצוי גם השיקול הקשור לעברו של המועמד, לרבות עבورو הפלילי. הבסיס המשפטי לקבעה זו והוא כפוף: ראשית, חזקה על כל דבר חקיקה, המעניק לרשות שלטונית סמכות מינוי, כי הפעלה של סמכות זו תישא מanton התחשבות בעבورو הפלילי של המועמד. אין להניח כי המחוקק – שעיה שחשס מכך רשות שלטונית להפעיל את כוח המינוי – איפשר הפעלה של סמכות זו בלא ללחות בחשבון את הנanton כי מועמד יש עבר פלילי". [ההדגשה של הח"מ].

316. ככלומר, דמותו ומיהותו של המועמד לתפקיד ציבורי, יכולם (ובמרקם מסוימים,تطעם העותרת, מוכרכיהם) להוות רכיב משמעותי בהחלטה על מינויו. זאת, בין היתר, בשל האחריות ה��ciella המוטלת על כתפיו של נושא משרה ציבורית, הנדרש לשמש כנאמן הציבור ולפעול לטובתו, להוות דוגמא אישית לציבור ולחזק את אמון הציבור במערכות השלטון. עמד על כך

השופט (כתוארו אז) ברק בג"ץ 6163/92 איזנברג ואחי' נ' שר הבינוי והשיכון ואח', פ"ד מז(2)
(להלן: עניין גינוסר), בקבעו:

"משמעות אשר ביצע עבירות אלה... יתקשה להיות דוגמה ומופת
לכופים לו. הוא יתקשה לדוחש מהט את אשר נדרש מכל עובד
ציבור ושהוא עצמו חיל... כיצד יוכל להניח מג' מושלתי? מהי
הזוגמה האישית שהוא עשוי לחתן לכופים לו? אילו דרישות של
הגינות ותוර מידות הוא עשוי להעמיד בפניהם?" (עניין גינוסר,
בעמ' 266, 270).

317. הحلכה המבינה בין כשרות סטטוטורית לשיקול דעת בהעברת אדם מתפקידו לאור הגשת
כתב אישום כנגדו סוכמה היטב על השופט פרוקציה בפסק דין (בדן יחיד) ב-בש"פ 5816/09
מדינת ישראל נ' זגורו (9.9.2009) (להלן: עין זgori). וכך קבעה:

"התפיסה לפיה יש לראות ברשותם פסליות לבחונה של נבחר ציבור,
המופורטת בדבר חוקית, משומש רשותה סגורה שאין בלטה, לא
נקבלת בהלהה הפטוקה... עילות פסילה לבחונה של נבחרי ציבור,
המופורטות במשיעי חוקית, אין ממצאות, ועשויים להתקיים תנאים
ונסיבות, החורגים מעילות הפסילה הסטטוטוריות, שבהתקיים,
המשך בחנותו של נבחר ציבור בתפקידו הנבחר עשוי לעמוד
בנסיבות לעקרונות המשפט הציבורי, ולהייב את סיום בחנותו.
פסילת אדם לבחונה מכח עילות כלילות של המשפט הציבוריعشווה
להישען על עקרונות הסבירות, החגינות, וחובת ההגנה על אמו
הציבור בנבחריו. עקרונות אלה עשויים להצדיק במקרים ספציפיים
הפסיקות בחנותו של נבחר ציבור, הנאשים בפלילים, גם אם טרם
הורשע, ובטרם נקבע כי העבירה שעבר נגועה בקהלון... קיומו של
ראיות מינימליות בדבר מעורבות אדם בעיבורות פליליות הנוגעות
במיושרין למשרה הציבורית ולאמו הציבור בושא המשרה עשויה
להיות בעלות משקל רב ביחס לחמשך מימוש זכותו לבחן בתפקיד
ציבורי בנבחר ציבור".

318. ומקומות בו עסקין בכשרויות ליטול תפקיד הרכבת הממשלה, עומדות עילת הסבירות כמכשיר
שייפוטי רב עצמה, אחרון, בידיה של הרשות השופטת על מנת למנוע מצבים שכאלו, אוטם לא
יכול היה חמוץ לנצח מעוזו. אשר על כן, אין לה לעתרת אלא לסייע פרק זה בדרכיו
הקולעים של כב' השופט (כתוארו אז) רובינשטיין בפסק דין בג"ץ 3997/14 התנוועה למען
aicotot_hashlutan_biyisrael_n'_shr_hatzot (פורסם בנוו 12.2.2015) (להלן: "עניין הנגבי סגן שר
החו"ז").

"כשלעכמי סבורני ובמפגיע, כי אין ذפי בשימוש בעילת הסבירות כעליה
לביקורת שיפוטית, שמדובר צריכה להיות מופעלת באורה מושכל וזהיר
במקום הרاء. אם במינויים עסקינו, תולדות המינהל הציבורי בישראל
עמוסות מקרים, לא אחד ולא שניים, שבהם ניתן היה למנוע מינויים לא
ראויים בעליל רק בגדודי סבירות, כמו שבצד "פורמללי" היה הציון
"עובד". למיטב הבנתי, גם נשיא לנדו, שהסתניג מעילות הסבירות (ראו
מאמרו "על שיפוטות וסבירות בדיון המינהלי", עיוני משפט יד, 5
(1984)... היה מודח, מתווך יושרתו והקפקדו היתריה על טוהר המינהל
 הציבורי, כי יש מקרים שבהם עילה זו היא הדרך היחידה למניעת מינוי
 פסול. עילת הסבירות, ושוב – בכל הזיהירות – מאפשרת לבית המשפט
 לשמש כמה שקרויב בלשון עידנו "המגgor האחרראי", ולא אחותא לאמת
 אם אני כי לא מעתים בין ראשיהם נמנעים עצם מិיחלים בסתר ליבם
 להתערבות הרג'יצית, כדי למנוע מינוי שנולד מלחצים כליה ואחרים"
 [הדגשות הוספו עייני הח"מ].

319. הנה כי כן, עילות הפסلات החוקות לבחינה בתפקיד ציבורי אין ממצות, ועשוות להתקיים נסיבות בהן על רקע חומרת המעשים המוחשיים לאדם, יהיה זה בלתי-סביר למונתו לתפקיד ציבורי או להתריר לו להמשיך בבחינה.

320. **משמעות חוסר סבירות קיצוני זה, מביא גם הוא לבטולות מעיקרה של החלטות להעניק את המנדט למשיב 2.**

ד. 8. הפרת חובות הנאמנות

321. תפיסת יסוד היא בשיטתנו כי איש הציבור והרשויות הציבורית פועלים כנציג הציבור, "לא לעצמו הוא פועל, אלא למען האינטרסים של הציבור הוא פועל" (בג"ץ 669/86 רוביון נ' בדרור, פ"ד מא(1) 1987, 73, 78). כפי שנקבע בפסק הדין בפרשת ראש ערים, לחובת הנאמנות של איש הציבור אין משמעות תיאורטיבית גרידא, ואין היא מהוות אך מילימ להתזהר בהן:

"אל לנו להשלים עם מציאות שבה הופך תחום המחייב של חובות הנאמנות מוגבל לכטיבה האקדמית ולפסק דין. מדובר בחובות מסוימת שביטוי מובהק לה באופן בו מתנהלים נבחרי הציבור ועובדיו" [פרשת ראש ערים, בסעיף 6 לפסק דין נ' של השופט ארבל].

322. הנאמנות בה חייב עובד הציבור לציבור עצמו הינה מיסודותיו המרכזיים של אמון הציבור ברשות המנהל. מוקם בו מבחן בתפקיד שלטוני בכיר אדם הנ忝ף על ידי אחרים בשירות הציבורி כאדם מושחת שאינו מהஸל לפגוע בעקרונות הנאמנות השלטונית, עלול הדבר להחlijשعقبות אצל עובדים אחרים בשירות הציבורי בכל הנוגע להפרת חובות הנאמנות.

323. כאשר פועלתו הנפלטה של איש הציבור נעשתה בעת مليוי תפקידו, עצם כחונתו בעמדת שלטונית בכירה מהוות איות לאחרים כי החברה "עובדת ליום היום" על הפרת עקרון הנאמנות השלטונית (ראו אצל צמח, בעמ' 68). כפי שאמר לפני כ-50 שנה השופט ח' כהן:

"לא הרי רשות היחיד נבחרו רשות הציבור, שזו בתוך שלה היא עשויה, ברצונה מעניקה וברצונתה מסרבת, ואילו זו כל כולה לא נוצרה כי אם לשרת את הכלל, ומשללה אין לה ולא כלום: כל אשר יש לה מופקד בידיה כנאמן, וכשלעצמה אין לה וכוותיא או חובות נסיפות על אלה, או שונות ונפרדות מלאה, אשר הן נובעות מנאמנות זו והקנו לה או הוטלו עליה מכוח חוראות חוקות" (בג"ץ 142/70 בניימין שפירא נ' הוועץ המחויז של לשכת עורכי דין, ירושלים, פ"ד כה(1) 325, 331 (1971)).

324. היה נבחר הציבור נאמן הציבור, מחייבו לצמוד לאור היושר והיושרה בפועל ובחלוטותיו. דרישת זו מתחזקת שבעתים שלפנינו נבחר ציבור המחזיק בשרות השלטון חרמה ביותר במדינה. לדברי כב' השופט (מתארו א') חסין:

"נבחר הציבור הנו שליח הציבור, וכאותו שליח ציבור האומר להיות פה לקhal ומציג עצמו כעני מעיש, נרעש ונפחד, כן הוא נבחר הציבור: משלו אין לו ולא כלום אשר ברשותו ובחזותו - משל הקהל והקהליה הוא. הגינות, יושר לבב וטוהר המדיות הינט סימני היכר מובהקים שנייתן בנבחר ציבור ראוי לשמו, ותכונת נפש אלו הן עמוד האש ועמדו הענן שיוליכו את נבחר הציבור הדרך. רק כך יכול פרנס לנוגר כראוי קהילה שבחורה בו לנהגה, ורק כך יזכה נבחר הציבור באמון הקהל. וככלנו ידענו כי באין אמון של הקהילה במניגיה, ייפרע עם ותאביד מלוכה. וככל שנעלמה במעלה המניגות

כן נקבע ממנהגי החקילה ביתר כי יקרנו יושר ואמת" (הדגשות הוספו על ידי העוררת) [בג"ץ 103/96 בתן נ' **היועץ המשפטי לממשלה**, פ"ד נ(4) 309, 326].

325. ואכן, יש ליתן ליושו ולירושתו של השירות הציבורי את המשקל הרואין, ולהבהיר כי אלו יילקוו בחשבון בעת חמינו. **החלטה המתעלמת מכך** הינה פוגמה ביסודיה. ובלשון כבוד השופט (כטוארו דאו) ברק בפסק דין בפרשת גינזך:

"אין זה סביר למנות מועד, ש עבר עבירות חמורות בנסיבותיה, לשורה בפירה בשירות המדינה. חומרתה של העירה לעניינו נקבעת לא על-פי "מיוקמה" בחוק העונשי, אלא על-פי השלכותיה על השיקולים החומדיים בסיסוד המינוי. על כן יש להתייחס בחומרה לעבירה, שעלה-פי עצם מהותה ונסיבות ביצועה **פוגעת לא רק בסוד הציבורי בדרך כלל (בגון, רצח, שוד, אונס) אלא באושיות המבנה השלטוני, כגון שוחד, מרימה והפרת אמנויות**, עדות שקר, בידי ראיות, שיבוש הליני משפט. מועד אשר ביצע עבירות אלה, וחוא מלא תפקיד בכיר בשירות המדינה, פוגע באמון של הציבור ברשות השלטונית ובשירות הציבור. הוא יתקשה להוות דוגמה ומופת לכפופים לו. הוא יתקשה לדרש מהם את אשר נדרש מכל עובד ציבור והוא עצמו חיליל. הוא יתקשה להזכיר הגינות, אמון, יוקה, יושר ויושרה ("יאינטגריטי") כלפי הציבור הרחב. כל אלה עשויים להשפיע, במידת וdegree רבה, על מעמד השירות הציבורי, תיפקדו ומקומו בחברה דמוקרטית." (הדגשות הוספו על ידי הח"מ)

326. בפרט נוכנים הדברים באשר לראש הממשלה, המחזיק במשרה הרמה ביותר בשירות הציבור:

"המוחזקים בסמכות ובכוחו מטעם המדינה או מטעם רשות ציבורית אחרות – כך הוא, לעניינו, ראש-ממשלה... שומה עליהם לצור ולשמור – לשוטות נגד עיניהם כל העת ושללא לשוכח – כי לא בשלחתם הם עושים; כי עושים הם **בשלחולת**, וכי חובה היא המוטלת עליהם לפעול ולעשות בהגינות ובយישר ותוך שמירה קפזנית על כל עקרונות המשפט הציבורי... מוחזקי בסמכויות מכוון החוק, למקתו ועד גוזל, בל יsmouth מהם, ولو להרף-עין, כי חייבם הם לבחון בקפידה כל החלטה שהם מחייבים, כל מעשה שהם עושים. ולולמים יוכרו כי לא בשלחתם עושים הם; כי בשל הזרות עשויהם הם. ואשריהם בני-קהילה שפרנסיהם יודעים את גבולות המותר וה אסור" (דברי השופט חשיין, בפסקה 24 לפסק דין בעניין מינויו של צחי חנבי לש. בג"ץ 1993/03 התגעה למען **איך השלטון בישראל נ' ראש-**
הממשלה, פ"ד נ(6) 899.)

327. לפיכך, כהונתו של ראש הממשלה בהפכה חמורה של אחראיות כלפי הציבור, שנחсад כי עשה בתפקידו הציבורי, בסמכותו ובכוחו כבשלו ולטובתו האישית, פוגעת פגיעה חמורה בעקרון הנאמנות השלטונית, ובמושכלות היסוד של מבנה השלטון בישראל.

328. בסיווג לכך, בין אם בהמלצתו ובין אם במחדרם בחובה ליתן חוות דעת משפטית האוסרת על כך, אין פוגעים המשיכים אך בעיקרו תיאורתי, כי אם מועלים בתפקידם הציבורי באופן עזום, המחייב את התערבותו של בית משפט נכבד זה.

ד. 9. פגיעה באמון הציבור

329. טעם מרכזיו לפסילת אדם שכגדו הוגש כתוב אישום מלכון בתפקיד שלטוני (ומכל וחומר, בתפקיד השלטוניروم ביותה), הוא האינטוט שבמניעת הפגיעה באמון הציבור ברשותי השלטון. כפי שקבע לא אחת בית משפט נכבד זה, אמון הציבור הינו ابن הרואה של יכולת השלטון לפעול את פעולתו:

"זאת יש לזכור: יכולתו של השלטון לשולט מובסת על אמון הציבור בו. ללא אמון הציבור אין השלטון יכול לתפקד" (פס' 29 לפסק דין של השופט ברק בפרשת פנחי הראשה, בעמ' 461).

330. עמד על כך בית המשפט בפרשת גינוסר, עת ביסס את ההלכה לפייה מינוי בעל עבר פלילי לתפקיד מנהלי בכיר עשוי להרוג ממתחם הסבירות:

"אכן, بلا אמון הציבור ברשות הציבור יעדמו הרשויות ככלי ריק. אמון הציבור הוא המשענת של רשות הציבור, והוא המאפשר להן למלא את תפקידן. מינויו של בעל עבר פלילי – ובעיקר בעל עבר פלילי מכבד כגון מי שעיר עיריה שיש עמה קלון פוגע באינטרסים החיוניים של השירות הציבורי. הוא פוגע בביטחונו הרואוי של התפקיד. הוא פוגע בסמכותו המוסרית והאישית של בעל התפקיד ובכוחו לשכנע ולהניג. הוא פוגע באמון שהציבור הרחב רוחש לרשותו השלטונו". (ענין גינוסר, פס' 46 לפסק דין של השופט ברק).

331. העתקת המנדט למשיב 2, ו命令ה עליו על ידי סיעות הבית, שעה שידועו שעומדים תלויים נגידו בתבי אישום בעבירות של שוד, מרמה והפרת אמונות מגלהת פגיעה חסרת תקדים באמון הציבור ברשותו. כיצד זה ניתן אדם את אמונו ברשות המדינה, מקום בו העומד בראש הרשות, הינו אדם המושם כי ניצל לרעה את תפקידו, לך שוחד ופועל מרמה? פגיעה זו תהווה סטייה לחימצלת וחסרת תקדים לאמון הציבור בנבחריו. פגעה מעין זו אינה דבר של מה בכך, שכן עליינו לזכור כי:

"יכולתו של השלטון לשולט מובסת על אמון הציבור בו. بلا אמון הציבור אין השלטון יכול לתפקד. עמדתי על כך בפרשת גינוסר, לעניין עובד מדינה שהודה בביצוע עבירות פליליות חמורות וקיבלה חניה על חלקן, בעמ' 267:

"...המפתח לקיומו של שירות ציבורי ראוי לשמו הוא אמון הציבור בטוהר השירות הציבורי. יקרתו של המינהל הציבורי ואמוון הציבור בו הם אינטגר ציבורי בעל חשיבות רבת... קיים ועמד האינטגר הציבורי בטוהר השירות הציבורי ובצורך להבטיח את אמוון הציבור ברשותות השלטון... بلا אמון הציבור ברשותות הציבור יעדמו הרשותות ככלי ריק. מינויו של בעל עבר פלילי – ובעיקר בעל עבר פלילי מכבד כגון מי שעיר עיריה שיש עמה קלון – פוגע באינטרסים החיוניים של השירות הציבורי. הוא פוגע בביטחונו של התפקיד. הוא פוגע בסמכותו המוסרית והאישית של בעל התפקיד ובכוחו לשכנע ולהניג. הוא פוגע באמון שהציבור הרחב רוחש לרשותות השלטונו". (בacz פנחי, פס' 29 של כתובאו דאו ברק).

332. דוקא בנסיבות החומות כבעניינו, ישנה חשיבות כי בית המשפט יגישים את תפקידיו מבצרו האחרון של שלטון החוק, וigen על ציבור האזרחים מלחחות במצבות זו, שלא הייתה עומדת בכל מדינה מתוקנת אחרת, ולהסביר את האמון האבוד ברשותות השלטונו:

"בהולות אירע מסויים לפני בית-המשפט, ובהתעורר חשש בדבר, חשש רציני, כי בשל מעשה או מחדל מסוימים יאבד או ייפגע אגוזות אמוון העם במנמיגו, בית-המשפט לא יופר לשבת באפס מעשה ולטעון ידינו לא שפכו את הדם הזה ועינינו לא ראו. במובן מסוים יש להתערבותו של בית-המשפט באירועים מעין-אללה התערבות שבגנה עצמאית. הגנה עצמאית על מערכת המישל בכלל ובת הרשות השופטת אף-היא. כי מה ישיב בית-המשפט משיטענו נגדו כי בעניינו ראה עיוות ולא עשה דבר? זו היא הילכת דרעי ופנחי והוא שתוליך אותנו הדרך". נג"ץ 03/1993 התנעה למען איקות השלטון בישראל כי ראש הממשלה, מר אריאל שרון, פס' 28

לפסק דין של כב' השופט (כתוארו או) חסין (הדגשות הוספו ע"י הח"מ).[
333. עינינו הראה, כי לאור חומרת העבירות המוחות למשיב 2, וכן לאור העדר הנסיבות הנורמטיבית, הפונקציונאלית והמוסדית, המלצה על המשיב 2 תביא לפגיעה אנושה בשלטון החוק ובאמון הציבור ברשות השלטון, שתפרוץ את כל הסקרים. גם מושם כך, סבורה העותרת כי החלטה להעניק למשיב 2 את המנדט להרכיב את הממשלה בטליה מעיקרה.

ד. 10. פגיעה בטוהר המידות

334. המלצה כאמור מהווה גם פגעה בעקרון השמירה על טוהר המידות בשירות הציבור, שבמרכז קשה להפריז בפתחה לשמרות אמון הציבור ותפקודן התקין של הרשות בחברה דמוקרטית. עמד על כך בית המשפט בקבעו:

"בחברה דמוקרטית נוארה חייב איש ציבור, הנבחר על-ידי העם והזקוק לאמון העם, לקיים רמה מסוימת נאותה בהתנהגו – בין הפרטיות ובין הציבוריות – על-מנת שיוכל להמשיך לכחן במשרתו" (בג"ץ 251/88 **עוודה נ' ראש המועצה המקומית ג'יג'וליה**, בעמ' 839 (פורסם בנבו ב-20.2.1989)).

335. ואכן, לאור המשקל הניכר שייחס בית המשפט לשיקולי מוסר במינויים לתפקידים ציבוריים, נקבע בכמה מן הפרשיות בעניין מינויים של חזוזים ונאמנים בפלילים כי הימנעות של בית המשפט מהתערבות בחתנותות שלטונית בלתי מוסרית פוגעת "באוטם עיקרי-תשתיית המזינים את המשפט ואיין משפט בלבד בהם" וכמווה כויתור על נורמות אשר "אנשי-משפט... מחויבים להונן, ולא עוד אלא שראוייםanno את עצמן מחויבים להחדרין ולהשליטן על סביבותינו" (דברי השופט חסין, בפסקה 37 לפסק דין בעניין בג"ץ 8192/04 **התגועה למען איקות השלטון בישראל נ' ראש הממשלה**, פ"ד נת(3). 145).

336. גם בעניינו,تطעם העותרת, על המשפט להשמיע קולו ברמה ולמנוע את ביזוי בית המשפטים ואת מוסך הנשיאות בישראל. על בית משפט נכבד זה להביע דעתו, ולקבוע כי אל לראשי הסיעות להמליץ על המשיב 2 לתפקיד הרכבת הממשלה.

ד. 11. הזכות ליטול את תפקיד הרכבת הממשלה נסogaה בפני חובת אינטרסים וערבים אחרים

337. העותרת טוענו, כי זכותו של המשיב 2 ליטול את תפקיד הרכבת הממשלה היא אינה זכות מוחלטת ויש לאזן אותה עם אינטרסים אחרים כמו אמון הציבור במוסדות השלטוניים, טוהר המידות של נבחרי הציבור וחובת הנאמנות הציבורית.

338. אין העותרת מבקשת בעניינו לחסום את זכותו של המשיב 2 להיבחר ולכהן כחבר הכנסת וכיויר המשيبة 6, על אף הגשת כתוב האישום נגדו. עתירה זו הוגשה כאמור לאחר מועד הבחירה מאוחר והעותרת מבקשת לעמוד על כך שזכותו של המשיב 2 ליטול את תפקיד הרכבת הממשלה נסogaה בפני אינטרסים חשובים אחרים.

339. על נסיגת הזכות להיבחר בפני אינטראיסים וערכיהם כמו אמון הציבור, טוהר השירות הציבורי, ושלטון החוק עד מהה כבוי השופטות (בדימם). ארבל בפרשת ראש ערים בפסקה 10 לפסק דין,
עמ' 86-87:

"ראש הרשות המקומית נבחר לתקפido בבחירות ישירות. זכייתו
בבחירה היא בבחירה הבחירה אמון בו על ידי תושבי הרשות
הLocale. ניתן לומר על כן כי במקרה בו היה יוזע דבר כתוב האישום
נגד ראש הרשות הנבחר עוד לפני בחירתו, ואף על פי כן זהה הוא
בקולות הבוחרים, החליטה על העברת ראש הרשות מכהונתו, היא
בגדר התערבות בוטה ברצון הבוחר, ופגיעה בזכות הבחירה שלהם.
על כן ניתן להסביר כי זכות הבוחר, ככל שחשובה היא, אין היא
בעל משקל אבסולוטי, ויש לאזנה ולשקללה אל מול אינטראיסים
נוספים לצורך להבטיח את טוהר השירות הציבורי ואת אמו
הציבורי בו.

זאת ועוד. דין הבוחר, שעל חשיבותו אין חולק, אין חלופי לוין
המשפט ולביקורת השיפוטית בנושא, והמשימה המוטלת על כתפו
של כל אחד מלאה – הבוחר ובית המשפט – שונה באופן מהותי.
זכותו של כל אחד מיחיד הצביע היא ליתן את קולו למי שהוא
סביר שרואו לעמדם בראש הרשות המקומית. זהה זכות שהיא חובה.
בגיבוש החלטתו רשאי הבוחר לשקל קשת נרחבת של שיקולים
ואיןטריסים על פי תפישתו האישית. הבחירה היא מאורע בודד
המתרחש אחת לחמש שנים, וככזה זוכה שחייב מבטאת את עצמת
הבחירה למועד הדנתו של הבחירה. **לבית המשפט לעומת זאת, זכות**
וגזירות הסתכלות שונה. **עלילות ההתערבות הנתנות לבית המשפט**
מצומצמות והוא נדרש לנ��וט רישון בהפעלתו, אך בה בעת נתונה לו
נקודות מבט רחבה יותר. כך למשל, בעניין דוגמת זה שבפניו,
מנוחה בית המשפט בפסקה בסוגיות של מינויו ושל הפסקת
ב honeה, כמו-גים בערכיו היסודי של השיטה. אכן, בית המשפט מלא
פונקציה ייחודית של הגנה על סט הערכים המעוגן בחוקי היסוד
שלנו, וקידומם, בהיותם התשתיתית החוקתית של שיטותנו וGBT
לייטת הערכים של החברה בישראל (וראו גם: אהרן ברק שופט
בחברה דמוקרטית 77 - 80 (2004)). עליו להגנן על עריכיה של ישראל
במדינה יהודית ודמוקרטית ולקדמס. " [הדגשות הוספו ע"י הח"מ].

340. משוחגש כתוב האישום נגד נבחר הציבור, קבועה כבוי השופטה ארבל בפרשת ראש ערים
בפסקאות 6-7 לפסק דין, לא ניתן להעתלם ממשמעו, עקב הפגיעה הקיצונית שלטון החוק
והיסודות עליהם מושתת החיבור:

"לטעמי, אין בית משפט זה יכול להשלים עם ההתנהלות
המתוארת, המתעלמת מהגשת כתוב האישום וממשמעו, בשל
פגיעה ביסודות עליהם מושתת החיבור בישראל, בעבריה
ובראשת שלטון החוק. כאמור, בית משפט זה חור והבהיר, בשורה
חולכת ומתארכת של פסקי דין, כי העובדה שאדם צולח את תנאי
הנסיבות לתקפido אינה מוציאה את חובת בעל הסמכות – יהא זה
הגורם הבוחר או הגורם הממנה – לשקל את התאמתו ואת היומו
ראוי לתקפido. **במקומות בו מסתיימות הוראות הפשרות, מתחילה**
מרחב שיקול הדעת. בחינה זו, כך נפסק, צריכה להיבוא בחשבון גם
את עברו הפלילי של המודען, או את העובדה שהוא נאם
בפלילים... **חובה זו נובעת מתפקיד הרשות הציבורית בנאמן**
הציבור." [הדגשות הוספו ע"י הח"מ].

341. הנה כי כן, כאשר כתוב האישום הוגש נגד ראש ערים מקומיות, קבוע בית המשפט הנכבד
בפרשת ראש ערים, כי חלה החובה להתערב בחירותו הישרה של ראש הרשות, עקב
השחתת שלטון החוק והפגיעה הקשה באינטראיסים וערכיהם כמו טוהר המידות הציבוריות, חובת
הנאנות הציבורית ואמון הציבור המוסדות השלטוני. והנה בעת אשר הוגש נגד המשיב 2

שלושה תики אישום חמורים בבית המשפט המחויזי בירושלים, הוא מבקש ליטול את תפקיד
הריבת הממשלה – התפקיד הבכיר ביותר במשלה; מי שאמון על הרשות המבצעת ועל כל
גורמי אכיפת החוק המדינה; ראש ודוגמה לכל תפקיד צבורי אחר במוסדות השלטון.

342. על כן, תטען העוררת, כי על אחת כמה וכמה הפגיעה בשלטון החוק ובאינטרסים והערכיהם
השוניים באפשרות הטלת תפקיד הריבת הממשלה על המשיב 2, עולהUSRות מונימס על
הפגיעה בראשי הרשותות המקומיות – שם התערב CIDוע בית המשפט. לפיכך, מכך וחותם
שזכותו של המשיב 2 ליטול את תפקיד הריבת הממשלה נסוגה בפני עקרון שלטון החוק
וחחשש מפני פגיעה אונשה באינטרסים והערכיהם האחרים.

343. הצורך בחתurbות שיפוטית על אף הכרעת הבוחר בנסיבות, נקבע כבר בשלל פסיקות בית
המשפט שהובאו לעיל, ויפים לעניין זה דבריה של כב' השופטת חיות (כתווארה אז) בפרשת
ראשי הערים, בפסקה 1 לפסק דין בעמ' 27, על העקרונות החשובים מהם גם נסוגה הזכות
חוקתית לבחור ולהיבחר:

"תפיסה זו גורסת כי כל עוד מודע הציבור להתנהלותמושחתת
המיוחסת לבוחריו בכתבי אישום התלווי ועובד נגדם, יש לכבד את
בחירתו ולהימנע מהתערבות בה, הן לפני הבחירה והן לאחר מכן.
גישה זו, אף שטעהימה עימה, אין להלוםulos משום שהיא אינה מאוזנת
כראוי בין הוצאות לבחור ולהיבחר ובין זכויות ואינטרסים חשובים
אחרים המצויים בזירה נורמטיבית שאינה נופלת ממשנה. בפרשת
פנחיים הטעים בית המשפט בהקשר זה כי "דין הבוחר אינו בא
במקומות דין המשפט ואין הוא יכול להחליפו... על כן, כאשר נתונה
לרשوت שלטונית סמכות הפסקת כהונה, עליה לעשותה בה שימוש
כאשר בעל הכהונה פוגע באמון הציבור בשלתו, בין אם בעל הכהונה
הוא נבחר... ובין אם הוא עובד ציבור" (בג'ץ 4267/93 – אמיתי –
אזרחים למען מינהל תקין וטוהר המידות, פ"ד מז'(5) 470, 441 –
1993). הנת ביפן, הזבת לבחור ולהיבחר בבחירה המקומיות
חשובה וחוקתית בכל שניתה, לא ראוי לה כי תאפיל על עקרונות
חשובים אחרים שביסודות שיטנות המשפט ובהם שלטון החוק
וטוהר המידות של רשותות השלטון המחויזי והמקומי באחד.
[הדגשות הוספו ע"י החר'ם]."

ד. 12. המשיב 2 לא נבחר בבחירה ישירה וכהונתו תליה בהמלצתם של המשיבים 6-16

344. זה המקום לציין, כי בענייננו אין מדובר בבחירה ישירה של מועמד כזה או אחר, אלא בבקשת
להמליץ לנשיא המדינה להטיל את תפקיד הריבת הממשלה. ציבור הבוחרים כלל לא בחר
במועמד כזה או אחר לתפקיד הריבת הממשלה. המנדט הציבורי ניתן למשיבות 6-16, על כל
מועמדיהם, על מנת שאליה יבקשו למנות מועמד מטעמים לתפקיד ראש הממשלה.

345. לפיכך, המשיב 2 איננו נבחר כלל בבחירה ישירות לתפקיד הריבת הממשלה. עתרה זו באה
לועלם, כדי להציג לאפשרות המשפטי כי המשיבים 6-16 יבקשו בחוסר סבירות ומוטוק
שייקולים זרים, להביא למינויו של המשיב 2, אשר אינו עומדת ברף חכישות הנדרש לתפקיד
הריבת הממשלה וזאת, תוך חכלה מכוונת של נשיא המדינה בתפקידו ובפועל שאינה
בנסיבותם.

346. על החבדל שבין הפעלת שיקול דעת לצורך מינוי לתפקיד כהונה ציבורי לבין בחירות ישירות לתפקיד ציבורי עמד כב' הנשיא גורניס (כתוארו א') בעמ' 93-95 בפרשת ראשיה הערים:

"למעשה, ראש רשות מקומית הוא היחיד מבין הרשויות השלטוניות הנכונות בישראל, הנבחר לתפקידו במישרין על-ידי הציבור. בכך הוא נבדל, למשל, מהבעלי הכנסת שנבחרים לתפקידם חלק מרשות מועמדים, ולא על דרך בחירה ישירה. מכיוון, שהחלטת שיפוטית שענינה העברתו מתפקידו של ראש הרשות כוונה בהתרבבות עמוקה בראצונו המפורש של הבוחר. בהחלטה זו יש מושום פגיעה בעיקרונו הייצוגי, הינו בזכותו של ציבור הבחירה לבחרו את המועמד הרצוי בעניין לתפקיד ראש הרשות המקומיות... ייתכן כי ניתן לראות בכך אף פגיעה מסוימת בזכותו של נבחר הציבור להיבחר. מדובר בעניינים שהם מיסודותיה של השיטה הדמוקרטית ואין צריך להזכיר מיליטס לגבי חשבותם. לפיכך, מตอน כבוד לעיקרונו הדמוקרטי, על בית המשפט לנוהג משנה זיהירות בהתרבבות בחזרות מסווג של אלה העומדות לדין, במיוחד כאשר נמצאים אלו על סיפן של בחירות... בהקשר זה, יօור כי לא ניתן לטענו גזירה שווה לשאלה שלפנינו מהപסקה שעוסקה בהגבלות החולות בשל מעורבותם בפלילים במקורה של מינוי למשרת ציבורית. אין דינו של מי שנבחר לתפקיד על-ידי הציבור בדיון מושתמן להכהונה ציבورية על-ידי רשות מינימלית. הבדיקה בו המקרים הינה רבת ממשמעות ולא ניתן לבטל ב machi יד. מבי' למצות, אציין, כי במקורה של מינוי למשרת ציבورية, לרבות מינוי של נבחר ציבור (למשל, מינוי חבר הכנסת לתפקיד שר), הגורם המוסמך למונות למשרת ולהדייח אדם ממנה איןנו צריכים הבוחרים. הגוף הממונה, בשונה מהציבור, מחויב לשקל מגוון של שיקולים בעת מינוי למשרת או הדחה ממנה, ובכלל זה השיקול בדבר מעורבותו בפלילים של מועמד או נושא משרה. בפסקה נקבע כי אומנם אנו בידינו בית המשפט לקבוע תנאי בשירות הלכתיים, קרי ככל הנכבעים על ידי בית המשפט, אך הוא רשאי להתרебב בשיקול של הגוף הממונה לתפקיד; לביקורת על הבדיקה בין תנאי שירות הלכתיים לבין התרבבות בית המשפט בשיקול הדעת של הרשות הממונה, ראו מוחכם מאוטנר "בין השירותים לסבירות – בעקבות בג"ץ 5853/07 אמונה – תנועת האישה הדתית לאומית ני רראש המשללה, מר אחוז אולמרט" המשפט ד' 405, 403 (חתשת"א)). בנוסף, לא קיימתKCOTOT צובית או חוקתית להתמנות למשרת ציבורית". [הゾחות הוסיף ע"י הח"מ].

347. הנה כי כן, החלטה שיפוטית שלא לאפשר לנבחר ציבור, שנבחר בחירה ישירה לכהונה על ידי הציבור, היא התרבבות גסה יותר בחזרה הדמוקרטי, אשר קיבל מינוי לתפקיד כהונה ציבורית. זהינו, בנגדו לראש רשות מקומית שנבחר בкли בפטוק בבחירה ישירה, ראש הממשלה הוא איינו תפקיד שנבחרים אליו בבחירה ישירה – הבחירה היא לרשות מועמדים. כדי לנבחר מועמד בינוים לתפקיד הרכבת הממשלה יש להפעיל שיקול דעת.

348. בפרשת ראשיה הערים החליט בית המשפט הנכבד, כי בנסיבות של הגשת כתוב אישום יש להעביר את נבחר הציבור – ראש הרשות המקומיות מכיהנותם. זאת, על אף שנבחרו בחירה ישירה.

349. העותרת תבקש לטעון כי לעניין הבדיקה בין בחירה באופן ישיר לבין המלצה להטיל את התפקיד, חשיבות מכרעת לעניין קביעת מתחם התרבבות של בית המשפט הנכבד בשאלת שיקול דעתם של המשיבים 6-16 ובהתאםו של המשיב 1 האם ניתן להטיל את תפקיד הרובת הממשלה על מועמד שהוגש נגדו כתבי אישום.

350. ברי, כי במקרה בו אין מדובר בחירה ישירה אלא בשיקול דעתם של המשיבים 6-16 לבקש למונות מועמד מסוים, ובמקום בו ההחלטה של תפקיד הרכבת הממשלה על שלטונו החוק

והפגיעה באינטראסים ובערכיים גדולה פי אלף מונחים מתפקיד ראש רשות מקומית – זכותו של המשיב 2 ליטול את תפקיד הרכבת הממשלה נסוגה ומתאיינת.

ד.13. למשיב 2 לא קיימת זכות קנייה, טבעית או חוקתית להתמנות

لتפקיד הרכבת הממשלה

351. מחראתה העותרת, כי מועמד ליטול את תפקיד הרכבת הממשלה נבחר לכבודתו לפי הכרעה של נשיא המדינה ובאישור המשיבים 6-16, ואין נבחר לתפקיד בבחירה ישירה. תבקש בעת העותרת לעמוד על כן, שאין לו, למשיב 2, או לפחות אחר לעצם העניין, זכות חוקתית או טבעית להתמנות לתפקיד.

352. בית משפט נכבד זה עמד לא אחת על הזכות הדמוקרטית לבחור ולהיבחר, ועל חשיבותה ומרכזיותה של זכות זו. יחד עם זאת, קבע בית המשפט כי לתפקידים בכירים בשירות הציבורי אין זכות חוקתית או טבעית להתמנות לתפקיד ציבורי.

"אנו, אין לו לאדם זכות טבעית או חוקתית להתמנות למשרת ציבורי. זכותו של אדם היא שיוול להציג מעמדו למשרת ציבורית, וכי במינו יישלו אך שיקולים לדין". בג'ז 6163/92 יואל איזנברג נ' שר הבינוי והשיכון, מז(2), עמ' 229 (1993). [הדגשות הוספו ע"י הח"מ].

353. בעניינו, אין העותרת כאמור מבקשת לבטל את בחירתו של המשיב 2 לכבוד כנסת, על אף הגשת כתוב האישום נגדו. עתרה זו הוגשה כאמור בעת הזו, לאחר והעוטרת מבקשת לעמוד על כך שהזכות ליטול את תפקיד הרכבת הממשלה נסוגה בפני עקרונות ואינטראסים אחרים.

354. בית המשפט העליון הבחן בין האינטראס לאפשר נבחר לציבור להיבחר בין האינטראס לשמר על רמה מוסרית של נבחר הרכבת הממשלה נסוגה בפני עקרונות ואינטראסים אחרים. ציבורי המחזק בנאמנות שלטונית – עליו חלים עקרונות חמורים יותר:

"לבבי נבחר הציבור עשוי להיות ניגוד בין שני אינטראסים ציבוריים: אינטראס אחד הוא לאפשר לציבור להיות מיזוג כרצונו, על-ידי מי שזכה בבחירה לאמו; אינטראס שני הוא לשמור על רמה מוסרית של נבחר הציבור ועל תדמית הולמת של המוסדות הנבחרים. לעומת זאת, לבבי עובד המדינה אין ניגוד כזה. עובד המדינה חיננו נאמנו הציבור. נאמנות זאת מטילה על עובד המדינה חובות לקיים הוראות הבסיסיים של הציבור, ובכל זה החובה להקפיד על טוהר המידות. חובה זאת היא אינטראס בסיסי ואין היא צריכה להתפרש עם אינטראס אחר. אף אין היא חובה המוטלת על עובד המדינה בלבד, אלא היא מוטלת גם על המונונים על עובד המדינה, שלא יعلמו עין ושלא ישלימו עם הפרת החובה, שמא יפרו אף הם את חובת הנאמנות המוטלת עליהם". עש"מ 4123/95 יוסף או"ר נ' מדינת ישראל - נציג שירות המדינה, מט(5) 184 עמ' 191 (1996) (להלן: "ענין יוסף או"ר"). [הדגשות הוספו ע"י הח"מ].

355. בעניינו, המזכיר בתפקיד הרכבת הממשלה, הוא התפקיד הראשון ביותר בשירות הציבורי – ראש הרשות המבצעת. ברור, כי על המזכיר בתפקיד זה, כפי שצוין לעיל חלים ביתר שאת הכללים המחייבים את הוראות הבסיסיים של הציבור ובכל זה טוהר המידות וחובת הנאמנות שלטונית.

356. בעניין יוסף אוור המשיך כי השופט זמיר, בעמ' 192, וקבע כי ככל שמדובר בתפקיד ציבורי בכיר יותר, כך علينا להחמיר ולזקדק יותר במעשיו, עת הוא מבקש להתמנות לתפקיד:

"כל שעבוד המדינה נושא משרה רמה יותר, שיש עמה אמון רב יותר וסמכויות חזקות יותר, כך יש מקום לדרוש ממנו שיקפיד יותר במילוי תפקידו על טוהר המידאות ועל התנהגות הולמת. לעניין זה יש הבדל בין עובד בכיר, הממונה על עובדים רבים ואמור לשמש דוגמה לחסן ולציבור, לבין עובד יותר. יש מקום לצפות ולדרוש ממנהן כללית של משרד ממשלתי יותר מאשר מצפים וזרשים מן המוכירה שלו, כאשר יש מקום להקפיד עם המפקח הכללי של המשטרה יותר מכפי שמקפידים עם שוטר מן השורה".

357. הנה כי כן, הזכות ליטול את תפקיד הרכבת הממשלה אינה זכות טבעית. המדווח בתפקיד הדורש תנאי כשירות מינימליים, בינהם – לא להיות מואשם בכתב אישום חמור בעבירות של שוחד, מרמה והפרת אמונים.

358. לפיכך, העותרת טוענת כי למשיב 2, או לכל חבר הכנסת אחר לצורך העניין, לא עומדת הזכות החוקנית ליטול את תפקיד הרכבת הממשלה. מאחר ומהшиб 2 אינו עומד ברף הנסיבות המינימלי ביותר לתפקיד כה בכיר, בקשה של מי מהמשיבים 6-16 להמליץ לנשיא המדינה להטיל את תפקיד הרכבת הממשלה על המשיב 2 דינה להתבטל עקב הפגיעה האנושה בחובת הנאמנות הציבורית, באמון הציבור ובטוהר המידאות.

II. הרגל השנייה

359. כאמור, חוגל השגניה המוצעת על ידי העותרת, היא למעשה חוגל שאוחזת את השור בקרניו והגורשת כי הגם שסעיף 18 לחוק יסוד הממשלה קובע כי ראש הממשלה יכול לכaura להישאר בתפקידו עד להכרעה חלוצה בעניינו, אין הדברים בבחינת רשימה סגורה. המחוקק לא גיבש בעניין זה הסדר שלילי, ולכן רקמו הנושמת של החוק אינה מאפשרת פרשנות אשר תאפשר את המשך כהונתו של המשיב 2 כראש ממשלה ישראל, גם שהוגשו נגדו 3 כתבי אישום חמורים ביותר בעבירות של שוחד, מרמה והפרת אמונים.

360. העותרת תציג לבית המשפט חנכבד/non פרשנות לגבי סעיף 18, והן לגבי יתר הטעיפים הקובעים את יכולתו של המשיב 2 להוציא ולכון כראש ממשלה ישראל.

4. 14. על ראש הממשלה לעזוב את תפקידו על אף התסדים הקבועים בסעיף 18 לחוק יסוד: הממשלה

361. סעיף 18(א) לחוק יסוד הממשלה קובע הסדר ייחודי הנוגע לחיבור מכחונתו של ראש הממשלה שהורשע בעבירה לגבי פסק בית המשפט שיש עמה קלון:

"18(א) הכנסת רשות, בהחלטה ברוב חברי, לחביר מכחונתו את ראש הממשלה שהורשע בעבירה ובבית המשפט קבע בפסק דין שיש עמה משום קלון; בהחלטה הכנסת כאמור, יראו את הממשלה כאילו התפטרה עם קבלת החחלה".

362. על פניו, עומד סעיף זה בסתיו לשיקול הדעת המסור לראש הממשלה בסעיף 19, וקובע לאורה הסדר שלילי ייחודי לפיו וראש ממשלה יסיים את תפקידו רק במצב הדברים האמור בו יורש בעבירה וחכנתה תחולט להעבירו מתפקידו.

ד.14.א. הוראות החוק לא חלות בשיטת הבחירות הפרלמנטרית

363. בטרם תתייחס העותרת לגופו של סעיף, תבקש היא לציין בקצרה כי טפק אם דרך ניסוחו של הסעיף הולמת את מציאות החוקתית השוררת בישראל בעת הזה.

364. כזכור, הוראות הסעיף נקבעו לחוק היסוד רק עם חיקיקתו מחדש בשנת 1992, במסגרת שנייה של שיטת המשטר בישראל לשיטה בה ראש הממשלה נבחר בבחירה ישירה. הבחירה הישירה התקיימה בבחירות לכנסת ה-14 וה-15, בהן הצבעו הבוחרים לרשימה שתיעציגם בכנסת בפתח אחד, ולראש הממשלה בפתח שני.

365. הנה, במצב זה, בו ראש הממשלה נבחר בבחירות ישירות, התעורר צורך מיוחד להגן על רצון הבוחר, על ידי חטלת מגבלות קשות על העברתו מתפקידו של ראש הממשלה. כך, ההוראות המוגנות כוים בסעיף 18, עוגנו (בשינויים קלים) בסעיף 26 לחוק יסוד: הממשלה שנטבל בכנסת ביום ייג' באדר ב' התשניב (18 במרץ 1992).

366. ואולם, עם ביטולו של הבחירה הישירה, וחיקוקו של חוק יסוד: הממשלה החדש בשנת 2001, נותרו הוראות החוק הנוגעות להעברת ראש ממשלה מתפקידו מחמת עבירה על כן (למעט שינויים קלים), וועגנו בסעיף 18 לחוק יסוד: הממשלה החדש.

367. כך, נוצר מצב אבסורדי היוצר דיסהרמונייה حقיקתית, בו בשיטותנו כוים, מחד, ראש הממשלה אינו נבחר בבחירות ישירות, ומתקבל את המנדט להרכבת הממשלה מנשיא המדינה לאור המלצה חברי הכנסת (ולא שירות מהbower), אך מאידך, ההוראות שנעודו לשומר על רצון הבוחר בבחירה הישירה, נותרו על כן. וכן למעשה מנותקות מואפן ומדרך בחירת ראש הממשלה דהיום.

368. כך, ס' 18 לחוק יסוד מנzieת הוראות שחין, אולי, ראויות עת אזרחי ישראל בחרו את ראש הממשלה ישירות, אך אשר משויות מגבלות קשות על העברתו מתפקידו, גם מקום בו הוא נאשם בעבירות חמורות, וזאת ללא הצדקה. ריבונות הבוחר, בשיטותנו החוקתית הקיימת, מתבטאת על ידי נציגו בכנסת, ולא על ידי ראש הממשלה. לפיכך, תטען העותרת, אין לדראות בהגנות שמעניק ס' 18 לראש הממשלה כובלדיות, אלא בסעיף משלים לסעיף 19 הקובע את שיקול דעתו של ראש הממשלה.

ד.14.ב. ראש הממשלה במשפטת מעבר הזמנית אינו נכנס תחת גדרי החוק

369. כפי האמור לעיל ברישא לטיעון המשפט, אנו נמצאים במצב עניינים חריג שבחריגים, בו ראש הממשלה המכחן הוא למעשה ראש ממשלה מעבר זמנית, אשר לא זכתה באמון הכנסת הנווכחית, ולמעשה נמצאת בעת בהליכי הרכבת ממשלה מתמשכים.

370. בנסיבות זו, וכן על עת חנוכחת, המשיב 2 הוא ראש ממשלה יוצא אשר על מנת להיבחר בשנית זוקק למנדט מטעם הנשיא ולאישור הכנסת להיותו ראש ממשלה מכחן.

371. הגם שאין זו העת לכך, שכן בעת הזה הדברים יהיו בבחינת עתירה תיאורטיבית, סבורה העותרת ותיק שבירת כל טענותיה במידת ותידרש להרחב בעניין, כי מתוך כל הטענים האמורים לעיל והנוגעים לשיקול הדעת המנהלי החל על גופו ממנה, ולרבות מכלול הפגיעה החמור שבמיומו של ראש ממשלה הנושא על גבו קופת שרכיס בדמות שלשה כתבי אישום חמורים ביותר שעניינים בעבירות שuber בעדו מכחן בראש ממשלה, וכן חפשקה הענפה בנושא – לא יכול עוד המשיב 2 לקבל את אמון הכנסת ואת המנדט להרכבת ממשלה מיד נשייא חמדינה.

372. אשר על כן, ובמצב עניינים חריג זה, **כלל לא נכנס ראש הממשלה בעת זו אליו גדרי הסעיף**, מקום בו הוא ראש ממשלה מעבר, ראש ממשלה יוצא, אשר לא יוכל לקבל לשיטת העותרת, וכי האמור ברוגל הראוי של עתירה זו, את המנדט להרכבת הממשלה וכל עוד מרחפים מעליו כתבי האישום חמורים.

๔.ג. הוראות הסעיף אין מהוות הסדר שלילי

373. גם אם יסביר בית המשפט הנכבד כי בעת הזהחולות הוראות סעיף 18 על המשיב 2, הרי שהעותרת טוען כי הוראות אלו מהוות "אבל עליון" למקרים בהם יהיה על ראש הממשלה לעזוב את תפקידו, והן אין כובלות את שיקול דעתם של הכנסת ושל ראש הממשלה עצמו, בנסיבות להחליט אם להעביר את ראש הממשלה עוד קודם להרשעה בפסק דין סופי.

כך, החוק מונה אך את המקרים בהם ראש הממשלה מוכחה לעזוב את תפקידו, אך הוא שותק באשר לנסיבות בחן ראש הממשלה רשאי לעזוב את תפקידו. שתיקת החוק בעניין שיקול הדעת בוודאי אינה מהוות הסדר שלילי. עדיף על כך הנשיא שmag בפסק הדין בעניין פנחי:

"אכן, שתיקת החוק אינה מצבעה בחכרה על "הסדר שלילי". שתיקת החוק מדברת בכמה לשונות. לעיתים השתיקה מהוות חסר (לאكونה); לעיתים השתיקה מהוות חוסר נקייה עד מה בסוגיה משפטית, תוך השארת הסדרתנה למערכות נורמאטיביות שמחוץ לחוק המתפרש. לעיתים השתיקה מהוות "הסדר שלילי"....נראה לי כי העמדה בדבר "הסדר שלילי" אינה רגישה דייה להבחנה הבסיסית בין דינים הקובעים חוסר שירותי כהונה או להמשך כהונתו לבין דינים הקובעים את שיקול הדעת במינו לכהונת או בהפסקתה.

375. העותרת טוען כי עסקינו בדיוני שיקול הדעת, ולא בדיוני הנסיבות המינימליים. כך, הוראות חוק היסוד התכוונו ליצור בדיוני כשרות בלבד, "מגינעות ספ" לכהונת בראש ממשלה. וראו בעניין זה את דבריו של הנשיא שmag, בפסק' 25 לפסק דין בעניין פנחי:

"אכן, בדיוני הנסיבות באו ליצור "מגינעות ספ" לכהונת. המחוקק עצמו איינו בין השיקולים השונים וקבע, כי בחותקים תנאים מסוימים, אין אדם כשיר להתמנות לכהונת או למשרה או אינו כשיר להמשיך במשרתו או בכהונתו. לעיתים די בקיום האובייקטיב של תנאים מסוימים כדי להשיג את האפקט שהחוק רצה בו... לעיתים נדרשת הפעלת שיקול-דעת של גורם מוסמך כדי להשיג את האפקט הרצוי"

376. לפיכך יש לראות את סעיף 18 כמתווה תנאי סוף לכוהנה הניתנים לפרשנות על ידי בית המשפט הנכבד.

ד. 14. ד. הוראות החוק לא נועד להתמודד עם פשיעה חמורה

377. זאת ועוד, אין לראות בהוראות ס' 18 חללות במקרה בו הואשם ראש הממשלה בפשיעה חמורה. כך, אף אם היו הוראות החוק מהוות הסדר שלילי, היינה זו טעות לראותן כחלות במקרים בהם הואשם ראש הממשלה בפשעים חמורים, הפוגעים אונשות באמון הציבור ובמבנה השלטוני בישראל.

378. כך, לא ניתן שhammadok נבקש להתיר מצב במסגרתו יוכל מי שנאשם, למשל, בגידה או בפגיעה בביטחון המדינה, להמשיך ולכהן כראש ממשלה עד שפסק הדין בעניינו יעשה סופי. מצב שכזה, בו יכול עבריין הנאשם בפשעים חמורים לעמד ברשות הממשלה במשך שנים מספר, עד שעניינו המשפטיים יתבררו במילוים, הינו בלתי סביר בעליל.

379. בדומה, אין לראות בסעיף 18 כלל במקרים בהם נאשם ראש הממשלה בפשעים חמורים הפוגעים ביחסות האמונה החברתית שבין המדינה לאזרחותה. במקרים כאלו, תטע העורתת אין לראות בהוראות חוק היסוד כנורמה המסדרה בלבד את העברת ראש הממשלה מתפקידו, ויש לפנות לשיקול הדעת הסביר של הרשות.

380. ברוח דומה טען השופט (כתוארו אז) ברק בעניין גינוסר, שם טען כי:

"יש להתייחס בחומרה לעבירה, שעל-פי עצם מהותה ונסיבות ביצועה פוגעת לא רק בסדר הציבורי בדרך כלל (כגון, רצח, שוד, אונס) אלא באושיות המבנה השלטוני, כגון שוחד, מירמה והפרת אמוניות... זההו אותה עבירה, שיש בנסיבות ביצועה "פגם מוסרי (moral turpitude) בעליה" המעיד על בעליו שאין הוא ראוי לבוא בקהל ישרים, וממילא אין הוא ראוי לשאת באחריות הציבור להחלטות ולמעשים אשר עניינו הכלל ושלום הציבור תליים בהם" (חשובף ח' כהן בג"ץ 436/63 בין אהרון ואח' נ' ראש המועצה המקומית פרדסיה [51], בעמ' 564). "[פסי 55, הדגשות נוספו על ידי העוררת]."

381. בעניינו, בנסיבות בהן נאשם ראש הממשלה בעבירות חמורות של שוחד, מרמה וrophat אמוניים, תוך ניצול מעמדו של שלטוני וכוחו הרב על מנת להיטיב עם עצמו, אין לראות את הוראות ס' 18 כרלוונטיות.

382. הסעיף, כך תטע העורתת, לא נועד להגן על ראשי הממשלה הנאשמים בעבירות חמורות דוגמת אלו שהמשיב 2 נאשם בהן, ועל כן יש לבחון את סבירות שיקול הדעת של המשיב 2 עצמו, לפי ס' 19 לחוק היסוד.

ד. 15. לחופין, על המשיב 2 חלה חובה להפעיל את שיקול דעתו ולהתפטר מתקידו בראש ממשלה מקום בו הוגשו בוגדים כתבי אישום בה חמורים

383. כאמור לעיל, סעיף 19 לחוק יסוד: הממשלה קובע כך:

"ראש הממשלה רשי, לאחר שהודיע למשלה על כוונתו לעשות כן,
להתפטר על ידי הגשת כתוב התפטרות לנשיא המדינה; התפטרות
ראש הממשלה - בחתיפות המשלה".

384. כאמור לעיל, למשיב 2 לא עומדת כל הזכות קניה בדיון להחזיק בתפקידו כראש ממשלת ישראל.
הוא מונה לתפקידו על ידי הכנסת ה-20 ולאחר מכן קיבל את המנדט מנשיא המדינה דאז שמעון
פרס זיל. כתם, משחשתנו הנسبות ומשוויגשו כלפי כתבי אישום חמורים, חובה על המשיב 2
להפעיל את שיקול דעתו ולהתפטר מתפקידו.

385. בפסקה עקבית של בית משפט נכבד זה, הבהיר כי מחובתה של הרשות המנהלית (וכאן עומד
המשיב 2 לבדוק כרשות המנהלית הירלוונטייה) להפעיל שיקול דעתה, הן במקרה של מינוי והן
במקרה של הפסקה ואו השעה, גם בהיעדר הוראה מפורשת בדיון, מקום בו קיימות בפניה
ראיות מנהליות מבוססות. ואילו בעניינו דן, אין חולק כי קיימת ראייה מנהלית מבוססת
בדמות כתבי אישום חמור ביותר בעבירות של שוד, מרמה והפרת אמון אשר בוצעו כולם,
לפוארה, בעת שפיחן המשיב 2 בתפקידו כראש ממשלה.

386. בעניין גינוסר עמד בית המשפט על חובתה של הרשות המנהלית לחתייחס בשיקוליה אף לרקע
הפלילי של האדם בצוותא עם שיקולים נוספים אותם חייבת הרשות לשקל מוקם הוא היא
עוסקת במינוי למשרת ציבורית: עברו של מועמד לתפקיד מסוים, והדברים נכונים וכוחיים
בוודאי במקרה של מינוי סגן שר:

"אכן, אין לו לאדם זכות טبيعית או חוקתית להתמנות למשרת
ציבורית. זכותו של אדם היא שיא יכול להציג מועמדותו למשרת
ציבורית, וכי במינויו ישקו אץ שיקולים בדיון. בנסיבות
השיקולים בדיון שהרשויות הציבורית חייבת לקחת בחשבון מצוי
גם השיקול הקשור לעברו של המועמד, לרבות עברו הפלילי.
הבסיס המשפטី לקבעה זו הוא ככל ראיית, חזקה על כל דבר
חוקית, המעניק לרשות שלטונית סמכות מינוי, כי הפעלתה של
סמכות זו תיעשה מתוך התחשבות בעברו הפלילי של המועמד. אין
להניח כי המחוקק – שהוא שהספיק רשות שלטונית להפעיל את כוח
ה nominate – אפשר הפעלה של סמכות זו ללא ליקות בחשבו את
הנתון כי מועמד יש עבר פלילי." [זההցה של הח'מן].

387. כפי האמור לעיל, עמדה דומה אף הובעה בבג"ץ פנחי, שם נדחתה הטענה כי שותיקתו של חוק-
יסוד: הממשלה בדבר המשך כהונתו של סגן שר, שתלויים וועדים נגדו אישומים פליליים,
היא "הסדר שלילי". נקבע כי שומה על הרשות המנהלית לשקל שיקולים הנוגעים רקע
הפלילי של nomine המשרת והשפעת המשך כהונתו על אמון הציבור, גם מקום בו אין הוראה
מפורשת בנושא. (עוד לעניין זה, ראו דברי כבוד השופט פרוקצ'יה בפסקה 14 ב'פרשנות
אמונה').

388. מכיוון, ברי כי לא יכול המשיב 2 להתעלם מכתבי האישום המרחפים מעליו, והפעלת שיקול
דעתו כך שיתפטר מתפקידו מתבקש נוכחות התקלויות בדבר שמירה על טוהר המידות של
השירות הציבורי, ועל אמון הציבור בנכחו ובמוסדותיו.

389. ההלכה אשר יצאה תחת ידו של בית משפט נכבד זה מורה באופן ברור ביותר כי "שירות
לחוד, ושיקול דעת לחוד".

390. גם בהעדרו של ביטוי סטוטורי לעניין תנאי כשרות או מגבלות מוגעות למיניו של אדם לכהונת ציבורית, מוטלת על הרשות המנהלית המנונה החובה להפעיל את שיקול דעתה באשר לנאותות המיניו. שיקול דעת זה יונק את אמות מידותיו משורשי המשפט הציבורי, וועליו להיות ענייני, הוגן, תם לב וסביר. חיטיבה לתאר זאת השופט פרוקציה בס' 13 לפסק דין בפרשת אמונה:

"עמידה בתנאי כשרות מינימליים הקבועים בחוק לצורך מינוי לכהונת ציבורית או העדר תחולת של מגבלות סטוטוריות על כהונת צו עדיין מותירים חובה על הרשות המנונה להפעיל את שיקול דעתה באשר לנאותות המיניו. אין חפיפה הכרחית בין עמידה בתנאי כשרות פורמליים לכהונת במשרה, לבין התאמות מוגדרות לתפקיד ציבורי בחיבטים שונים, ובכל זה, מבחינת רמתו האישית, המוסרית והאנושית. על הרשות המנונה להפעיל את שיקול דעתה בעניין המיניו, על אמות מידת הנטוועות במשפט הציבורי; ועל שיקוליה להיות עניינים, הוגנים, תמי לב, ומתחמים במיתחן הסבירות." [חדגשות של הח"מ]

391. ומהז פסיקה זו, חובה על המשיב 1 לבחון את נסיבות המקורה, את חומרת החשדות, את היומו ראש ממשלה מכחן, את ההחלטה המתיחסת לכהנות שרים וסגנו שרים תחת כתוב אישום, ולקבל החלטה המתבססת על מכלול שיקולים אלו – והיא אחת, התפטרותו מתפקידו, וזאת בשל מאגר השיקולים שלו.

ד. 16. על המשיב 2 חלה חובה להתפטר מתפקידו באשר לראש הממשלה

הוא שר בממשלה

392. סעיף 22(ב) לחוק יסוד: הממשלה, מעניק למשיב 1 בשבתו בראש הממשלה סמכות להעביר שרים מכהונתם:

"(ב) ראש הממשלה רשאי, לאחר שהודיעו לממשלה על כוונתו לעשות כן, להעביר שר מכהונתו; כוונתו של שר נפקת כעבור 48 שעות לאחר שבתב העברת מכחונו נמסק לידי, זולת אם חזר בו ראש הממשלה קודם לכך; חסתיימה התקופה האמורה ביום מנוחה, יידחה סיוםה ליום שלאחר מן שאינו יום מנוחה, והcoil כפי שיקבע בחוק".

393. כפי שנקבע בהחלט שנקבעו בפרשנות דרعي ופנתשי, וכי שתוואר בהרחבה לעיל, סמכות זו של ראש הממשלה להעביר שרים מתפקידיהם הינה סמכות שבשיקול דעת. שיקול דעת זה, כך נקבע, אינו מוחלט, והוא כפוף לכללי המשפט המנהלי. בתוך כך, על בעל הסמכות להפעיל את שיקול דעתו בסבירות, תוך מטען המשקל הרואוי לכל השיקולים הרלוונטיים, ולהם בלבד.

394. מקום בו הופעל שיקול הדעת בחוסר סבירות קיצוני, יוכל בית המשפט להפוך את סמכותו של ראש הממשלה להעביר שר מתפקידו לטמכות שבוחנה, ולהורות על העברת השר מתפקידו.

395. באשר לפרשנות ס' 22(ב), קבע בית המשפט הנכבד כי סעיף זה נועד, בין היתר, להעביר מתפקידו חבר ממשלה, מקום בו מעשי פוגעים פגיעה מוחותית באמון הציבור בממשלה:

"אכן נכון הוא, כי הסמכות לפי סעיף 21ה הנ"ל יכול שתופעל כדי לאפשר פעולה התקינה של הממשלה ולהביא לפיטוריו של שר שאינו משתלב במרקם הפעולה הממשלתי או הופעל בגין"

לעקרונות האחוריות הקולקטיבית. אלה מבוסן דוגמאות בלבד, שעניין מה שמכונה בפי הרכבים בשם "קלקולים". אולם, בכך אינו מתמצאה תיאור גבולותיה של הסמכות לפי סעיף 12א הניל', שככליוותה נקבעה על רוחבה ועומקתה. [...] הוראת החוק האמורה מעדת גם כדי לאפשר תגובה, בנסיבות העברה מן התפקיד, בשל ארועה חמור שבו מעורב חבר הממשלה, כאשר האירוע, יהיה זה מעשה או מחדל, משליך על מעמדה של הממשלה, על מראית פניה בעניין הציבור, יכולת להניח ולשמש דוגמה, כשירותה להשריש אורהות התנהגות נאותות, ועיקר העקרונים, כאשר הדבר משליך על אמון הציבור בשיטת חמשת השליטו לנו, בערכים שעיליהם בנויה שיטותנו שלטונית והחוקית ובחובות של האוצר מן השורה הקמות וועלות מכך". [פס' 17 לפסק דין של הנשיא שmag בפרשת דרעי הראשונה(הציגות הוספו על ידי העותרת)]

396. מיום בו נקבעה החלטה בפרשת דרעי, לפיה על שר גדרו הוגש כתוב אישום להhaftפות, לא כי הינו בישראל שרים תחת כתוב אישום. אף המשיב 2, בעקבות עיריה השניה של העותרת דכאן, הבינו והפניהם מושכלות יסוד אלו, והתפטר באחת מאלבעת תפקידיו המיניסטריאליים כשר הבריאות, שר הרווחה, שר התפוצות, וממלא מקומו שר החקלאות.

397. ואולם, העותרת טוען כי גם בחיותו ראש הממשלה, מכחן המשיב 2 בתפקידו שר. שר במשרד ראש הממשלה.

398. העובדה כי ראש הממשלה הינו שר לנמדת מסעיף 5(א) לחוק יסוד: הממשלה, בו נקבע כי "הממשלה מורכבת מראש הממשלה ומשרים אחרים", וסעיף 25(א) הקובע כי סגן שר הממונה על ידי ראש הממשלה ייקרא "סגן שר משרד ראש הממשלה". עמד על כך בית משפט נקבע זה בפרשת פוקס, בו נקבע כי:

"ראש הממשלה הוא שר (סעיף 5(א) לחוק-יסוד: הממשלה). כל דין תגזר ממעמדו של שר נגזר גם ממעמד ראש הממשלה...". [עוד לעניין היוטנו של ראש הממשלה שר, ראו בג"ץ 3132/15 מפלגת יש עתיד בראשות יאיר לפיד כי ראש ממשלה ישראל (פורסם בנבון, 13/04/16); אמן רובי שטיין וברק מדינה המשפט החוקתי של ישראל – רשות השלטון ואזרחות 834 (מהזורה שישית, 2005); בג"ץ 3002/09 הסתדרות הרופאים בישראל כי ראש הממשלה ישראל, מושב בニימין נתניהו (פורסם בנבון 9.6.2009)]

399. אם כן, ראש הממשלה הינו שר, והדינים החלים על שרי הממשלה חלים גם עליו. יתר על כן, יש לראות את הדינים הנוגעים לנסיבות המינוי לכהונה בכהונה של חלים על ראש הממשלה ביתר שאת, ומכל וחומר.

400. ומתוך כל אלו, מקום בו מסרב המשיב 2 להתפטר מתפקידו, על בית המשפט לנכחו להתעורר ולהורות לו לעשות כן.

ד. 17. בנסיבות העניין, סמכות הרשות של המשיב 2 להתפטר הופכת לשמכות שבחויבה

401. המשיב 2 ראש ממשלה ישראל, אשר האמון על פעילותה התקינה של הממשלה ושל מרדיה, מחויב לשמרה על האינטרס הציבורי ועל אמון הציבור ברשותה. לשם כך, כאמור, מוקנות לו סמכויות רבות שבסיקול הדעת (סמכויות רשות). העותרת טוען כי בנסיבות

הקייזוניות בהן עוסקת העתירה דנו, הסמכות שברשות להודיע על התפטרותו, הופכת לסמכות חובה.

402. כזכור, קובע סעיף 19 לחוק יסוד: הממשלה כי "ראש הממשלה רשי", לאחר שהודיע לממשלה על כוונתו לעשות כן, לחתfnטר על ידי הגשת כתוב התפטרות לנשיאות המדינה; התפטרות ראש הממשלה - כהתפטרות הממשלה".

403. אמות המידה לבחינת סוגיות הפיכת הסמכות שברשות לסמכות שבוחנה, יהיו אותן אמות המידה המקובלות בפסקה בעת לבחינתן של הפעולות סמכויות סטטוטוריות אחרות, ובן, בין היתר, סבירות, מידתנית, שרירות או חפלה.

404. בנסיבות דן בהן הפגיעה בערכי יסוד אוינטרסים חיוניים קשה וחרסנית - מתחייבת הפעלתה של הסמכות. הימנעות מהפעלת סמכות הינה בטלה, ועל כן בהימנעותו מלהתפטר מתפקידו, מפר המשיב 1 את חובתו המנהלית, ובכך חורג מסמכותו.

405. יפים לעניין זה דבריו של נשיא שmagר בעניין דרعي:

"...זאת ועוד, כפי שצווינן כבר בעבר אין לצורך העניין שבפנינו, היינו עניין הפעלתו של שיקול דעת, הבדל בין הפעולות סמכות לבין הימנעות מהפעלת סמכות: בהתקיים התנאים המקדמים הדורשים הפעלת הסמכות, גם חייבות הרשות הסטטוטורית לפועל. מכאן, כי גם אמת הרשות ממשנתה להפעיל סמכות שבקול דעת ניתן לבחון הימנעותה האמורה מפעילה לפי אמות המידה המקובלות בעת לבחינתן של סמכויות סטטוטורית, היינו נתן לבחון אם ההימנעות משימושם בסמכות נבעה משיקולים סבירים או שמא חייב מכלול הנסיבות את הפעלת הסמכות; כן נבחן אם ביסוד הימנעות אינן מונחים חוסר סבירות, שרירות או הפליה העולות לפסול את מעשיה או מחדריה של הרשות.

משמעותו, לא רק הפעלת סמכות בנסיבות בהן הפעלה אינה סבירה, אלא גם הימנעות מהפעלת סמכות שבקול דעת בשל טעמי בלתי סבירים, יכולות להוביל למסקנה כי הימנעות מפעילה היא בטלה".

ומסקט :

"**סמכות הרשות הופכת לסמכות שבוחנה באשר הנסיבות העבודתיות הן מלאה שערci הייסוד של השיטה החוקתית והמשפטית שלנו הופכים את אי הפעלה של הסמכות לבלי סבירה, באופן היורד לשורשו של העניין.**" [הדגשות הוספו ע"י ח'מ]

406. העותרת סבורה כי הפגמים המנהליים עליהם עמדה לעיל בעירה זו, הופכים את סמכות המשיב 2 מסמכות שברשות לסמכות שבוחנה. הימנעות מהפעלה חובה זו עומדת חוסר סבירות קייזוני, חורג מסמכותו של המשיב 2.

407. ואכן, וכפי שקבע זאת במילוטיו הבוררות הנשיא שmagר, הנסיבות העבודתיות הן מלאה שערci הייסוד של השיטה החוקתית והמשפטית שלנו הופכים את אי הפעלה של הסמכות לבלי סבירה, באופן היורד לשורשו של העניין.

408. בחולף השנים, אף שרטט בית המשפט הנכבד מפת דרכים, מבחנים אותם נדרשת הרשות המנהלית לבחון בבואה לחיליט האם להפעיל את סמכותה שבידן. כך סיכם אוטם הנשיא גורניש בפסקה 27 לפסק דין בפרשת הנגבי סגן שר החוץ:

"בchalotta ul minui (או על ההחלטה בהוניה) shel mu'ad shenfel zof
be'eru, ul be'il ha'simchot la'hafil 'shikul d'at sbar' ha'mashkal
masper na'ognim. Bi'n na'ognim alu ul be'il ha'simchot le'skol, lemishl, at
chomeret ha'ubirot ha'miyotot le'mu'ad ve'ha'am madaber be'urot asher
nu'adzo le'hagun ul tawer ha'miyotot ul amon ha'zivur be'urot ha'shelton.
na'ton no'saf ha'am madaber be'urot matshachot ao' barou ch-d-pumi.
ken yish li'tan meshkal le'hagun ha'zman ma'oud bi'itzu ha'ubirot u'd l'minui.
u'oz yish le'skol ha'am madaber b'makrha shvo ha'mashra ha'zivur si'msha
c'kli lib'itzu ha'ubira [...]. B'pesika namno shikulim ro'lontiym
nospeim, v'berim, ha'am ha'bi'u ha'mu'ad chrota, ha'am nu'adzo ha'me'usim
le'k'dim at unni'no ha'ayshi, v'ha'am bo'utzu ha'me'usim b'matconu ao' ba'hishta
had'at [...]. Shikulim ap'sherim nospeim ha's, lemishl, chiyoniyuto shel
ha'mu'ad la'tefkidi v'ha'am ni'tan le'matah ach'r tachtoni [...]. Mo'ven, segm
ha'shalah calom yish k'lun b'me'usim ha'zivim ha'ia be'ulat meshkal [...]
ba'matzot shikulim alu yish le'hagun, cd' n'kabu, ha'am mu'shiu shel
ha'mu'ad mu'adim ul pagim urci m'vona ba'hatnolot, ha'mashpi' ul
y'klatu l'mala at ha'tefkid ha'mu'ad v'ha'mashlik ul amon ha'zivur
b'shiorot ha'zivuri".

409. גם סיכום של כלל מבחנים אלו לא יכול להביא לתוצאה שונה בענייננו זולת חובה של המשיב 2 להבהיר עצמו מהפקידו – ובקצרה האומר:

- א. **חומרת המעשים של המשיב 2** מתבטאת אף בלשון כתוב האישום, שקבע כי למשל "הנארש נתניהו עשה במילוי תפקידו מעשי חפרת אמוניות הפוגעים פגיעה מוחותית בטוהר המידות ובאמון הציבור" (עמוד 32 לכתב האישום, המצורף כנספח 1 לעיל).
- ב. כפי האמור בכתב האישום, **עבירות המשיב 2 התmeshbu ul pni shinim rovot**, ונמשכו עד שנת 2017 – התקופה הרלוונטית לעבירות בחן נאש המשיב במסגרת התיקים 1000 ו-4000 נמשכה **על ממש שנים**, ובמסגרת תיק 2000 נאש המשיב 1 כי קיימים 3 פגימות עם מר מוזס לקידום האינטרסים ההדדיים של השנים בין שנת 2008 לשנת 2014.
- ג. מתוך כתב האישום עולה כי עבירות אלו נעשו, כאמור, **בזיקה חזקה לתפקידו** של המשיב כראש הממשלה, ותוך ניצול מעמדו וכוחו (וראו ס' 28 לכתב האישום).
- ד. בתגובה להגשת כתב האישום, **לא הביע המשיב כל חרטה** על מעשיו ואף תקף באופן חריף וחסר תקדים את רשותו אכיפת החוק.
- ה. העבירות בחן נאש המשיב 1 הן **UBEIROT ha'noshatot ot k'lun meshmu'ati**, וראו דברי השופט זורנר לפיהם "ubeirat ha'shoud nemiyut um ha'ubirot she'hanu ha'korban ainu ha'frat alla ha'zivur, v'achot matrot ha'unisa be'ubira zo v'ha'ina ha'tbavut ot k'lun ul m'batz' ha'ubira v'ha'buta silidatah shel ha'zivur m'me'usi ha'shoud be'zora sh'tartsi'at ha'rebim" (ע"פ 2083/96 כתב נ' מדינת ישראל, פ"ד נב(3) 337, 343 (1997)).
- ו. לבסוף, מובן שניין למנות **מחייב ממלא מקום למשיב 2 כראש הממשלה** במשפט מעבר, וכן קובע ס' 5(א) לחוק יסוד: הממשלה: "אחד השירותים שהוא חבר הכנסת יכול להיות ממלא מקום ראש הממשלה", כל שנדרש הוא שהמשיב 2 לעתירה תאשר מינוי זה.

410. הנה, עדשה העוטרת לעיל על הפגיעה הקשוח אשר מחוללת היצמדותו של המשיב 2 לכיסאו – אותו כסא עליו וממנו ביצע לכאורה את המעשים החמורים המוחשיים לו בכתב האישום. אותו כסא ממנו הוביל ועוודנו מוביל מסע ההפשה חסר תקדים בחומרתו כנגד מערכות אכיפת החוק.

411. הישארותו של המשיב 2 בתפקידו מהווה בוודאי פגעה קשה בהםים "ערכי יסוד" מוגנים של שיטתנו המשפטית: פגעה הקשה בטובת הציבור, באמון הציבור, פגעה בעקרון שלטון החוק, ופגעה בעקרון הסבירות.

412. מלכ' אלו, עומדת שאלת פשוטה – כיצד יחלק ראש הממשלה את זמנו בין ניהול משפטו והגנה על חפותו, לבין ניהול ענייניה השוטפים של מדינת ישראל ונויות הספינה במים הטוערים של מציאות בטחונית וככלויות מורכבות.

413. לנוכח כל אלה, סמכות הרשות של המשיב 2 הופכת לסמכות חובה, והימנעות מהפעילה כמוה כרמיסת עקרונות היסוד עליהם מושתתת שיטת המשפט הישראלית, וכמעליה באחריות הרבה הניתנת לרשות המנהלית באשר היא נאמן הציבור. הימנעות זו מהווה חריגה בוטה מסמכותו של המשיב 2, והוא אינה סבירה באופן קיצוני היורד בוודאי לשורשי העניין.

ד. 18. לחילופין, על המשיב 2 להזכיר על נבצורתו הזמנית, ובמידה ולא יעשה כן, על המשיב 1 להורות על כן

414. לחילופין, וככל שבית המשפט הנכבד ייחס סבור כי לא חלה על המשיב 2 חובה להעביר עצמו מתפקידו, סבורה העוטרת כי מקום בו הוגש כתבי אישום חמורים אלו כנגד המשיב 2 – ראש הממשלה המכחן של מדינת ישראל, עליו לצאת לבצרות זמנית על המתווה הקבוע בסעיף 16(ב) בחוק יסוד: הממשלה בו הלשון:

"(ב) נבצר מראש הממשלה זמנית למלא את תפקידו, המלא את מקומו מלא מקום ראש הממשלה; חלפו 100 ימים רצופים שבהם כיהן מלא מקום ראש הממשלה במקום נבצרתו זמנית על המתווה הקבוע בסעיף 16(ב)".

415. כפי האמור לעיל בראשית הטיעון העבדתי, דרך ניסוחו של סעיף 16(ב) מותירה מרחב פרשנות רב ביותר בנוגע למכלול הגורמים המקרים את ישומו בפועל. החוק שותק לגבי מה הן הסיבות האפשריות ליציאתו של ראש הממשלה לבצרות, שותק בשאלת מיזה בעל סמכות לקבוע כי אכן נבצר ראש הממשלה מלאה את תפקידו, ושותק לגבי השיקולים האמורים להנחות את אותו בעל סמכות מלקבע זאת.

416. ואכן, יציאת ראש הממשלה לבצרות אינה דבר شبשgra. בשנים האחרונות יצאו ראשי הממשלה שונים לבצרות זמניות אך בשל בעיות רפואיות אשר דרש טיפולים (ואכן המשיב 2 יצא בשנים האחרונות מספר פעמים לבצרות בת מספר שעות בהן מינה לעצמו מלא מקום זמני), ולמעשה ראש הממשלה האחרון אשר יצא לבצרות זמניות ממשכת היה ראש הממשלה לשעבר אריאל שרון זיל אשר הוכרז כנבצר לאחר האירוע המוחוי אשר עבר (וראו בג'ז 2655/06 עי"ד לאור נעם נ' היועץ המשפטי לממשלה (פורסם בנבו 27.3.2006)).

417. ואולם, החוק לא מציין רשימה סגורה של מקרים בהם יוכל להיות מוכרו ראש הממשלה כנברצ. ומדובר בו שותק החוק, סבורה העותרת כי ניתן להניח כי קיימת רשימה פתוחה של מקרים חילוקים להבחן בנסיבות העניין.

418. בעבר נדרש בית המשפט הנכבד לסוגיה זו בעטירה שהוגשה בבג"ץ 6231/08 **יואב יצחק נ' ראש הממשלה אולמרט**, (ניתן ביום 04.08.2008 ומופיע באתר הרשמי) שם ביקש העוטר מבית המשפט כי יורה ליועץ המשפטי לממשלה, הוא המשיב 1 בעטירה דן ליטן טעם מדוע לא יכולן על נברצותו הזמנית של ראש הממשלה אולמרט למלא את תפקידו, על מנת שניתן יהיה לחוקרנו **מדי יוסם בגדר החקירות התלוויות ועומדות נגדו**.

419. יצוין, כי בתגובהו אז לעטירה ציין היועם"ש כי:

"מצב בו מנהלות נגד ראש הממשלה מכחן מספר חקירות פליליות
אכן עשוי לעורר שאלות באשר למידת יכולתו למלא את תפקידו
בהתאם של יכולתו להקדיש את מלאו זמנו ומרצו לתפקיד והן בחיבת
של פגיעה באמון הציבור"

420. באשר להזות הגורם האמון על קביעת נברצותו של ראש הממשלה, ציין היועץ המשפטי לממשלה באשר להזות הגורם האמון על קביעת נברצותו של ראש הממשלה, ציין היועץ המשפטי לממשלה :

"הכרעה בדבר קיומה של נברצות מסורת, בראש ובראשונה, בידי
בעל התפקיד עצמו, וזאת למעט מצבים בהם קיימת מניעת
אובייקטיבית לכך או מקום בו חזין קובע במפורש את זהותו של
הגורם המוסמך להורות בדבר קיומה של נברצות"

421. על אף שבנסיבות העניין דאו בחר בית המשפט הנכבד שלא להתערב בשיקול דעתו של היועץ המשפטי לממשלה שלא להזכיר על ראש הממשלה אולמרט כנברץ עקב חקירותיו, **קבע בית המשפט כי יתכו נציגים בהם בנסיבות מתחומות יכול היועץ המשפטי לממשלה להזכיר על נברצות ראש הממשלה, וכי אפשרות זאת – על אף שהיא חריגה ותעשה במקרים יוצאי דופן – קיימת אף במקרים של חקירה פלילית נגד ראש הממשלה :**

"עד מינוחים אלו, מוביל להכריע בדבר, כי בנסיבות המתאימות
מוסמך היועץ המשפטי לממשלה להזכיר על נברצות זמנית של ראש
הממשלה. הכרזה כאמור אכן ארעה בעקבות השינוי הפתאומי במצב
בריאותו של ראש הממשלה לשעבר אריאל שרון (ראו, בג"ץ 2655/06/
לאור נ' היועץ המשפטי לממשלה (לא פורסם, 27.3.06)). אף אם כך
הוא, חריibri כי הכרזה כאמור על רקע קיומה של חקירה פלילית
נגד ראש הממשלה, הינה פעולה חריגה אשר תיעשה אך במקרים
נדירים ויוצאי דופן" (סעיף 4 לפסק דין של השופט (כתווארו דאו)
גורונייס)

422. הווה אומר, בית המשפט הנכבד למעשה השיב על שתי השאלות בחיווב – קיימות נسبות מעבר למצב ופוא, בהן יצא ראש הממשלה לנברצות, וכן ליועץ המשפטי לממשלה עדמת הסמכות להזכיר על ראש הממשלה כנברץ בנסיבות המתאימות לכך. כפי שמהדך כב' השופט גורונייס בחמש דבריו:

"לא קמה עילה להתערב בקביעתו של היועץ לפיה לעת הז' יש
להותיר את סגנית נברצותו הזמנית של ראש הממשלה במישור
הציבורי-פוליטי ואני מוקטם לקבע משפטית מטעמו בסוגיה זו. אף
לא ראיינו לנכון להיענות לבקשת העותרים בעניין יומנו של ראש
הממשלה. היועץ מצין כאמור, כי המשטרה נתקלה בקשדים לא

מבוטלים בתאום מועד חקירותיו של ראש הממשלה; אם יתרדר בהמשך שתתנהלו של ראש הממשלה אינה מאפשרת את ערכתו של החקירות הפליליות נגדו באופן ראוי, אפשר שיהיא מקומ להבזהה של הייעץ המשפטי לממשלה בדבר נבדותו הזמנית של ראש הממשלה" [הדגשות הוספו ע"י הח"מ]

423. הנה כי כן, עומדת בבית המשפט הנכבד אף האפשרות להורות למשיב 2 כי יכריז על ראש הממשלה כנבר באופן זמני. בנסיבות העניין, ולאור התנהלו של המשיב 2 כפי שהובאה לעיל, סבורה העותרת כי מצב העניינים הנוכחי אכן אינו מאפשר את המשך כהונתו של ראש הממשלה – ולמעשה הוא אין בשיר בעת זו להனו בתפקידו הרוגש.

424. יצוין, כי הסדר נקבע קיים אף בחוק יסוד: נשיא המדינה, שם קובע סעיף 22(א)(2) לחוק כי נשיא יוכל לצאת לנכירות "אם הודיע לוועדת הכנסת כי נבר ממנו, דרך ארעי, למלא תפקידו".

425. כן יצוין כי גם חוק יסוד: נשיא המדינה שותק לגבי הסיבות האפשרות ליציאה לנכירות, ואולם, עיין בדברי היחסר לתיקון 6 לחוק היסוד (ח' 3136 הצעת חוק מיום 19.6.2002) מגלה כי המחוקק רואה במפורש בהליך פלילי בסיבה מספקת לנכירות זמנית, וזהי הiscalities לתיקון החוק שכלל קודם לכן רק נקבעו מסוימות בריאותיות (בקשר לנשיא):

"לפי המצב המשפטי הקיימים, אין אפשרות לנשיא המדינה לבקש חסיקת כהונה זמנית אלא מטעמי בריאות. רק כמשמעות נשיא המדינה למסקנה כי מטעמי בריאות נבר ממנו, דרך ארעי, למלא את תפקידו, רשאי הנשיא להודיע על כך לוועדת הכנסת, והוא רשאי לאשר את הודעתו. מוצע לאפשר לנשיא המדינה להודיע לוועדת הכנסת כי אין הוא מסוגל למלא, באופן ארעי, את תפקידו גם מסיבות אחרות. כך, למשל, אם נפתחה חקירה פלילתית נגד הנשיא, יוכל להודיע לוועדת הכנסת כי אין הוא מסוגל, באופן ארעי, למלא את תפקידו עד תום חקירת המשפטה. תזכינה גם סיבות אחרות היכולות, באופן זמני, לפגוע ביכולתו של הנשיא למלא את תפקידו, וראוי לאפשר לו שיקול דעת בעניין זה, באישור ועדת הכנסת, ולא לחייב אותו לדס של סיבות בריאות בלבד. לפי הצעה, ידמה ההסדר המשפטי בנוגע לנשיא המדינה להסדר הנוגג לגבי נושא ממשורת אחרים כמו שר למשל, (ראה סעיף 36(א) לחוק יסוד: הממשלה מתשנ"ב וסעיף 24(ב) לחוק יסוד: הממשלה שנטקל בתשס"א שייחול חיל מהבחירות לכנסת ה - 16) או יו"ר הכנסת (ראה סעיף 20(ב) לחוק יסוד: הכנסת), שאף בנוגע אליום לא כוגבלת חביבות הארץ לטעמי בריאות בלבד" (ח' 3135, מיום 19.6.02; החדשה אינה במקור; ראו גם בג"ץ 7466/06 ברוך מרזל נ' נשיא המדינה, תק"על (3) 4183).

426. אכן, וכפי שניתן למדו מפסק הדין שניתן בגב"ץ 8296/06 עוז"ד יוסי פוקס נ' נשיא המדינה, אימץ נשיא המדינה לשער משה קצב את פתרון הנכירות כאשר הוחלט להציג בנגדו כתבי אישום – וזאת על אף שתיקת החוק בוגעת לכך:

"בדיוון שהתקיים בפנינו הודיע עוז"ד ד' ליבאי, בא-כוחו של נשיא המדינה, כי מטעמו של הנשיא נמסר ליושב המשפטי לממשלה במכتب מיום 23.11.2006 כי אם לאחר תום החקירה ובcheinת חומר החקירה, יחליט להעמידו לדין, בכפוף לשינויו, הנשיא יודיע על השעיותו, לנכירות זמנית. אם יחליט סופית, לאחר שيمוע, על הגשת כתבי אישום נגד הנשיא – הנשיא יודיע על התפטרותו כדי לאפשר הגשת כתבי אישום נגדו.通知 הודיעו על התפטרותו כדי הנשיא חוזר עליה בפנינו, ובמחלצת בית המשפט, חוזר בו העוטר מעטיירתו והיא נמקחת".

427. ומכאן לעניינו דן. בעוד באשר לנשיה המדינה, קיים גורם מוסמך אשר יורה על קיומה של נברחות, זוזחי ועדת הכנסת (לאחר הודעה של נשיא עצמו), הרי באשר לראש הממשלה, אין כל תחлик כזה, ולשון החוק היא כי אם נבחר מראש הממשלה זמנית למלא את תפקידו, יملא את תפקידו מלא מקום ראש הממשלה.

428. ככל שהנברחות הינה "אוניביקטיבית", וכך לבחן אותה יש לבדוק האם יכול ראש הממשלה למלא את תפקידו באופן סביר על אף הסיבה הנבעת לנברחותו, זמנה כי הגישה הרוחות היא כי חסכנות להכרז על נברותו של ראש הממשלה שוכנת בחיק שיקול דעתו של היועץ המשפטי לממשלה – וכי שונעה בעניין אריאל שרון זיל – שיקול דעת הנitinן מבון לתקיפה בערכאות.

429. ומה לגבי סיטואציה בה הנברחות היא "סובייקטיבית"? העותרת תבקש לטען כי מקום בו בסיס ההכרזה על נברחות עומד בהליך פלילי, וכי שבית המשפט הכיר בפסקה כי יכול להיות – גם אז אמורה להימסר החלטת לשיקול דעתו של היועץ המשפטי לממשלה, ומן הטעים פשוט לפיו לא סביר כי נאשם בפלילים המכון בראש ממשלה – על כל המשטמע מכח חוק, ולרבבות ההוראות כתובות בסעיף 17 לחוק יסוד: הממשלה – יותר מרצוינו על מעמדו הרם בראש הממשלה, ועודאי לא בתקופת בחירות כפי המציגות כוים במדינת ישראל.

430. הנה כי כן, ולסיכון של פרק זה, סבורה העותרת כי נסיבות העניין החריגות אשר הצטברו להן ייחדי – ראש ממשלה מעבר זמנית, אשר עומדים כנגדו כתבי אישום חמורים ביותר ביוטר שעוניים בעבירות שעבר לכארה בעדו מכחן בראש ממשלה – כל אלו מהיבטים את התערבותו של המשיב 1 והכרזתו כי המשיב 2 אינו כשיר למלא תפקידו בעת הזאת, ועל כן נבחר ממנו לכחן ראש ממשלה באופן זמני.

ד. קיומו של מנהג חוקתי

431. בטרם סיום, תבקש העותרת בקצרה לחתיכס לקיומו של מנהג חוקתי החל על החסדרים אשר הוצגו בעתרה זו.

432. הגם שבשיטותנו המשפטית טרם נקבע תוקפו המחייב של המנהג החוקתי, הרי שפסקת בית המשפט בנושא ייחסה ערך ניכר למעמדו כמוסד המעגן נורמות ערכיות. כך, למשל, כתוב השופט (כתוארו אז) רובינשטיין בדנ"ץ 219/09 *שר המשפטים נ' ניר זוהר*, פ"ד ס"ד(2), פסקה ד לחות דעתו (2010), בו נידון מעמדו של המנהג החוקתי בישראל:

"תומך אני מאוד בדוקטרינת המוסכמה החוקתית שתיארה הנשיאות. עיני, מעבר לאמות המדינה שעליה דיברה, יש להכרה במוסכמה חוקתית חשיבות חינוכית וערכית, המקrina יציבות ומשמעותם במערכות הnormative, והמאפשרת – גם במדינה שלאלכת כינון חוקת לא הושלה עד תום, ומוסדותיה החוקתיים אינם מושרים במלאם בחוקה כתובה ככל משפטה – להנחיל מושחה חוקתית מדור לדור. לטעמי אין ערך לחשיבות הדבר".

433. בהמשך, פירט בית המשפט את המבחנים ליצירת מנהג חוקתי (המבוססים היבט בשיטות משפט אחרות, וראו את הגדרת המבחנים ויישומים בחותמת הדעת של בית המשפט הפדרלי העליון בקנדה, וראו *Resolution to Amend the Constitution* 1 S.C.R. 753, 888 [1981] 23-25 Hogg, p. 23-25 (Hogg), וזאת מבליל לקבוע בדבר מעמדו המחייב של המנהג בדיין הישראלי).

434. המבחן הראשון, האובייקטיבי, עניינו בשאלת האם ניתן להציבו מבחינה אמפירית על פרקטיקה מושרשת. המבחן השני, הסובייקטיבי, עוסק בשאלת האם ישנה "תודעת חיוב" בקרב המקיימים את הפרקטיות, לפיו המנהג מוכר ומופנם ככזה. המבחן השלישי, הנורטיטיבי, בוחן את השאלה אם קיים רצינול הגיוני לקיים המנהג, לאור העקרונות החוקתים הנהוגים (בג"ץ 16/9029 ע"ד יצחק אבירים נ' שרת המשפטים, בפסק' 6 לדברי השופט הנדל).
435. העותרת טועה כי בישראל התפתחה מנהג חוקתי לפיו על בעל תפקיד אשר הוגש נגדו כתוב אישום לעזוב את תפקידו ורק נכירות או התפטרות, יהא זה שר, נשיא או ראש ממשלה.
436. מנהג חוקתי זה התקבע החל בפסיקת בית המשפט העליון בעניין דרעי-פנחי, וכלה בעניינו של הנשיא לשעבר משה קצב. והוורש בפרקטיות, כפי שהתבטא בתפטרותם של מספר שרים נגדם הוגש כתב אישום.
437. ברוי כי קשה בעניינו להציבו, אמפירית, על פרקטיקה מושרשת בהלכה של מנהג חוקתי בעניין התפטרות ראשי ממשלו לאחר הגשת כתב אישום, שכן זהו חמקנה הראשון בהיסטוריה של מדינת ישראל בו, למרבה הצער, מוגש כתב אישום נגד ראש ממשלה אשר עוד מכון בתפקידו. ואולם כפי שהראתה העותרת לאורכה של עתירה זו – בחחלה ניתן, ורצוי, לחקיש מהפסקה הענפה אשר דנה בחובת החתפטרות החלה על שרים וסגני שרים, ובפרט על הפרקטיות הנורטטיבית אשר התפתחה מותוכה, על מנת להציבו על קיומה של פרקטיקה בעניין.
438. כאמור לעיל, בכל הנוגע לבכורות, הרי ששאלת הנכונות עלתה בנסיבות דומות למדי בעניינו של הנשיא לשעבר משה קצב. מפסק הדין שניתן בג"ץ 8296/06 ע"ד יוסי פוקס נ' נשיא המדינה, ואשר הוביל לעיל בפרק העוסק בכך, ניתן בחחלה ללמידה כי הנשיא לשעבר קצב הרגיש "תודעת חיוב", כנדרש ב厰בחן השני לעיל.
439. באשר למבחן השלישי, כפי שנאמר פעמים רבות על ידי בית משפט זה, שיקולים כבדים בדבר תקינות המנהל הציבורי והגנה על הנאמנות השלטונית, שמירה על אמון הציבור במנהל, ועקרונות שלטון החוק וטוהר המידות בשירות הציבור, מחייבים כולם את ההכרעה כי אין להתייר מכבבו אדם הנאשם בשחיתות חמורה וניצול מעמדיו הציבורי לטובתו שלו ימשיך לכיה בתפקיד ציבורי. בעניין זה קבוע בית המשפט כי:
- "בחברה דמוקרטית נארה חייב איש ציבור, הנבחר על-ידי העם והזוקק לאמון העם, לקיים רמה מוסרית נאותה בחתנהגותו – בין הפרטיות ובין הציבוריות – על מנת שיוכל לחמשך לכיהן במשרתו" [בג"ץ 251/88 עוזיה נ' ראש המועצה המקומית גלגוליה, עמ' 839 (הורסם בנוב 1989) (20.2.1989)].
440. אשר על כן, ולקראת סיום של מסע פרך זה, טועה העותרת כי בישראל קיים מנהג חוקתי המונע מנכחו ציבור לכיהן תחת כתבי אישום. העותרת תציין כי לכל הפתוח, יש להכיר במנהג זה כמנהג חוקתי אשר בכוונה להנחות את בית המשפט בפרשו את הדין, גם אם אין מחייב כלעצמו. וכפי שאמרה השופטת (כתוארה אז) בינוי בפסק דין בג"ץ 1020/99 דואק נ' ראש-עיריית קריית ביאליק, פ"ד נה(2) 602 :

"... מנהג כזה הוא בעל משקל מההיבט הנורטיטיבי ולפיכך יש להתחשב בו ואין לבטלו במחיי יד אלא שיש לכך נימוק ממשכנע".

441. אשר על כן, וגם מן הטעם חזות, סבורה העותרת כי על בית המשפט הנכבד להחרוץ למשיב 2 לחופטר לאלטר מותפקיוו כראש ממשלה ישראל, כל זמן שעומדים נגדו שלשה כתבי אישום בעבירות החמורות של שוד, מرمאה, והפרת אמוןיהם.

ה. סיכום

"באתי לכל מסקנה, כי המציאות הישראלית מחייבת שינית... המשקנת המציאות היא כי מה שאינו יכול בלבוי יזמין בהחלטות שיטתיות" (דברי השופט היבשטיין בסעיף ז' לפסק דין בפרשת ראש הערים).

442. משוחת פרסמו התוצאות הסופיות של הבדיקות לבנות ה-23 ומשוחח כי גנץ חותם על הסכם קואליציוני, בו המשיב 2 ייטול את המנדט ויכוח בתפקיד ראש הממשלה, מבקשת בעת העותרת לתביא את העתירה לפניו של בית המשפט הנכבד.

443. כך, במקום בו המשיבים 1,3,5 אינם מלאים חובותם לנפק חוות דעת ברורות וצללות לבני השירותו של המשיב 2 ליטול את תפקיד הרובת המפלגה, בכוננות מי מנגני המשיבים 6-16 להחיל את חובת החנייעות בבקשתו מנשיא המדינה להטיל את ההפקיד על מועמד שאינו כשר לכך ובуд המשיב 2 מתעקש להתמודד על הרכב הממשלה, "עלינו לואג שהשיירה לא תעבור" (דברי השופט רוביינשטיין, בפרשת ראש הערים, וראו לעיל).

444. המשיב 2 אינו כשר להרכיב ממשלה, ובוודאי אינו כשר לנהל אותה. הוא אינו כשר נורמטיבית, אינו כשר מוסדיות ובוודאי שאינו כשר פונקציונלית.

445. על כן, העותרת מתבזבז בבקשת מבית משפט ונבד זה ליתן צוותס מבוקש בראשיה לעתירה זו, ולעתותם למוחלטים, ולרבות. הוצאה צווי הבניינים המבוקשים בראשיה לעתירה, ועד אשר עתירה זו תתברר.

446. העותרת תבקש כי בית המשפט תגבי יקירות דיוון זה עתירה נוכח הצורך לבורר במהות את השאלה הניצבות בבסיס העתירה, ועד בטרם תחול כהונתו של המשיב 2 בראש הממשלה היבשתית, הממשלה ה-35.

447. עתירה זו נתמכת בטעירו של צ"יר שוף גל, מוביל העותרת.

448. מן הדין וממן הצדיק להיעתר לעתירה.

חייא נגב, ע"י

טומר נאור, ע"י

ד"ר אליעזר שרלא, ע"י

ב"כ העותרת

התנועה למען איכויות השלטון בישראל, ע"ר 580178697

העותות

- נ ג ז -

1. היושם המשפטי לממשלה, ד"ר אביחי מנדלבלייט
2. ראש הממשלה, חה"כ בנימין נתניהו
3. היושם המשפטי לבנות, עו"ד איל ינון
4. בנסת ישראל
5. היועצת המשפטית לנשיא המדינה, עו"ד אורית קורינצקי-סירקיס
6. סיעת הליכוד
7. סיעת כחול לבן
8. סיעת יש עתיד-תל"ס
9. סיעת הרשימה המשותפת
10. סיעת ש"ס
11. סיעת ישראל ביתנו
12. סיעת יהדות התורה
13. סיעת ימינה
14. סיעת העמודה-ברץ
15. סיעת גשר
16. סיעת דרך ארץ

המשיבים

התצהיר מטעם העותרת

אני החרם עו"ד גילי גוטוירט, מס' זהות 201373271, מנהלת מחלוקת פניות הציבור אצל העותרת.
מצהירה בזאת כי העובדות המפורטוות בעירה זוZN נכוונות לפי מיטב דעתה ואמונתי.

חתימת המצהירה

אישור

אני עו"ד תומר נאור, מאשר בזאת כי ביום ២៤ טבת, חתמה לפני גילי גוטוירט, מס' זהות 201373271 על הצהורה דלעיל, לאחר שהזהירה כי עליה להצהיר ולומר את האמת, וכי תהיה צפופה לעונשים הקבועים בחוק אם לא תעשה כן, ולאחר שאישרה את נכוונות הצהורה.

תומר נאור, עו"ד
מ.ר. 66882

תומר נאור, עו"ד